Nr. 78. Piątek, 5 Kwietnia 1912. Rok 102.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu wyjątkiem dni poświątecznych.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 10. — Ekspedycya miejscowa w biurze dzienników **St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna l. 9.** — Listy należy frankować.
Reklamacye otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcyi Nr. 88.

Prenumerata

zamiejscowa:				miejscowa:			
rocznie	32 K,	**ćwierćrocznie**	8 K — h,	**rocznie**	24 K,	**ćwierćrocznie**	6 K,
półrocznie	16 K,	**miesięcznie**	2 K 70 h,	**półrocznie**	12 K,	**miesięcznie**	2 K.

W Niemczech 3 K 20 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 80 h miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni i miesięczni za dopłatą: pierwsi **1 K 50 h**, drudzy **60 h**. **„Przewodnik“** prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Ceny ogłoszeń: Wiersz petitowy lub jego miejsce **20 hal.**
Tabelaryczne i liczbowe po **30 hal.**, nadesłane po **60 hal.**, za wiersz lub jego miejsce miary petitowej.
Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie: Biuro dzienników **Sokołowskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9.** W Paryżu wyłącznie Agencya: C. Adam (V. de Raczkowski); 38 Rue de Varenne.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył Najwyższem postanowieniem z dnia 31 marca b. r. nadać najmiłościwiej radcy ministeryalnemu w Ministerstwie kolei żelaznych, dr. Robertowi G r i e n b e r g e r o w i, tytuł i charakter szefa sekcyi.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 4 kwietnia.

Postępowanie przy aprobowaniu podręczników i środków naukowych dla użytku szkół średnich.

Stosunki, które rozwinęły się w dziedzinie literatury szkolnej i jej obrotu handlowego, dawały niejednokrotnie powód do skarg, podnoszonych przez szerokie koła, zwłaszcza z początkiem każdego roku szkolnego. Główną treścią narzekań jest okoliczność, że pomijając szkody, zrządzane przez to dla samego nauczania, uboższa część ludności narażona jest niejednokrotnie na szkody materyalne skutkiem częstej zmiany przepisanych książek szkolnych.

Tym niedogodnościom właśnie zapobiedz ma wydane pod d. 18 marca b. r. rozporządzenie P. Ministra oświaty dr. Hussareka, które ma na celu odmiennne, niż dotąd, uregulowanie norm co do postępowania przy aprobowaniu książek szkolnych dla szkół średnich i dla liceów żeńskich, a zarazem zaleca ściślejsze w przyszłości przestrzeganie już istniejących przepisów o wprowadzaniu nowych środków naukowych.

Aprobaty książek szkolnych i środków naukowych, które mają okazać się z początkiem przyszłego roku szkolnego, wydawane będą odtąd tylko do 1 maja przyszłego roku szkolnego, a nie do 1 lipca, jak bywało dotąd. Dzięki temu wczas wiadome będzie nauczycielom, uczniom i nakładcom, jakie książki dopuszczone zostaną do użytku w następnym roku. W czasie od 1 maja do końca września nie będzie się wydawało żadnych aprobacyj nowych książek szkolnych, ale ogłaszać się będzie także w tym czasie pojawienie się n i e z m i e n i o n y c h nowych edycyj książek już aprobowanych.

N a k ł a d c o m dozwolone będzie podania o aprobatę nowych książek szkolnych wnosić także bezpośrednio do Ministerstwa oświaty. Książki przedkładane być mają po wydrukowaniu, albo w wolnej już od błędów odbitce szczotkowej, albo nawet — w wypadkach szczególnie na uwzględnienie zasługujących, w odpisie maszynowym.

G r o n a n a u c z y c i e l s k i e wzywa rozporządzenie, by unikały wszelkiej niepotrzebnej zmiany podręczników szkolnych, a wprowadzały zmianę tylko w wypadkach istotnej konieczności.

Także zarządzanie zmienionych nowych wydań ma być dopuszczalne tylko w wypadkach, w których nakazane to jest postępami nauki lub metody.

Zwłaszcza podręczniki i teksty naukowe, dopuszczone do powszechnego użytku szkolnego i już w drugiem lub trzeciem okazujące się wydaniu, muszą co najmniej przez lat 5 pozostać niezmienione, jeśli szczególne okoliczności nie wymagają sporządzenia zmienionej edycyi. Gronom nauczycielskim nie będzie wolno czynić starań o aprobatę książek szkolnych, napisanych przez członków danego grona nauczycielskiego, albo też przez kogoś, kto jest organem przełożonym.

Rozporządzenie zawiera w dalszym ciągu przepisy co do opracowania, rozmiarów, warunków hygienicznych i ceny książek szkolnych.

Zalecanie k s i ą ż e k p o m o c n i c z y c h i dzieł przeznaczonych dla dalszego kształcenia się, jakoteż na lekturę uczniów — co dotąd na prośbę firm nakładowych czyniono w „Dzienniku rozporządzeń Ministerstwa“ — dopuszczalne będzie na przyszłość tylko w niewielu wypadkach wyjątkowych, gdyż gronom nauczycielskim, powiadomionym zazwyczaj o pojawieniu się każdego takiego dzieła, pozostawić należy swobodny wybór wśród książek, przeznaczonych dla młodzieży szkolnej.

W interesie pomyślnego rozwoju ruchu wydawniczego w dziedzinie książek szkolnych Zarząd oświaty życzliwie patrzy na o d p o w i e d n i ą e m u l a c y ę w wydawaniu książek i tekstów naukowych. Z drugiej jednakże strony odradzać należy zalewu szkoły jednorodnemi wydawnictwami. Władze szkolne chętnie poprą wydawców książek szkolnych radą i udzielą im informacyjnych wyjaśnień.

Nowe rozporządzenie wejdzie w życie co do dopuszczalności książek naukowych dla użytku szkół średnich i liceów żeńskich — z początkiem roku szkolnego 1912/13.

Hr. Khuen-Hedervary w obronie własnej.

Na wczorajszem posiedzeniu Sejmu węgierskiego prezydent ministrów hr. Khuen-Hedervary oświadczył, że rząd nie zmienił swego poglądu prawnego, ale w życiu politycznem mogą zajść wypadki, wobec których obstawanie przy tym poglądzie jest nie na miejscu. Rząd wśród trudnych okoliczności podjął się tego, żeby pokryć sobą treść Królewskiego Najw. pisma Odręcznego. Niewiadomo, czy kiedykolwiek ukazała się manifestacya, świadcząca o tak daleko idącem poczuciu konstytucyjnem, jak właśnie obecne Królewskie Najw. pismo Odręczne. (Żywe oklaski na prawicy). Zarzut, jakoby rzą-

LISTY PARYSKIE.

VI.

(Ciąg dalszy).

W życiu „akademickiem“ Paryża ciekawym i aktualnym faktem jest mianowanie prefekta policyi, p. Lépine'a, członkiem jednej z „klas“ Instytutu Akademii nauk społecznych i politycznych. Niema z pewnością w Paryżu człowieka bardziej popularnego, a i bardziej zapracowanego także, jak p. Lépine. Zawsze spotkać go można „na mieście“, bądź w powozie lub w automobilu, bądź też pieszo, a niekiedy nawet w omnibusie, tramwayu lub w „metropolitain'ie“; a podobno, jak mówią jego podwładni, pan prefekt jest „na służbie“ nietylko w dzień, ale i w nocy, i nie rzadko ajent policyjny w Ménilmontant czy w Buttes-Chaumont, słowem w najodleglejszych dzielnicach miasta, „odbiera wizytę“ p. Lépine'a, odbywającego inspekcyę służby policyjnej, nie mówiąc o tem, że przy każdym większym pożarze, przy każdej manifestacyi ulicznej, przy każdem większem zbiegowisku publiczności, na czele policyi znajduje się zawsze p. Lépine i „służbą porządku“ kieruje, z manifestantami odbywa rokowania, wzburzonych stara się uspokoić, skarżących się wysłuchać, pokrzywdzonym wymierzyć sprawiedliwość. Oczywiście, przy tych wszystkich „eksperymentach“, pan prefekt ciągle jest narażony na najrozmaitsze nieprzyjemności, a niejednokrotnie życiu jego grozi niebezpieczeństwo. Dotychczas jednak, mimo, iż zdarzyło się, że dokoła niego zabijano ajentów, p. Lépine z tych wszystkich, i tym podobnych „potyczek“ wychodził zwycięsko: lekkie zadraśnięcia, zgniecenie kapelusza — oto, czego doznawał najwyżej. A dodać trzeba, że odwagę posiada wypróbowaną, że zawsze i wszędzie, gdzie największe nawet niebezpieczeństwo, nie chowa się za swych podwładnych, a raczej, zimną swoją krwią przykład im daje.

Nie te jednak zasługi, wysoko cenione przez wszystkich Paryżan, zdecydowały członków Akademii nauk moralnych i politycznych, by p. Lépine'a powołać do swego grona. Ma on inne jeszcze tytuły, dla których zasłużony zajmuje „fotel“ wśród swych „uczonych“ kolegów. Oto, obok kierowania „obroną i porządkiem“ Paryża, od lat zajmuje się filantropią, zakłada i prowadzi, a w każdym razie uczestniczy w prowadzeniu, dziesiątków instytucyj, mających na celu wspomaganie biednych, polepszanie bytu upośledzonych i t. p. I niema bodaj żadnej poważniejszej inicyatywy w tej kategoryi spraw w Paryżu, do której p. Lépine nie przyłożyłby ręki, gdzieby nie udzielił poparcia, rady, wskazówki, gdzieby nie ułatwił urzeczywistnienia projektów, dzięki swym wpływom i stanowisku, jakie zajmuje. Z tej dziedziny też, zanim jeszcze został prefektem policyi, ogłosił kilka cennych prac, i w ten sposób, pozyskał tytuły „naukowe“, które umożliwiły powołanie go na członka Instytutu. Członkowie więc Akademii nauk moralnych i politycznych mogą obecnie obradować spokojnie, ponieważ mają w swem gronie szefa policyi, a mieszkańcy Paryża znowu mogą być i są dumni, że na czele „obrony“ miejskiej stoi „uczony“ Akademik, zasiadający w Instytucie Francuskim, w dawnym pałacu Mazarin'a.

*

We Francyi zawsze śledzono bacznie ruch literacki zagraniczny, to też liczne były tłumaczenia arcydzieł literatury obcej i szczególniej dawniej, wszystko, co było oryginalne, przekładano i wydawano po francusku. Powodzenie w Paryżu — tak samo zresztą, jak i dzisiaj — stanowiło pewnego rodzaju sankcyę, która nieraz zapewniała nawet losy utworom zapoznanym do tego czasu w kraju, w jakim powstały. W wieku XVIII. i w pierwszej połowie XIX. wieku, pisarzy tacy, jak pani de Staël, jak Stendhal, Mérimée, Gautier i wielu innych, pisząc o krajach zagranicznych, nie mało przyczynili się do popularyzacyi ich piśmiennictwa. I póki nie było tego, co wydawcy nazywają „kryzysem książki“, spowodowanym rozwojem dziennikarstwa i przedrukami tanimi, dopóty we Francyi dzieło literackie zagraniczne, wartości przeciętnej, zawsze mogło znaleźć dostateczną liczbę czytelników, aby wydawca, ten czy inny, zgodził się ogłosić je na swój koszt. Od kilkunastu jednak lat warunki w tym względzie poważnej uległy zmianie. Ilość wydawanych książek wzrosła o wiele szybciej, niż liczba czytelników, którzy przytem w wielu wypadkach zadowalają się dziennikiem, rozszerzonym znacznie dzisiaj i zawierającym lekturę jak najrozmaitszego rodzaju. To też dzisiaj znalezienie wydawcy na książkę nawet oryginalną — nie mówiąc już o przekładach — jeżeli autor jej nie ma znanego nazwiska, należy do spraw niezmiernie trudnych; niemal wyłącznie, w tym wypadku, autor musi pokryć koszta wydania, a w najlepszym razie korzysta z zysków, bardzo zresztą wątpliwych, jakie książka w handlu przyniesie. O znalezieniu zaś wydawcy na przekład z języka obcego mowy być nawet nie może (z wyjątkiem kilku autorów takich, jak Sienkiewicz, Wells, Kipling i t. p.). Wydaje się to niezawodnie dziwnem, jeżeli porównać ze stosunkami niemieckimi naprzykład, ale, odrazu stanie się zrozumiałem, kiedy się zestawi produkcyę literacką niemiecką z francuską, nie co do liczby oczywiście, ale co do wartości; produkcya literacka francuska tak jest różnolita, przytem ogólnie rzecz biorąc, tak dobra, że nie potrzebuje szukać środków wzbogacenia się na zewnątrz; a dalej, ze względu na stanowisko wyjątkowe, jakie zajmuje w świecie cywilizowanym, nie potrzebuje ubiegać się o przekłady z literatur obcych, gdyż wie, że same one, i to we własnym interesie, przyjdą, a nietylko przyjdą, ale nawet zapłacą, byle módz znaleźć się na rynku francuskim. Z tem trzeba się pogodzić, kiedy się zamierza podjąć akcyę wydawniczą zagraniczną we Francyi; jest to sprawa, która nie nadaje się nawet do dyskusyi, a jedynie do stwierdzenia, wystarczy bowiem z daleka choćby zetknąć się ze stosunkami wydawniczymi francuskimi, aby w tym względzie żadnych nie mieć złudzeń.

Mimo to jednak kilku tłumaczów z języków obcych na francuski (ale można by ich zliczyć na palcach jednej ręki) doskonałymi przekładami doskonałych dzieł, zdołało sobie stworzyć pewną „klientelę“ i narzucić czyteluikom francuskim pewnych autorów; nie przyszło to jednak — o czem sami ci tłumacze najlepiej zaświadczyby mogli — bez niemałych trudności, bez niemałych nakładów i pracy i pieniędzy; a wśród tych tłumaczów, z czego dumni być możemy, mamy dwóch Polaków: p. Bronisława Kozakiewicza [1]) i p. Teodora Wyzewę [2]), którzy duże położyli zasługi w zaznajamianiu Francyi z piśmiennictwem obcem i dzisiaj mają nazwiska wysoko cenione w świecie literackim tutejszym. Jeżelibym do tych dwóch nazwisk dołączył jeszcze trzecie p. Alberta Savine'a [1]), to wyczerpałbym bodaj listę tłumaczów, których przekłady są czytane.

Owóż, zachodzi teraz kwestya, czy — tak samo, jak owi tłumacze potrafili zainteresować czytelników swoją pracą i swymi wysiłkami — nie możnaby zainteresować czytelnika francuskiego całem jakiemś piśmiennictwem narodowem? Sądzę, że jestto możliwe, oczywiście, jeżeli to piśmiennictwo posiada po temu dane, tj. jeżeli utwory jego znajdują się na pewnym poziomie literackim niezbędnym. Ale, tak samo, jak i ci tłumacze, nie różdżką czarodziejską, ale własnymi pieniędzmi, własną pracą, torowali sobie drogę i wkładali je w „interes“, z którego dzisiaj ciągnąć mogą zyski — należałoby — chcąc uczynić modnem i zyskownem zagranicą jakieś piśmiennictwo obce, nietylko podjąć w tym kierunku akcyę planową, ale pieniędzmi własnymi wybudować pod nią fundamenty, które zrobiłyby z niej, z czasem, gmach solidny, posiadający apartamenty do zyskownej lokaty.

Trzeba słowem rynków i kapitałów, inaczej bowiem ograniczyć się tylko można do „cierpliwego oczekiwania“, które tem cierpliwszem być musi, że nigdy zaspokojone nie będzie.... Można także, co zresztą robimy dość często, — sądzę bowiem, że czytelnik odgadł, iż chodzi mi o propagandę literatury polskiej we Francyi, — narzekać na obojętność Francuzów, stawiać wyżej od nich Niemców, którzy „swoim kosztem przekłady wydają i jeszcze płacą honoraryum“, albo łudzić się i pocieszać, że lada dzień... „rzucą“ się na nasze piśmiennictwo Francuzi i sami je przetłumaczą i drogo za przekłady zapłacą... Ale tymczasem, dzięki bardzo żywej w tym kierunku propagandy Czechów, Rumunów, Bułgarów, Węgrów, a nawet mieszkańców Haïti dowiedzą się o piśmiennictwie tych narodów i może bardziej jeszcze zrażeni i uprzedzeni do tego, co cudzoziemskie, o Polakach zapomną i nie zapragną ich poznać...

Kazimierz Woźnicki.

[1]) P. Kozakiewicz, obok przekładów wszystkich dzieł Sienkiewicza, ogłosił przekłady: Prusa, Orzeszkowej, Sieroszewskiego itd., obecnie wydaje dzieła Wellsa: świeżo opuściła prasę nowa powieść tego angielskiego pisarza p. t. „Anne Véronique“ (Mercure de France).

[2]) P. Wyzewa tłumaczył pisarzów angielskich, niemieckich, duńskich, rossyjskich, polskich itd.; ostatnio wydał trzy ciekawe prace „franciszkańskie“ duńskiego pisarza Joergensona i przekład „Kwiatków św. Franciszka z Asyżu“.

[1]) Tłumaczył Kiplinga, Conan Doyle'a, Wilde'a, Swinburne'a, Quincey'a, a świeżo wydał: „Brugglesmitha“ Kiplinga; „Un Duo“ i „Derniers mysteres et aventures Conan-Doyle'a“ (Stock, éd.).

przyczynił się do zniszczenia konstytucyi, jest zupełnie bezpodstawny.

Z ubolewaniem widzimy — mówił hr. Khuen — że konstytucya węgierska nie może w tej mierze zaznaczyć się tak, jakby to było pożądane, ale przyczyna tego tkwi nie tam, gdzie jej szuka opozycya, lecz w okoliczności, że parlament od lat dziesiątek zatamowany jest w pozytywnej swej pracy, a mianowicie z powodu tych, którzy powołani są nie do pracy pozytywnej, lecz do jej kontrolowania.

Mowca ufa, że wola narodu położy koniec tym stosunkom. (Głosy na lewicy: „Ale tylko drogą czystych wyborów, a nie przekupstwami!“).

I tak znowu minął rok cały bez żadnej pozytywnej zdobyczy, a to nie skutkiem błędu po stronie rządu lub większości, która pragnie pozytywnej pracy. Żądanie, aby przedewszystkiem załatwiono przedłożenie o reformie wyborczej, tylko wówczas mogłoby być spełnione, jeżeliby domagał się tego naród. Do tego byłoby potrzebne, żebyśmy zapelowali do narodu. (Wrzawa na lewicy, demonstracyjne oklaski na prawicy).

I na to rząd jest gotów. (Żywe oklaski na prawicy). Żądane jednak przez opozycyę zgrupowanie tych, którzy w kwestyi prawa wyborczego są zgodni, mogłoby nastąpić tylko wówczas, gdyby przedłożenie wojskowe było wpierw załatwione. Mowca życzy sobie, aby to nastąpiło jak najrychlej i wzywa opozycyę, aby dała do tego sposobność.

Co do kwestyi, że mowca konferował z P. Ministrem spraw zagranicznych w sprawie przesilenia, to twierdzenie to nie odpowiada faktom. Hr. Khuen oświadcza, że naradzał się wprawdzie z P. Ministrem spraw zagranicznych, lecz tylko o sprawach gospodarczych, między innemi o traktacie handlowym z Bułgaryą. Zatem P. Minister spraw zagranicznych nie wpływał na sprawy wewnętrzne Węgier. Także z austryackim P. Prezydentem Ministrów mowca konferował tylko raz jeden, a mianowicie w sprawie ewentualnej zmiany jednego paragrafu przedłożenia wojskowego, aby powiększyć szanse rozwiązania przesilenia. Ponieważ idzie o ustawę równobrzmiącą z ustawą austryacką, przeto niema w tem naruszenia konstytucyi.

Co do doniesień dzienników, także prezydent ministrów boleśnie był dotknięty ich pojawieniem się, ale stało się to bez jego przyczynienia się. Mowca ogłosił tylko trzy krótkie komunikaty. Jeżeli prasa to potem upiększyła swą fantazyą, to mowca za to nie odpowiada. Postępowanie rządu także pod względem parlamentarnym było poprawne. Kto popełnił błąd, musi go naprawić. (Wrzawa na skrajnej lewicy. Głosy: „Co to był za błąd?“)

Gdybyśmy byli dbali tylko o wygodę dla siebie — wywodził hr. Khuen — to przecież o wiele wygodniej byłoby pozostawić innym odpowiedzialność. Ale my przyjęliśmy odpowiedzialność za cały przebieg przesilenia. Niesłuszny jest też zarzut, iż popadliśmy w sprzeczność z sobą samymi. Obstrukcya nie może tworzyć przeszkody w powołaniu rezerwistów (Oklaski na prawicy), a zamierzona rezolucya właśnie miała cel taki. (Wrzawa na skrajnej lewicy).

Z czystem sumieniem staję przed Izbą — kończył hr. Khuen — i za wszystko przyjmuję odpowiedzialność. Przejęty jestem przeświadczeniem, że służyłem wiernie Królowi i ojczyźnie. (Żywe oklaski i brawa na prawicy).

Odpowiadając na wywody innych mowców, hr. Khuen oświadczył, że nie wpływał na prasę i sam ubolewa, iż dostały się do dzienników tendencyjne pogłoski, które nietylko jego, ale wszystkich niemile dotknęły. Mowca przyłącza się do tego, co powiedział hr. Apponyi o tych doniesieniach prasy. (Oklaski na prawicy).

Wkońcu prezydent ministrów prosił o odrzucenie rezolucyi p. Kossutha.

Gdy nikt głosu nie żądał, rozprawę zamknięto. W głosowaniu odrzucono wniosek p. Kossutha znaczną większością. Za wnioskiem głosowali członkowie partyi Kossutha i Justha, jakoteż partyi ludowej.

Następnie jednomyślnie przyjęto do wiadomości Najw. Królewskie pismo Odręczne.

Wkońcu Izba uchwaliła na wniosek prezydenta, aby następne posiedzenie odbyło się dnia 12 b. m.

Na porządku dziennym dalszy ciąg rozprawy wojskowej.

Ban Chorwacyi Cuvaj komisarzem Królewskim

Z Zagrzebia donoszą: Dziennik urzędowy ogłasza Najwyższe pismo Odręczne, mianujące bana Cuvaja komisarzem Królewskim, oraz trzy rozporządzenia tego komisarza Królewskiego z d. 3 b. m.

Pierwsze rozporządzenie zawiera kilka zarządzeń prasowych: w sprawie cenzury prewencyjnej, w sprawie złożenia należytości kaucyjnej za przekroczenia tego rozporządzenia, oraz w sprawie nowego zgłoszenia odpowiedzialnych redaktorów.

Drugie rozporządzenie zawiesza tymczasowo moc obowiązującą ustawy z r. 1875 o prawie zgromadzania się na podstawie przepisów tej ustawy.

Trzecie rozporządzenie oddaje policyę w ręce władz krajowych, oraz zarządza utworzenie w kraju Królewskich komisaryatów policyjnych.

*

Ustanowienie komisarza Królewskiego świadczy, że chorwackim stosunkom, od lat wielu znajdującym się w stadyum przesilenia, daleko jeszcze do tego, by ład w nich zapanował.

P. Cuvaj zamianowany został banem Chorwacyi d. 22 stycznia b. r. po ustąpieniu dr. Tomasica, który musiał ustąpić, ponieważ wybory dały opozycyi przewagę nad stronnictwem rządowem. P. Cuvaj rozpoczął rządy od rozwiązania Sejmu (d. 27 stycznia b. r.). W myśl chorwackiej ordynacyi sejmowej, w razie rozwiązania Sejmu muszą być natychmiast rozpisane nowe wybory i nowy Sejm winien zebrać się na obrady najpóźniej w trzy miesiące po rozwiązaniu poprzedniego Sejmu. Gdyby temu przepisowi miało stać się zadość, wybory powinny już były zostać rozpisane. Nie uczyniono tego wszakże, wybory bowiem dałyby niewątpliwie Sejm nawskróś opozycyjny. Wobec porozumienia dwu największych partyj nie mogło to żadnej ulegać wątpliwości. A postanowiły one również, że nie obeszłą Sejmu węgierskiego, wobec czego ostry konflikt między Chorwacyą i Węgrami stałby się rzeczą nieuniknioną.

Zamianowanie Królewskiego komisarza ma właśnie zapobiedz tej okoliczności. Środek to nadzwyczajny, stosowany jedynie w wypadkach, gdy grozi ciężki konflikt prawnopaństwowy. W Chorwacyi urzędował komisarz Królewski po raz ostatni w r. 1883, gdy skutkiem znieważenia węgierskich godeł państwowych wybuchł ostry konflikt między ówczesnym banem hr. Pejacsevicsem, a rządem węgierskim. Hr. Pejacsevich mianowicie wzbraniał się wykonać uchwały węgierskiej rady ministrów co do przywrócenia węgierskich znaków i emblemów państwowych, w następstwie czego zamianowany został komisarzem Królewskim generał kawaleryi baron Ramberg, generał komenderujący Chorwacyi.

Najważniejszym prawnopaństwowym skutkiem zamianowania bana Cuvaja komisarzem Królewskim będzie zwolnienie go od odpowiedzialności wobec Sejmu chorwackiego. Paragraf 50 art. XXX. ust. z r. 1868 (ugoda kroacko-węgierska), jakoteż wedle art. II. ust. z r. 1869 nakładają na bana odpowiedzialność wobec Sejmu. Natomiast komisarz Królewski wedle ustaw węgierskich i na mocy węgierskiego prawa zwyczajowego jest organem podległym bezpośrednio wykonawczej władzy Króla, a zgoła nie podlega odpowiedzialności konstytucyjnej. Nie obowiązują zatem komisarza, jak bana, ustawy, tylko udzielone mu pełnomocnictwa.

Ustanowienie więc komisarza Królewskiego równa się w pewnej mierze wprowadzeniu w Chorwacyi stanu wyjątkowego. Przesilenie chorwackie przeszło tedy w stadyum niezwykle ostre, które może mieć znaczenie dla całej Monarchii.

Polacy pod berłem pruskiem.

(Bliskie ukończenie dzieła kolonizacyi).

W artykule p. t. „Dzieło kolonizacyi bliskie końca“ hakatystyczna *Tägliche Rundschau* pisze, co następuje:

Jak w roku zeszłym, tak i teraz wstrzymano przedłożenie memoryału komisyi kolonizacyjnej aż do końca marca. Liczby do wiadomości publicznej dochodzące, są jeszcze niższe, niż te, których podług zakupów lat ostatnich się obawiano.

W r. 1905 zakupiono: 34.661 hektarów, w r. 1906: 26.970, w r. 1907: 9390, w r. 1908: 14.093, w r. 1909: 21.085, w r. 1910: 14.898, a w r. 1911: 8938 hektarów, to jest mniej, niż w r. 1907, w którym fundusze były wyczerpane, ale komisya jeszcze pewne zapasy ziemi miała do dyspozycyi. Z rąk polskich w r. 1910 wykupiono tylko 1366 hektarów, ale i tej nawet liczby nie osiągnęło się w r. 1911. W tym roku bowiem nabyto od Polaków tylko 1202 hektarów.

Przeciętne ceny kupna za hektar wynosiły w 1905 r. 1184 mk., w 1906 r. 1423 mk., w 1907 r. 1508 mk.

Po tej ustawicznej podwyżce nastąpiła obniżka z chwilą, gdy zaprojektowano i uchwalono ustawę o wywłaszczeniu.

W r. 1909 wynosiła cena przeciętna za hektar już tylko 1272 mk., a w 1910 r. 1114 mk. Obecnie cena podskoczyła znów do 1395 mk. W r. 1905 zawarto 1527 prawomocnych umów osadniczych, w 1906 r. 1568, w 1907 r. 1660, w 1908 r. 1526, w 1909 r. 1386, w 1910 r. 1598, w 1911 r. 1443. Ażeby w liczbie nowych osad zachować jeszcze jakąś miarę, trzeba było sięgnąć głęboko do resztek zapasów komisyi kolonizacyjnej, przy tworzeniu ile możności małych osad, których charakter zresztą bliżej zbadać jeszcze należy. Obszar przeciętny nowych osad wynosił tak, jak w r. z. 11·79 hektarów, gdy w r. 1908 wynosił 13·76 ha.

W roku zeszłym czytaliśmy w sprawozdaniu komisyi kolonizacyjnej: „Do dalszego opracowania pozostaje 19,073 ha. wobec 26.615 w roku poprzednim (1909), 21.932 ha. w 1908 r., 26.867 ha. w 1907 r., a 45.812 ha. w 1906 r.“ Od tego wszakże odciągnąć trzeba jeszcze znaczne obszary, których tymczasowo nie można jeszcze było przeznaczyć na osady, albo które na czas dłuższy były wydzierżawione, czy też ze względów politycznych albo gospodarczych zachowane być musiały w całości. Wskutek tego zeszłoroczny spis zapasów ziemi komisyi kolonizacyjnej zakończył się ustępem, który brzmiał dosłownie: „W rzeczywistości jest tylko jeszcze 7.878 ha do dyspozycyi“. Do tego gotowego już obszaru dodać wypada nabytki z r. 1911, które wynosiły 8.938 ha.

Ze zdumieniem dowiadujemy się, ciągnie cytowany organ dalej, że wśród tych okoliczności wyznaczono dla kolonistów zawsze jeszcze 18.006 ha na osady i na dzierżawy! Owe 7.878 ha, które podług zeszłorocznego memoryału w rzeczywistości były do dyspozycyi, razem z nowymi nabytkami, które wynosiły 8.938 ha, przedstawiają przecież tylko 16.816 ha, przyczem uwzględnić należy, iż nowych nabytków nie można zaraz użyć na parcelacyę, a znaczne z nich ob-

24)

CZARODZIEJKA Z GUILDO.

(Pierre Sales: Le trésor du Guildo).

Część pierwsza.

XI.

(Ciąg dalszy).

Tymczasem Rajmund już poruszył głową; baronowa znowu gopocałowała a on otworzył oczy na pół.

— Moja droga mamo!... Co za szczęście czuć ciebie przy sobie przy mojem obudzeniu!... Ach! zadaję sobie pytanie, czy to wielkie szczęście może być prawdą!.. Dzień dobry, Dominiku! Cóż tutaj robisz ze swoją nachmurzoną miną?..

— Panie Rajmundzie, to ze względu na....

— Na co?

— Przesądy, jak zwykle, moje dziecko — rzekła baronowa wsuwając rękę pod szyję syna. — To też proszę ciebie, abyś się nie niepokoił naprzód... Znajdą ją z pewnością, rozmawiającą z ciotką... jeżeli nie wróciła już do swego Paryża.

— Ale któż taki, matko?

— Annaïc.

Rajmund czuł, że zimno mu się robi i byłby niezdolny słowa wymówić w tej chwili. Na szczęście baronowa ciągnęła dalej:

— Ale wiesz, jak bujną wyobraźnię mają ludzie z naszych stron. Oto, co zaszło: człowiek wybierający się na połów krewetek, spostrzegł, w ruinach Guildo nowe osypanie muru... wiesz, jak to wygląda: cztery, czy pięć zmurszałych kamieni, które oderwały się z powodu wichru tej nocy... I wśród tych kamieni czepek... czepek podobno zakrwawiony...

— Czepek Annaïc Lesdevan! — przytwierdził kategorycznie Dominik. — Jasne, jak słońce, że ona się zabiła!

— Pozwól, pozwól, Dominiku — zawołała baronowa — jak możesz uprzedzać rzeczy!...

— Rzeczy, które dla mnie całkiem jasno się przedstawiają. Annaïc, widziałem to dobrze wczoraj, miała tak wielkie zmartwień...

Rajmund uścisnął serdecznie rękę matki i głosem melancholijnym:

— Chcę mieć nadzieję, tak samo jak ty, matko, że Dominik niesłusznie się trwoży. A przecież uderzyła mnie, tak samo jak jego, głęboka boleść Annaïc, boleść, w której odgaduje się nieco zazdrości... S z c z ę ś c i e i n n y c h, tak boli czasami, matko, że często jest powodem najrozpaczliwszych postanowień...

Na te słowa "szczęście innych", baronowa cofnęła swoją rękę z szyi syna. Nazwisko Emeliny de Preuilly, nie było jeszcze wymówione, ale czuła, że stanęło ono pomiędzy nimi. Jeżeli Annaïc była zazdrosną o czyje szczęście, to przedewszystkiem o szczęście kasztelanki z la Frochais! Zresztą, jakby chciał odrazu odjąć jej wszelką nadzieję, Rajmund dodał:

— Przebacz mi, matko, że wspominam przed tobą o osobie, której jeszcze nie kochasz, — ale którą w końcu pokochasz, jestem pewny.... Wczoraj unikałem rozmowy o rodzinie Preuilly i unikałbym tak długo, póki byś sama mnie nie upoważniła, gdyby nie ta okoliczność, ta katastrofa niespodziewana.... Ale musimy przecież zbadać powody rozpaczliwego postanowienia Annaïc....

Dowodził już wobec matki i będzie utrwalał w całej okolicy, przekonanie, że samobójstwo biednej dziewczyny było całkiem naturalnym wynikiem, a jednocześnie pochwycił tę sposobność, aby upewnić baronowę, że wcale nie wyrzekł się swojej młodzieńczej miłości.

— Bo trzeba ci wiedzieć, matko, że rozmawiałem z Annaïc wczoraj, jak gdyby nic nie zaszło pomiędzy nią a tobą.... Była zawsze moją powiernicą; przez nią, lepiej niż od każdego innego mogłem się dowiedzieć, czy k t o ś mi wierny pozostał. Ani rozłączenie, ani czas nie osłabiły uczuć, które m i a n o dla mnie: Naïc dała mi zapewnienie. Od niej dowiedziałem się o szczegółach, które dały mi dowód, że wspomnienie o mnie nad wszystkiem górowało i to kazało odrzucać propozycye najzaszczytniejsze, najkorzystniejsze.... Z mego powodu, matko, dla mnie, o którym myślano, że zginąłem, pogardzono milionowym majątkiem.... Oto, co mi wyznała Naïc.... I wtedy, byłem tak nieostrożny, samolubny, że okazałem moją radość, nadzieje. I czułem, że była srodze zgnębiona, że pomimo woli czyniła porównanie pomiędzy swoim losem a panny de Preu....

Nie skończył, widząc, że oblicze matki boleśnie się skrzywiło.

— Z resztą — rzekła baronowa, nie odpowiadając na rezenowania syna — nie należy płakać, nie wiedząc nic na pewne. Ze znaleziono czepek z jej znakami wśród gruzów, nie jest to jeszcze dowód, że się zabiła.... W każdym razie obowiązek nam nakazuje zająć się nią, a jeżeli poszukiwania okażą się potrzebne, tylko ty możesz niemi kierować.

Rajmund czuł się zadowolony. Matka, nie protestując inaczej tylko milczeniem, pozwalała mu mówić w swojej obecności o jego uczuciu dla panny de Preuilly!

— No więc, Dominiku — zawołał — za kilka minut wybierzemy się sami.

O dziewiątej wyszli oba z domu, wydając się zarówno zasmuceni i zeszli ku Arguenon. Z jakich piętnaście osób zgromadziło się przed domkiem dozorcy przystani, rozprawiając o jedynym fakcie istotnym, o czepku zakrwawionym, który znaleziono w gruzach, gdy tymczasem dwaj ludzie w łodzi przeszukiwali rzekę.

— I cóż? — zapytał Rajmund dozorcy przystani, podając mu rękę.

— Nic nowego, panie baronie.... Proszę: oto tam ludzie szukają. Czy chce pan widzieć czepek, który przyniesiono?

Poszedł wziąć go ze stołu. I Rajmund wydał się mocno wzruszony, gdy mu pokazano ten łachman, okryty krwią i błotem.

— Tak — rzekł drżącym głosem — miała rzeczywiście podobne hafty na czepku, który wczoraj na niej widziałem....

— Zresztą, oto jej cyfra wyhaftowana. — Ach! co za nieszczęście, panie baronie! Oto, co zasmuci pana powrót do domu!

— Biedna dziewczyna!

Wymawiając te słowa, Rajmund otarł kilka łez, łez prawie szczerych. Pomimo walk ambitnych, pozostało mu nieprzemożone przywiązanie do milutkiej narzeczonej Anzelma Treburnec. Wszyscy obecni mężczyźni wzruszyli się temi łzami i wszyscy ręce do niego wyciągali, nazywając go bez wahania:

— Panie baronie... Panie Rajmundzie....

— Dziękuję wam, zacni przyjaciele!

Wywdzięczał się im gorącym uściskiem ręki, a potem:

— Czy chodził kto do jej starej ciotki, u której zawsze mieszka, gdy tu przyjeżdża?

— Tak, panie Rajmundzie — odrzekł jeden z wieśniaków. — Naïc nie pokazała się u niej i mały jej kuferek tam czeka.... Jedyną nadzieją jest, że może nocowała na folwarku we Frochais.

— Och! gdyby to było możliwe! — zawołał Rajmund z radosnym wybuchem.

— Łatwo się o tem przekonać — rzekł wieśniak.

— Sam pójdę się przekonać. Chodź, Dominiku.

— Do Frochais, panie Rajmundzie? Ależ.... ależ.... ja nie mogę....

— Chodź-że! Nie jest to chwila na jakieś subtelności. Chodź! Czyż ci nie spieszno, tak, jak mnie, odnaleźć naszą biedną Naïc?

(Ciąg dalszy nastąpi).

szary poświęcić trzeba na cele publiczne. Jeżeli mimo to komisya kolonizacyjna przysposobiła przeszło 18.000 ha na osady, to musiała głęboko sięgnąć do zapasów w memoryale poprzednim figurujących jako takie, których tymczasowo użyć nie było można.

Chociażbyśmy cały zeszłoroczny zapas w ilości 19.073 ha. użyli za podstawę obliczenia, to wykazuje się, że bądź cobądź komisya kolonizacyjna ma już tylko minimalne zapasy i czynność jej zbliża się ku końcowi. P. Schorlemer nazywa to mądrem utrzymaniem miary w działalności kolonizacyjnej, my zaś nazywamy to zupełnem bankructwem i mniemamy, że komisya kolonizacyjna znajduje się jakoby przed likwidacyą.

Ciekawi jesteśmy, jak min. Schorlemer wśród takich okoliczności, podczas omawiania memoryału komisyi kolonizacyjnej w pruskiej Izbie posłów, będzie mógł usprawiedliwić dalsze niezastosowanie ustawy o wywłaszczeniu, które jedynym jest środkiem ożywienia czynności kolonizacyjnej".

Z ostatniego ustępu jasno wynika cel przytoczonego artykułu. Z niezachwianą istotnie konsekwencyą trzymają się koła hakatystyczne myśli wywłaszczenia. Ich *ceterum censeo* ani na chwilę nie schodzi z łamów organów prasy, owianych duchem antipolskim i żadnej nie pomija sposobności, by przypomnieć rządowi pruskiemu, że ma w ręku tak ważny oręż, jak wywłaszczenie, a użytku zeń dotąd nie uczynił.

Budżet angielski.

Wnosząc dnia 2 b. m. budżet w Izbie gmin, lord kanclerz skarbu Lloyd-George wykazał, że osiągnięta nadwyżka w wysokości 6.545.000 ft. szterl. jest najwyższa, jaką kiedykolwiek osiągnięto. Preliminarz wydatków *pro* 1912/13 podaje w wydatkach sumę 186,885.000 ft. szterl. i podniósł się w porównaniu z budżetem zeszłorocznym o sumę 5.619.000 ft. szterl., co przypisać należy głównie wprowadzeniu w życie ustawy o ubezpieczeniu i upaństwowieniu służby telefonicznej.

Lloyd-George w dalszym ciągu tak mówił: Pomyślny rozwój handlu i przemysłu przeszedł wszelkie oczekiwania. Główne podatki przyniosły pomyślny wynik, pomimo strajków, które do dnia 31 marca zmniejszyły dochód skarbu o 6,400.000 ft. szterl.

W dalszym ciągu swej mowy minister dokładnie rozpatrywał oddziaływanie budżetu z r. 1909 i oświadczył, że ekonomiczne położenie od tego czasu stale się polepszało, a brak pracy bywa zjawiskiem coraz rzadszem.

Następnie przeszedł Lloyd George do kwestyi uzyskanych nadwyżek i powiedział, że niejedno przy ich ocenie wziąć należy w rachubę. Tak n. p. 1,500.000 funtów szterl. zaoszczędzono, dzięki temu, że sumy tej przeznaczonej dla celów floty, nie potrzeba było na razie wydać.

Wprawdzie spodziewać się należy, ciągnął Lloyd George dalej, że strajk górników węglowych niebawem ustanie, jednakże nie może on pozostać bez wpływu na stosunki handlowe i gospodarcze. Należy także pamiętać, że koniecznemi mogą w każdej chwili okazać się te zwiększone wydatki, o których wspomniał Churchill w tak bardzo umiarkowanej swej mowie. Nikt bardziej nad mowcę nie ubolewa nad olbrzymimi wydatkami na zbrojenia, ale istnienie Anglii zawisło od bezpieczeństwa jej wybrzeży.

Uczyniwszy propozycyę, by całą nadwyżkę przekazano skarbowi państwa dla wzmocnienia go, Lloyd George tak ciągnął dalej:

Jeśliby z końcem roku okazało się, że zużytkowanie nadwyżki jest zbyteczne, to parlament będzie mógł ją w całości lub częściowo przeznaczyć na cel umorzenia długów. Co do dochodów preliminowanych na rok 1912/13, to niezawodnie zawisły one od sytuacyi handlu, zdaniem jednak powszechnem położenie handlowe jest niezwykle pomyślne. Najlepszemu odbiorcy Anglii na kontynencie. Niemcom, wiedzie się doskonale, a to samo powiedzieć można o Francyi i Rossyi. Również handel wewnętrzny Anglii rozwija się wyśmienicie.

Mówiono wiele o niepokojach robotniczych, nie mogą one jednak popsuć nadziei na dobry rok, jakiego wszyscy się spodziewają. Wydatki państwowe *pro* 1912/13 preliminowano na 186.885.000 funt. szterl., dochody na 187.189.000, tak, że pozostaje 304.000 f. szt. nadwyżki. Zbyteczną więc byłoby rzeczą ustanowienie nowych podatków.

Przemówienie to Lloyda Georgea partya rządowa przyjęła hucznymi oklaskami.

Austen Chamberlain ostro wystąpił przeciwko propozycyi Lloyda Georgea, by nadwyżkę przelać do rezerwy, zamiast użyć jej na umorzenia długu.

Lough zaznaczył, że wydatki na zbrojenia wzmogły się znacznie więcej, niż pod poprzednimi kanclerzami skarbu. Mowca protestował przeciwko zwiększaniu wydatków na flotę.

Po przyjęciu zwykłych rezolucyj budżetowych Izba gmin odroczyła się, prowadzić będzie wszakże dyskusyę dalej po świętach.

KRONIKA.

Lwów, 4 kwietnia.

Kalendarz.

Piątek (5 marca):

Wielki Piątek. — Wincentego. — Bożywoja bł. — Weł. Piatok. — Nykona.

Wschód słońca o godzinie 4·55 rano, zachód słońca o godzinie 5·58 po południu.

Temperatura. O godzinie 12 w południe + 2 stopni C.

— **JE. P. Namiestnik dr. Michał Bobrzyński** wraz z Małżonką przyjmować będą na święconem w pierwszy dzień Świąt Wielkanocnych od godziny 1 po południu.

— **JE. ks. Arcybiskup Teodorowicz** z powodu zaziębienia zmuszony jest pozostać w Krakowie.

Wskutek tego Najprz. ks. Arcybiskup nie weźmie udziału w ceremoniach Wielkanocnych.

— **Echa demonstracyj na przedstawieniu teatralnem w Stryju.** Niektóre dzienniki podając wiadomość o zasądzeniu uczniów, którzy demonstrowali na przedstawieniu teatralnem w Stryju, na kary policyjne przez starostwo, oburzają się na fakt, że uczniowie mogli być pociągnięci do odpowiedzialności policyjnej i domagają się wyjaśnień. Wyjaśnienie to nie może być inne, jak to, że uczniowie za gorszące zachowanie się swoje na miejscach publicznych, a w szczególności za zaburzanie przedstawień teatralnych odpowiadają, jak wszyscy inni mieszkańcy, przed władzą policyjną i że uczniom pod tym względem nie służy żadna *immunitas*. Władza policyjna odpowiedzialna za porządek w miejscach publicznych, a w szczególności na przedstawieniach teatralnych, nie ma prawa niepociągać demonstrantów do odpowiedzialności dlatego, że jako uczniowie szkół średnich podlegają także władzy dyscyplinarnej szkolnej. W interesie dobrego zachowania się młodzieży w miejscach publicznych, na które w ostatnich czasach tyle już ze strony publiczności i dzienników podnoszono skarg, leży też, ażeby młodzież szkolna miała świadomość, że za to zachowanie się na równi ze wszystkimi innymi obywatelami podlega odpowiedzialności policyjnej. Możemy zresztą donieść, że sprawa zasądzonych studentów znajduje się obecnie w stadyum rekursu.

— **X. walny Zjazd delegatów Polskiego Tow. Pedagogicznego.** Pierwszą część rozpoczętego wczoraj w naszem mieście X. zjazdu delegatów Polskiego Tow. Podagogicznego zakończył referat p. Julii Benoni Dobrowolskej p. t. „Nowe kierunki w wychowaniu".

Po posiedzeniu komisyi-matki, która dyskutowała nad sprawozdaniem rocznem zarządu głównego i przedstawieniem wniosków w sprawie wyborów, rozpoczęły się po godzinie 4 po połnduiu obrady plenarne.

Po bardzo ciekawym referacie dr. Wyrzykowskiego „O skautingu", przedstawił p. E. Szajowski program dalszej akcyi o zawodowe postulaty nauczycielskie. Referent zakończył swoje wywody przedstawieniem następujących wniosków, które zebrani po dyskusyi uchwalili:

„Walny Zjazd stoi niezłomnie przy żądaniu zrównania poborów nauczycielskich z 4 ostatniemi rangami urzędników państwowych i od tej zasady pod żadnym warunkiem nie odstąpi. Walny Zjazd przyjmuje do wiadomości uchwałę kraj. komitetu wiecowego celem wysłania deputacyi komitetu do parlamentu z żądaniem definitywnego załatwienia postulatów nauczycielskich, tudzież zwoływania wieców powiatowych i wysyłanie przez nich memoryałów do Rady państwa w tej sprawie. Walny Zjazd domaga się u kraj. komitetu wiecowego równoległego żądania pragmatyki służbowej z żądaniem uregulowania poborów nauczycielskich. Z uwagi na to, że taktyczną stronę pracy komitetu powierzono prezydyum tegoż komitetu, gdzie Polskie Tow. Pedagogiczne nie ma przedstawicielstwa, Zjazd delegatów celem utrzymania kontaktu z pracą prezydyum komitetu domaga się, by delegaci Polskiego Tow. Pedagogicznego byli w nim reprezentowani w liczebnym do innych Towarzystw stosunku. Walny Zjazd domaga się, by obrady kraj. komitetu wiecowego lub jego prezydyum odbywały się jawnie, a więc z wykluczeniem wszelkiej poufności, tak, iżby nauczycielstwo całe miało dokładny obraz prac i działania tegoż komitetu".

Uchwalono również wniosek, zgłoszony p. Sicińskiego następującej treści:

„Walny Zjazd uznaje, że dla skuteczniejszej działalności komitetu wiecowego należy stanowczo zorganizować skład komitetu na zasadzie reprezentacyi poszczególnych Towarzystw nauczycielskich z odpowiedzialnością przed swymi mandataryuszami. Poleca się delegatom do komitetu z łona Polskiego Tow. Pedagogicznego, aby żądali reorganizacyi komitetu bezwarunkowo przed jesienną sesyą sejmową. W razie nieprzyjęcia tej uchwały przez komitet, walny Zjazd wzywa zarząd główny, by się zajął tą sprawą w porozumieniu ze wszystkiemi organizacyami we własnym zakresie".

Na tem z powodu spóźnionej pory obrady przerwano.

Dzisiejsze obrady rozpoczęto sprawozdaniem Zarządu głównego o wnioskach oddziałów. Referował p. J. Piórkiewicz. W myśl referatu uchwalono po dyskusyi następujące wnioski:

1. Zaprowadzenie i stworzenie jednolitej 8-klasowej szkoły ludowej; 2. rewizya przepisów odnoszących się do praktyk religijnych; 3. przyznanie prawa jazdy kolejami na podstawie legitymacyi, tak, jak urzędnicy państwowi; 4. wyznaczenie większej kwoty na zaliczki zwrotne na płace dla nauczycieli i uproszczenie postępowania przy ich udzielaniu; 5. aby nauczycielom przyznano zaliczki na spłatę kilkoletnią, celem oddłużenia się; 6. aby kandydatom nauczycielskim, którzy po zdaniu matury idą na posady, asygnowano płace nie od 1/8, lecz od 1/7; 7. aby Rada szkolna kraj. korzystała więcej i częściej z przysługującego jej prawa posuwania nauczycieli do wyższych klas płac; 8. aby zarząd Tow. wysłał deputacyę do przywódców klubów parlamentarnych o uchwalenie dodatków na opłacenie gł. nauczycieli; 9. aby miasta II. kl. przeniesiono do I. klasy płac; 10. do Rady szkolnej krajowej o wykonywanie ustawy szkolnej, by po 3 latach klasy nadetatowe natychmiast zamieniano na etatowe.

Uchwalono też wniosek p. Sypuły następującej treści:

Ponieważ z funduszu przeznaczonego na wsparcia i zapomogi dla nauczycieli opłaca się funkcyonaryuszy R. S. O., t. j. nauczycieli do pomocy tam przeznaczonych, a do tego obowiązany jest skarb Państwa — zgromadzenie wyraża życzenie, aby zarząd główny sprawę tę zbadał, sprawdził i poczynił kroki o usunięcie tego marnowania grosza na inny cel przeznaczonego".

Następnie uwolniono skarbnika p. Michała Muchę od odczytania zamknięcia rachunków zarządu głównego za rok 1911; imieniem komisyi rewizyjnej p. Nebelski przedłożył wnioski co do zamknięcia rachunków i gospodarki finansowej zarz. głów. W myśl referatu uchwalono: 1. Udziela się zarz. głów., oraz skarbnikowi Tow. absolutoryum z gospodarki finansowej i prowadzenia rachunków za rok 1911. 2. Walny zjazd poleca zarz. główn., aby z odsetek funduszu burs wypłacał, począwszy od r. 1912 w miarę swego uznania, stypendya dla dzieci członków Towarzystwa w najmniejszej wysokości po 100 kor. rocznie. Tem samem reasumuje się poprzednią uchwałę kraj. Zjazdu delegatów w tej sprawie powziętą.

Obrady zakończą się wieczorem.

— **Galic. Towarzystwo Białego Krzyża.** We czwartek, dnia 21 b. m., odbyło się w sali Kasyna wojskowego ogólne zebranie zamieszkałych we Lwowie, członków Towarzystwa Białego Krzyża w Wiedniu, którego celem jest budowanie własnych domów leczniczych, względnie tworzenie miejsc wolnych w znakomitych miejscach kąpielowych i klimatycznych Monarchii austryackiej dla oficerów i urzędników wojskowych i ich rodzin.

Zebraniu przewodniczył ze starszeństwa p. Wawrzyniec Matyskiewicz, przemysłowiec. Jako delegat Białego Krzyża w Wiedniu przemówił dr. Zygmunt Reinhold, nadworny lekarz-dentysta, o potrzebie założenia oddziału wyżej wymienionego Towarzystwa dla Galicyi, którego głównym celem byłoby staranie się u centralnego zarządu Tow. Białego Krzyża, by na wzór istniejących już oddawna domów kuracyjnych dla oficerów i urzędników wojskowych prawie we wszystkich ważniejszych zdrojowiskach i uzdrowiskach innych krajów koronnych Monarchii, przystąpiono do budowy takich domów leczniczych i tworzenia wolnych miejsc dla oficerów i w naszym kraju, który słusznie poszczycić się może miejscami kąpielowemi i klimatycznemi o pierwszorzędnej wartości leczniczej. Przemówienie to poparł gorąco generał, lekarz sztabowy dr. Bronisław Longchamps, poczem zebranie uchwaliło utworzenie galicyjskiego Towarzystwa Białego Krzyża z siedzibą we Lwowie i przystąpiło do wyboru prezesa i wydziału.

Wybrano jednogłośnie: prezesem Jana hr. Potockiego, właściciela Rymanowa; pierwszym zastępcą prezesa, generała lekarza sztabowego dr. Bronisława Longchamps de Berier; drugim zastępcą prezesa, dr. Zygmunta Reinholda, nadwornego lekarza-dentystę.

Do wydziału weszli pp.: dr. Julian Bandrowski, naczelny redaktor czasopisma *Nasze Zdroje*; Edmund Breiter, starszy zarządca mag. wojskowych; Waleryan Fehmal, podporucznik: Otto Gottlieb, porucznik: dr. Józef Hamburger, lekarz sztabowy; Achilles Hausner, podpułkownik; dr. Kalikst Krzyżanowski, krajowy inspektor sanitarny; Stanisław Komora, starszy intendent wojskowy; Wawrzyniec Matyskiewicz, przemysłowiec; dr. Ludwik Mehrer, adwokat krajowy; Jakób Stroh, radca Cesarski; Paulin Więckowski, radca rachunkowy.

Cenzorami wybrano pp.: dr. Tadeusza Raschila, lekarza zdrojowego w Truskawcu; Józefa Plewę, starszego intendenta wojskowego; dr. Hermana Rittigsteina, starszego lekarza sztabowego; ich zastępcami pp.: dr. Jonasza Reinholda, lekarza; dr. Filipa Riwczesa, lekarza sztabowego.

Nowo powstały oddział Towarzystwa Białego Krzyża postanowił w obopólnym interesie iść ręka w rękę z istniejącym już od półtora roku we Lwowie krajowym galicyjskim Związkiem zdrojowisk i uzdrowisk, którego prezesem jest również Jan hr. Potocki. Biuro gal. oddziału Tow. Białego Krzyża mieści się w lokalu krajowego galicyjskiego Związku zdrojowisk i uzdrowisk przy ul. Romanowicza 9.

— **Rozstrzygnięcie konkursu.** *Kuryer Litewski* z dnia 2 b. m. donosi:

Jury, rozpoznające nadesłane na konkurs projekty gmachu teatru miejskiego w Wilnie, zakończyło swoje prace. *Jury* składało się z prezydenta Węsławskiego, prof. Ruszczyca, inżyniera gubernialnego Sonina, architekta z Warszawy Heuricha i architekta z Petersburga Bielajewa. Na konkurs nadesłano 13 projektów, z których 5 odrzucono skutkiem nieuwzględnienia wszystkich warunków konkursu.

Pierwszą nagrodę 1250 rubli przyznano projektowi pod nr. 9, skompowanemu na tle motywów architektury klasycznej. — Drugą, 750 rubli projektowi pod nr. 2, w charakterze budowy z ósmego dziesiątka w. XIX.

Nagrodzone projekty będą wystawione dla publiczności od 12 kwietnia.

Listy z nazwiskami autorów nagrodzonych projektów będą otwarte d. 9 kwietnia.

— **Wydział Towarzystwa upiększenia Lwowa** odbył dnia 26 z. m. pierwsze posiedzenie w drugim roku istnienia Towarzystwa. Po dokonanym wyborze zarządu, w skład którego weszli pp.: J. Makarewiczowa jako prezes, wiceprezydent miasta dr. T. R. towski jako wiceprezes, B. Lewicki jako skarbnik, dr. A. Denizot jako sekretarz, omawiano szczegółowo sprawę podziału Lwowa na okręgi, nad którymi w myśl programu Towarzystwa czuwać mają osobni „opiekunowie", aby miasto bronić przed dalszem oszpeceniem. Dalej postanowiono rozpisać „konkurs kwiatowy" i to łącznie z „Towarzystwem miłośników Ogrodnictwa".

— **Związek artystów i artystek polskich** odbędzie walne zgromadzenie jutro, w piątek o godzinie 7 wieczorem w sali „Gwiazdy".

— **Nadanie koncesyi na aptekę.** C. k. Namiestnictwo nadało prawomocnie magistrowi farmacyi Władysławowi Janowi 2 im. Miętusowi koncesyę na samoistne prowadzenie apteki publicznej w Rabce.

— **Nowa składnica pocztowa.** Z dniem 16 b. m. zaprowadza dyrekcya poczt i telegrafów w miejscowości Libusza, należącej do okręgu doręczeń urzędu pocztowego w Bieczu, składnicę pocztową z rozszerzonym zakresem czynności i służbą doręczeń.

— **Niewypłacalność.** Galicyjski Związek wierzycieli we Lwowie ogłasza niewypłacalność firmy: Jakób Chotiner, skład towarów bławatnych w Kamionce strumiłowej.

— **Na pomnik Juliusza Słowackiego we Lwowie** nadesłali w marcu za marki listowe Słowackiego: uczenice szkoły św. Maryi Magdaleny we Lwowie 16 kor. 64 hal., uczenice zakładu p. J. Goldblatt-Kamerling 72 kor., uczenice zakładu p. Z. Strzałkowskiej we Lwowie 80 kor. 64 hal., dyr. D. Ostrowski w Rzeszowie 15 kor. 64 hal., uczniowie zakładu OO. Jezuitów w Chyrowie 50 kor., radca dr. S. Zgorzalewicz z Niepołomic 17 kor. 28 hal.

Nadto złożyli dr. L. Bernacki 1 kor., gimnazyum VIII. we Lwowie 6 kor. 30 hal. Wszystkim ofiarodawcom składa komitet serdeczne podziękowanie.

Za komitet: *dr. J. Kallenbach*, prezes, *W. Biechoński*, skarbnik, *dr. W. Hahn*, sekretarz.

— **Wystawa pracy kobiety polskiej w Pradze.** Wczoraj po południu odbyło się w mieszkaniu p. prezydentowej Neumannowej posiedzenie komitetu ściślejszego organizacyjnego, który ma zająć się obesłaniem wystawy pracy kobiety polskiej w Pradze. W dyskusyi, omówiono szczegółowo program wystawy, którego zrealizowaniem mają się zająć poszczególne sekcye, a mianowicie literacko-naukowa, historyczna, pedagogiczna, hygieniczna, szkolna, gospodarska, artystyczna, etnograficzna, przemysłowa i stowarzyszeniowa.

△ **Zgubiono:** książeczkę galic. Kasy oszczędności na 2000 kor.

△ **Oszust.** Tutejszej policyi doniesiono wczoraj, że niejaki Michał Tymcio operuje na bruku lwowskim w ten sposób, że przyjmuje służbę, wyłudza zaliczkę na płacę i natychmiast znika bez śladu.

△ **Na torze kolejowym** koło Podhorzec znaleziono wczoraj zwłoki nieznanej z nazwiska kobiety przejechanej przez pociąg. Nie wiadomo, czy zaszło tu samobójstwo, czy też nieszczęśliwy wypadek.

△ **Pod zarzutem szpiegostwa** aresztowała policya lwowska Szymona Bendasiuka, byłego bibliotekarza „Narodnego Domu", sekretarza Towarzystwa im. Kaczkowskiego i współ-

pracownika *Prikarpatskiej Rusi*. Równocześnie aresztowano pod tym samym zarzutem słuchacza praw Bazylego Kołdrę. Obu odstawiono dziś przed południem z aresztów policyjnych do więzienia tutejszego sądu krajowego karnego.

△ **Awanturnik.** Pomocnik murarski Maryan Łoziński chciał się wczoraj przejechać miejską koleją elektryczną bez uiszczenia opłaty. Gdy go konduktor Władysław Litwin wezwał do zakupienia biletu, Łoziński wysiadł z wozu, przyczem tak silnie potrącił Litwina, że ten upadł w śnieg i wysypał z torby pieniądze. Łozińskiego aresztował stójkowy.

△ **Zagadkowe zniknięcie ucznia gimnazyalnego.** Siedmnastoletni Mojżesz Fruchtmann, uczeń VI. klasy gimnazyalnej, wydaliwszy się wczoraj rano z mieszkania swego ojca, zamieszkałego przy ul. Wagilewicza l. 8, zniknął bez śladu.

Chłopiec jest brunet, o czarnych oczach, słusznego wzrostu.

△ **Znikli bez śladu.** Tutejszej policyi doniesiono, że dwaj uczniowie VI. gimnazyum Edward i Maryan Żukowscy, którzy onegdaj wybrali się ze Lwowa na święta do rodziców, zamieszkałych w Brzuchowicach, przypadli bez wieści. Dotąd bowiem w Brzuchowicach ich niema.

△ **Statystyka policyjna za I. kwartał 1912 r.** W pierwszym kwartale bieżącego roku aresztowały organa policyjne we Lwowie ogółem 3313 osób (w styczniu 992, w lutym 965, w marcu 1356). Z powyższej liczby aresztowano za kradzież 578 osób (w styczniu 155, w lutym 173, w marcu 250), za rabunek 13 osób (w styczniu 5, w lutym 5, w marcu 3), za sprzeniewierzenie 14 osób (w styczniu 9, w lutym 2, w marcu 3), za oszustwo 51 osób (w styczniu 13, w lutym 18. w marcu 20), za zakazany powrót do Lwowa 78 osób (w styczniu 12, w lutym 27, w marcu 31), za stręczenie do nierządu 17 osób (w styczniu 3, w lutym 8, w marcu 6), za opilstwo 338 osób (w styczniu 124, w lutym 88, w marcu 126), za włóczęgostwo 252 (w styczniu 67, w lutym 76, w marcu 109), za żebranie 84 (w styczniu 27, w lutym 20, w marcu 37), za uchylanie się z pod dozoru policyjnego 28 (w styczniu 17, w lutym 3, w marcu 8), dla braku przytułku 381 (w styczniu 158, w lutym 104, w marcu 119), za awantury i bójki 323 (w styczniu 69, w lutym 80, w marcu 164), za dręczenie zwierząt 116 (w styczniu 12, w lutym 21, w marcu 83). Z sądu przystawiono 324, z magistratu 97 osób.

Z przyaresztowanych za kradzież, rabunek, oszustwo i sprzeniewierzenie i inne przekroczenia odstawiono do więzienia sądu krajowego karnego 259 osób (w styczniu 80, w lutym 93, w marcu 86), do aresztów sądu powiatowego S. III. 1086 osób (w styczniu 311, w lutym 320, w marcu 455). Wyszupasowano 401 (w styczniu 135, w lutym 113, w marcu 153, policyjnie ukarano 1187 (w styczniu 325, w lutym 320, w marcu 542).

△ **Kronika policyjna.** Policya aresztowała wczoraj służącą Anastazyę Hładką, która swemu służbodawcy, kupcowi p. Maurycemu Schwarzowi, wykradała z magazynu rozmaite towary korzenne.

Ubiegłej nocy włamał się do lokalu Bratniej pomocy słuchaczów Politechniki jakiś złodziej, lecz spłoszony zabrał jedynie 15 kor.

† **Zmarł** w ostatnich dniach: we Lwowie, dr. Kazimierz Józef Gorzycki, w 47 roku życia.

Pożytek z wieży Eifla. Znaną powszechnie, chociaż ze stanowiska estetycznego wcale brzydką wieżę Eifla w Paryżu zbudowano w dwojakim celu, raz, by pochwalić się tem, czego może teraz dokonać nauka i sztuka inżynierska, mianowicie francuska, a następnie, by z niej zrobić punkt atrakcyjny wystawy światowej w r. 1889, która rzeczywiście odbyła się pod znakiem wieży Eifla.

Po zamknięciu wystawy wypadało wieżę rozebrać i znieść, a materyału po niej, t. j. żelaza użyć do czego innego; nie zrobiono jednak tego, ponieważ wieża licznie zwiedzana, przynosiła dalej dochody. Następnie zjawili się uczeni meteorologowie i wyzyskali wieżę Eifla dla bardzo ważnych badań zjawisk atmosferycznych. Nakoniec wynalazł Marconi telegraf bez drutu i pokazało się, że wieży Eifla można użyć bardzo dobrze do nowego sposobu komunikacyi przez powietrze. W ostatnich czasach urządzono na wieży Eifla stacyę do dawania znaku czasu dla statków krążących po wodach morskich.

O trzy kwadranse na 12 w nocy wstrzymuje się wszelkie wysyłanie depesz zwykłych z wieży Eifla, którą łączy się teraz stosownym przewodnikiem z paryskiem obserwatoryum astronomicznem. Na kilka minut przed 12 daje się z wieży kilka znaków uprzedzających, iż wkrótce nastąpi znak północy. Punktualnie o 12 w nocy daje obserwatoryum astronomiczne w Paryżu znak północy z wieży, który natychmiast otrzymują statki na morzach. Dla wszelkiej pewności i w celu poprawienia omyłki daje się z wieży Eifla jeszcze dwa znaki: jeden o dwie, drugi o cztery minuty później. W ten sposób otrzymują wiadomość o dokładnej północy w Paryżu statki przebywające na morzu Śródziemnem i Oceanie Atlantyckim na odległość dochodzącą do 3000 kilometrów, na południe zatem aż do Teneryfy, jednej z wysp kanaryjskich i mogą co 24 godzin poprawiać swe chronometry, co nadzwyczajnej jest wagi dla oryentowania się w miejscu i uniknienia mielizn, skał podwodnych i brzegów bliskich lądów, nieraz przez mgłę zupełnie zakrytych.

Kronika prowincyonalna.

§ Z Jasła piszą nam: W gminie Żydowskie napadli niedawno chłopi i parobcy na dwóch włościan z Grabia, którzy wzbraniali się dać posłuch agitacyi prawosławnej i nie chcieli zmienić swej wiary i pobili ich ciężko. Sprawców wyśledzono i oddano sądowi.

Kronika zagraniczna.

* Międzynarodowy kongres pożarniczy odbędzie się w Petersburgu w czasie od 25 do 28 maja b. r.

* Międzynarodowy kongres dla hygieny i demografii w Waszyngtonie odbędzie się w czasie od 23 do 28 września b. r.

* Pożar fabryki papieru. Jak donoszą z Nanterre, tamtejsza fabryka papieru, będąca własnością wydatnictwa dziennika *Petit Parisien* spłonęła doszczętnie. Przyczyna wybuchu pożaru na razie nieznana.

* Wybuch wulkanu. Na wyspie Aszima — jak donoszą z Tokio — nastąpił wybuch wulkanu Miharayama. Strumienie lawy zalewają okolicę. Ludność okolicznych wsi ucieka w popłochu.

* Katastrofa na morzu. Parowiec „Koombana“ z 50 podróżnymi i 80 marynarzami zatonął koło północnych wybrzeży Australii.

Notatki literacko-artystyczne.

(mre.) **Oswald Balzer:** „Przygodne słowa“. Słowem wstępnem poprzedził Ignacy Chrzanowski. Z portretem autora. Lwów 1912. Nakładem Księgarni Polskiej B. Połonieckiego.

Mowy przygodne tracą częstokroć wiele, gdy żywe słowo zastąpi martwy druk, skoro zbraknie nastroju słuchaczy i nastroju chwili. Nie można tego jednak powiedzieć w żadnym razie o „Przygodnych słowach“ prof. Balzera, które posiadają istotnie większą wartość jako ostateczny wynik długich przemyśleń i głębokich studyów tego męża nauki, niezwykle sumiennego badacza i doskonałego znawcy dziejów politycznych Europy średniowiecznej i nowożytnej, jej historyi kultury i cywilizacyi.

Zdaniem prof. Chrzanowskiego, „Przygodne słowa“ Balzera, pomimo swojej przygodności, mają jednak po większej części wartość wcale nie przygodną, ale trwałą przedewszystkiem dla tego, że ich autor umiał każdą sprawę ująć i oświetlić pod niezmiernie szerokim kątem widzenia, umiał się wznieść na stanowisko myśliciela, oryentującego się z równą łatwością w przeszłości, jak w teraźniejszości. Tutaj — w specyalnych, drobiazgowych rozprawach częstokroć krępowany uczony — znalazł Balzer do wypowiedzenia się ogólniejszego nierównie szersze pole, grunt sposobniejszy: pozostał historyk-badacz, ale obok niego ukazał się historyk-myśliciel; pozostał trzeźwy, bezstronny uczony, ale obok niego ukazał się gorący, pełny miłości swego kraju obywatel. To też, jeżeli dużo przesady zarzucilibyśmy sądowi Kornela Ujejskiego o „Pieśniach Janusza“ Wincentego Pola, że „gdyby szczególnem zrządzeniem zniknęły nagle wszystkie księgi, tyczące się historyi polskiej,... a ocalała z tego potopu, spadającego na duchowy nasz żywot, tylko jedna ta złota, niewielka książeczka: natchniony historyk, czerpiąc z tego źródła, odgadłby charakter dziejów Polski, a nowy wieszcz, czerpiąc równie w tem źródle, wyśpiewałby jej przyszłość“, — o wiele chętniej zgodzilibyśmy się z prof. Chrzanowskim, iż „gdyby kiedyś szczególnem, a dla nauki polskiej opłakanem, wręcz okropnem zrządzeniem zaginęły dzieła naukowe profesora Oswalda Balzera, a ocalały tylko jego „Przygodne słowa“, które się obecnie po raz pierwszy ukazują w zbiorowem wydaniu: to czerpiąc jedynie z tego źródła, nie możnaby wprawdzie wytworzyć sobie nawet przybliżonego pojęcia ani o tych olbrzymich zasługach, jakie ich autor dla nauki położył, ani o jego zdumiewającej uczoności i pracowitości niezwykłej, ani o ścisłości jego metody naukowej; możnaby jednak poznać nieomylnie i niezawodnie, że był uczonym historykiem bardzo niepospolitej miary, badaczem ostrożnym, trzeźwym, ścisłym, a do tego wyjątkowo uczciwym, ze świętym zapałem szukającym prawdy i znajdującym rozkosz w zbliżaniu się do tego wielkiego światła, o którem wiemy, że błyszczy w całym majestacie, że samo jest majestatem, choć go dla ludzkiej naszej ułomności nigdy w całym majestacie oglądać nie możemy“.

„Z „Przygodnych słów“ wieje duch mędrca, który odróżnia fenomen od istoty, determinizm dziejowy od wyzyskującej go na rzecz swoją świadomej celowości; który patrzy na dzieje ludzkie nie tylko z nizin ich przyczynowego związku, ale także z wyżyn — najwyższego celu; który nadto mocno wierzy, że ten cel najwyższy wytknęła ludzkości sama Opatrzność, że do tego celu z coraz większą świadomością dążyć będzie ludzkość, że prędzej czy później „przepali się piekło samo — i wybije godzina sprawiedliwości“, że wprawdzie „na zegarze dziejowym na godzinę taką trzeba czekać całe stulecia, ale — jest Bóg na niebie, więc zegar nie stanie“. Oto *credo* historyczne, a raczej historyozoficzne, profesora Balzera“.

Credo narodowe znajdziemy przepięknie skrystalizowane w „Liście otwartym do Momsena“, który odczytać warto nie raz jeden; znajdziemy je powtórzone dobitnie w przemówieniu wygłoszonem w „Rocznicę Grunwaldzką“; tętni ono donośnie w każdem słowie, w każdem zdaniu.

Przemówienie „O Uniwersytecie lwowskim i Uniwersytetach polskich“, to ściśle mówiąc praca naukowa, studyum na tle historyi Uniwersytetów w zachodniej Europie. Zajrzy doń niejeden w roku jubileuszowym naszej najwyższej Uczelni, a i w przyszłości odwoływać się będą musieli dziejopisowie Uniwersytetu lwowskiego do słów prof. Balzera. Pamięci Kalinki, Liskiego i Szujskiego niewiele chyba poświęcono wspomnień równie pięknych, rozumnych i bezstronnych, charakteryzujących tak dobitnie zasługi tych trzech znakomitych polskich historyków. „W obronie historyografii naszej“, rzecz wypowiedziana 19 lipca 1890 r. na Zjeździe historyków polskich w dyskusyi nad referatem p. Tadeusza Korzona p. t. „Błędy historyografii w budowaniu dziejów polskich“ — stanowiła w swoim czasie rewelacyę naukową. Przemówienia „O t. zw. szkole jednolitej i znaczeniu studyum humanistycznego“, oraz „W czem nie tkwi unarodowienie szkoły“, oklaskiwano gorąco na posiedzeniach Sejmu krajowego.

Do młodzieży kierował gorące wezwania w przemówieniach „O obywatelstwie akademickiem“ i „Na jubileusz najstarszego Towarzystwa akademickiego we Lwowie“. Tkwi w nich niekłamana miłość do tych, co po nas zjawią się na arenie publicznej działalności i zechcą czerpać przykład w pracy całego życia znakomitego swego profesora. Ze sprawą Morskiego Oka, oraz promocyą na doktora filozofii *honoris causa* Uniwersytetu lwowskiego, łączą się głęboko przemyślane, acz z pozoru tylko przygodne słowa: „Po wyroku o Morskie Oko“, „Kultura duchowa“, wreszcie „Wydziały filozoficzne w organizacyi i nauce uniwersyteckiej“. Jako gorliwy bardzo pionier szerzenia nauki i kultury polskiej po naszych miastach prowincyonalnych, ogłosił w grudniu 1900 r. memoryał, w gorących skreślony słowach: „W sprawie założenia Towarzystwa dla popierania nauki polskiej we Lwowie“, w trzy lata zaś później zabrzmiał głos jego po raz drugi donośnie „W sprawie założenia bibliotek publicznych w ważniejszych miastach prowincyonalnych“. Doczekawszy pierwszego jubileuszu swojej umiłowanej, a rozwijającej się stale instytucyi, wygłosił podczas uroczystego obchodu dziesięciolecia Towarzystwa przepiękną mowę „Nauka a społeczeństwo“. Bardzo ciekawy tom uzupełniają przygodne słowa: „Pamięci Czerkawskiego“; „Kochajmy — historyków“; „Profesor Piekosiński i Statuty litewskie“ (krytykowi ruskiemu kilka słów objaśnienia); „Z przymrużonemi oczami“ (panu Björnsterne Björnsonowi do pamiętnika); wreszcie „W półwiekowy jubileusz najstarszego gimnazyum polskiego w Galicyi“ (Słowo wstępne do „Księgi pamiątkowej“ gimnazyum im. Franciszka Józefa I. we Lwowie).

Oto najzwięźlej przedstawiona zawartość wydawnictwa, które zajmie jedno z miejsc naczelnych w bibliograficznym dorobku 1912 roku.

(j. pietrz.) **Voltaire.** „Refleksye“. Zebrał, przełożył i przedmową poprzedził Grzegorz Glass. Z portretem i bibliografią spolszczonych dzieł autora. Wydawnictwo „Symposion“. Nakładem Księgarni polskiej (B. Połonieckiego). Lwów 1912.

W momencie narodzin nowego demokratyzmu, na przełomie XVIII. i XIX. stulecia, jaśnieje wielkim blaskiem potęgi psychicznej postać Voltairea. Niema chyba drugiej indywidualności, która sprzęgłaby w sobie tyle pierwiastków sprzecznych w jedną błyszczącą całość. Przyjaciel carycy Katarzyny i Fryderyka pruskiego, jest też najdoskonalszym wyobrazicielem tego fermentu duchowego, z którego zrodziła się francuska rewolucya i przygotowała jej przedziwne, brzemienne w wypadki, podłoże. Tem jedynie da się wytłumaczyć ten zachwyt, który budził Voltaire, jako twórca nowych dróg duszy ludzkiej i tę nienawiść, jaka dawała mu miano truciciela dusz. Bądź co bądź, Voltaire wycisnął piętno nietylko na współczesnej mu umysłowości europejskiej, lecz i na rozwoju myśli polskiej od czasu wydania przez Sapiehę przekładu „Tragedyi Zairy i Orosmana“.

Obecnie wydane „Refleksye“ są wyborem z dzieł Voltairea. Wybór, jakiego dokonał p. Glass, nieszczególny, natomiast przekład doskonały.

Eugenia Żmijewska. „Młodzi“. Powieść. Warszawa. Nakład Gebethnera i Wolffa.

(z. s.) Pod względem kompozycyjnym najnowszy utwór belletrystyczny utalentowanej autorki jest znacznie słabiej skonstruowany od poprzednich, które zwróciły na panią Eugenię Żmijewską baczną uwagę poważnej krytyki, wzbudzając równocześnie dla niej, w pośród szerokich kół czytającej publiczności, szczerą życzliwość. Powieść „Młodzi“, rozstrzępiona mnóstwem niemal luźnych epizodów, nie kondensuje się w doskonałą całość artystyczną, lecz jednocześnie przejęta jest tak gorącem uczuciem serdecznego umiłowania rodzimego społeczeństwa, z tak głęboką ufnością i wiarą głosi święte hasła, mające je uzdrowić i zbawić, że pomimo ułomnej budowy, wzbudza żywe zajęcie i wywołuje uznanie dla swego szlachetnego założenia. Pani Żmijewska zna dobrze ludzi, których odtwarza, więc nawet wtedy, gdy potępia bez miłosierdzia, albo idealizuje w imię zacnych przekonań własnych, oddaje ich wiernie i tą wierną charakterystyką podnosi wartość literacką swych powieściowych inwencyi.

Ferdynand Kuraś. „Tatarzy w Sandomierzu“. Kraków. Nakładem Komitetu Obywatelskiego w Tarnobrzegu, 1912.

(z. s.) Komitet obywatelski w Tarnobrzegu, złożony z przedstawicieli wszystkich klas społeczeństwa, pragnąc uczcić i wynagrodzić twórczą działalność Ferdynanda Kurasia, wydaje pisma jego w kilku popularnych edycyach, aby z dochodu, jaki przyniesie ich rozsprzedaż, nabyć dla bezrolnego poety ludowego kilkomorgową posiadłość ziemską, mogącą mu zapewnić byt względnie niezależny. Jednem z takich wydawnictw jest powyżej wymieniona książeczka, w której przy ładnie i ciepło napisanej przedmowie p. Zygmunta Kolasińskiego, sekretarza komitetu, pomieszczono dwie wierszowane legendy Ferdynanda Kurasia, opiewające dwukrotne oblężenie Sandomierza przez Tatarów XIII. wieku. Publikacyę zdobi portret autora, oraz sześć ilustracyj, przedstawiających stare sandomierskie świątynie i gmachy publiczne, cenne zabytki średniowiecznego budownictwa w Polsce.

«**Gorzelnictwo.** Teorya i praktyka. Napisał prof. Tadeusz Chrząszcz. Warszawa. Nakład Gebethnera i Wolffa.

(z. s.) Zaznaczamy niniejszą wzmianką ukazanie się pierwszego tomu powyższego podręcznika, przeznaczonego do użytku szkół gorzelniczych i rolniczyh, oraz przedsiębiorców gorzelń, gorzelników i technicznej kontroli gorzelnianej, a napisanego przez dyrektora szkoły gorzelniczej i stacyi doświadczalnej dla przemysłu fermentacyjnego, tudzież docenta Akademii rolniczej w Dublanach.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, we czwartek 4, w piątek 5 i w sobotę 6 kwietnia, z powodu Wielkiego Tygodnia, przedstawień nie będzie. — W niedzielę, 7 kwietnia, o godzinie 3 po południu, „Irydion“. — W niedzielę, 7 kwietnia, o godzinie pół do 8 wieczorem, „Noc w Wenecyi“, operetka. — W poniedziałek, 8 kwietnia, o godzinie 3 po południu „Kościuszko pod Racławicami“. — W poniedziałek, 8 kwietnia, o godzinie pół do 8 wieczorem „Cnotliwa Zuzanna“, operetka. — We wtorek, 9 kwietnia, o godz. pół do 4 po południu „Hrabia Luksemburg“, operetka. — We wtorek, 9 kwietnia, o godzinie pół do 8 wieczorem, po raz pierwszy w bieżącym sezonie, „Madame Butterfly“, opera japońska w 3 aktach Pucciniego. Pierwszy gościnny występ Edyty de Lys, primadonny opery w Monte Carlo i król. opery Cowent Garden w Londynie, w partyi tytułowej. — We środę, 10 kwietnia, po raz pierwszy (nowość), „Trybun“, sztuka w 3 aktach Pawła Bourgeta, z Romanem Żelazowskim w roli tytułowej. Abonament Nr. 28. — We czwartek, 11 kwietnia, „Faust“, opera w 5 aktach Gounoda, drugi gościnny występ Edyty de Lys primadonny opery w Monte Carlo i król. opery Covent Garden w Londynie, oraz jedyny gościnny występ Stanisława Tarnawskiego w partyi Mefista. — W piątek, 12 kwietnia, po raz drugi, „Trybun“, sztuka w 3 aktach P. Bourgeta.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

W piątek 5 i sobotę 6 kwietnia teatr zamknięty. — W niedzielę, 7 kwietnia, o godzinie pół do 4 po południu, „Pan Geldhab“, komedya. — W niedzielę, 7 kwietnia, o godzinie pół do 8 wieczorem, „Szklanna góra“, baśń. — W poniedziałek, 8 kwietnia, o godzinie pół do 4 po południu, „Nerwowa awantura“, sztuka. — W poniedziałek, 8 kwietnia, o godzinie pół do 8 wieczorem, „Legion“, 10 scen dramatycznych. — We wtorek, 9 kwietnia, o godzinie pół do 8 wieczorem, „Paweł I.“, dramat. — We środę, 10 kwietnia, o godzinie pół do 8 wieczorem, „Ulubieniec kobiet“, krotochwila.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

P. Minister wyznań i oświaty przyznał nauczycielowi głównemu seminaryum nauczycielskiego żeńskiego we Lwowie, dr. Karolowi Nittmanowi, pełniącemu obowiązki kierownika seminaryum nauczycielskiego męskiego w Stanisławowie, VII. klasę rangi.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła w zawodzie nauczycielskim, nadając tytuł profesora, następujących rzeczywistych nauczycieli szkół średnich: ks. Józefa Gaydę w gimnazyum w Jaśle; Filipa Wohlmanna w gimnazyum w Złoczowie; Juliusza Starschedla w gimnazyum w Trembowli; Romana Szypajłę i Ostapa Świtłyka w gimnazyum z ruskim językiem wykładowym w Kołomyi; Jana Dziedzica w gimnazyum w Nowym Targu; dr. Eugeniusza Kucharskiego w II. szkole realnej we Lwowie; nadała ks. Karolowi Zwolińskiemu, zastępcy nauczyciela w gimnazyum w Żółkwi, posadę nauczycielską w tym zakładzie; zamianowała prowizorycznymi inspektorami szkolnymi okręgowymi w IX. klasie rangi: dla okręgu szkolnego dolińskiego Mikołaja Stefanciowa, nauczyciela kierującego 6-klasowej szkoły żeńskiej w Podhajcach, pełniącego zastępczo obowiązki inspektora szkolnego okręgowego w Dolinie; dla okręgu zbaraskiego Michała Turczaniewicza, nauczyciela kierującego 5-klasowej szkoły w Jazłowcu, pełniącego zastępczo obowiązki inspektora szkolnego okręgowego w Zbarażu; dla okręgu szkolnego oświęcimskiego Wacława Zajączkowskiego, nauczyciela kierującego 4-klasowej szkoły w Krakowie na Zwierzyńcu, pełniącego zastępczo obowiązki inspektora szkolnego okręgowego w Oświęcimiu.

Rada szkolna krajowa zamianowała zastępcami nauczycieli w szkołach średnich: Józefa Krystanowskiego w filii gimnazyum VII. we Lwowie; Michała Małuję w gimnazyum w Stryju; Jana Mizię w gimnazyum II. z polskim językiem wykładowym w Stanisławowie; ks. dr. Józefa Rychlickiego w gimnazyum w Podgórzu; Stanisława Zabrzeskiego w gimnazyum w Nowym Targu.

Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych: Eugenię Serkiesównę nauczycielką 6-klasowej szkoły żeńskiej w Skałacie; Józefa Czerniawskiego nauczycielem kierującym 5-klasowej szkoły męskiej w Żydaczowie; Franciszka Inglota nauczycielem 5-klasowej szkoły męskiej w Nowym Targu; Władysława Ryżewskiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Obertynie; Juliana Kwiatkowskiego nauczycielem 4-klasowej szkoły w Mizuniu; Filomenę Kowalską nauczycielką 4-klasowej szkoły w Dźwinogrodzie; nauczycielami kierującymi szkół 2-klasowych: Stanisława Witoszyńskiego w Rakowcu; Franciszka Skrzelowskiego w Szczepanowie; Rudolfa Parysa w Długoszynie; Władysława Dobruckiego w Siemakowcach; Jana Wojasa w Damienicach; nauczycielkami szkół 2-klasowych: Helenę Wojasową w Damienicach; Eugenię Witoszyńską w Rakowcu; Leokadyę Szwedównę w Posadzie nowomiejskiej; Zofię Pękalską w Burkanowie; Maryę Wójcikównę w Sarnkach górnych; Maryę Popielównę w Bukowej; nauczycielami i nauczycielkami szkół 1-klasowych: Józefę Klockównę w Liskowatem; Wojciecha Pieniądza w Polanie; Wojciecha Dydę w Jamach; Stanisława Stąpora w Dębie; Michała Pirożyńskiego w Pilchowie; Stanisława Ptaszyńskiego w Pozowicach; Grzegorza Engla w Szumlanach; Alfreda Stebnickiego w Łąkcie dolnej; Władysława Pietruszkę w Ryszkowej Woli; Jana Karwasza w Tejsarowie; Zofię Recównę w Gliczarowie; Aleksandra Senyszyna w Domaszowie.

Rada szkolna krajowa przeniosła: Felicyana Truszkowskiego, nauczyciela kierującego i Wandę Rudnicką, nauczycielkę 2 klasowej szkoły w Krzemienicy, na równorzędne posady do 4-klasowej szkoły w Krzemienicy; Wandę Zatheyównę, nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Woli radziszowskiej, na równorzędną posadę do 4-klasowej szkoły w Woli radziszowskiej; Barbarę Smolarską, nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Żurawicy, na równorzędną posadę do 4-klasowej szkoły w Żurawicy; Maryana Skrzepija, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Szydłowcach, na posadę nauczyciela do 2-klasowej szkoły w Howiłowie wielkim; Zofię Gardulską, nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Bratkowicach, na równorzędną posadę do 2-klasowej szkoły w Mrowli; Antoninę Żychiewiczową, nauczycielkę 2-klasowej szkoły w Brzozie królewskiej, przydzieloną do szkoły w Bratkowicach, na równorzędną posadę do 2-klasowej szkoły w Bratkowicach; Adama Jesionka, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Chrząstowie, na posadę nauczyciela do 2-klasowej szkoły w Trzcianie; Mikołaja Rawluka, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Siemakowcach, na równorzędną posadę do szkoły w Raszkowie; Jana Rysza, nauczyciela 1-klasowej szkoły w Hłudnie, na posadę nauczyciela do 2-klasowej szkoły w Borku starym.

Rada szkolna krajowa wyłączyła gminę Słupie, w okręgu limanowskim, z zakresu szkolnego w Krasnem-Lasocicach i zorganizowała osobną 1-klasową szkołę w Słupiu; gminę Podleszany, w okręgu mieleckim, z zakresu szkolnego w Woli mieleckiej i zorganizowała osobną 1-klasową szkołę w Podleszanach; zorganizowała 3-klasową szkołę wydziałową żeńską połączoną z 4-klasową szkołą ludową pospolitą im. Klementyny Tańskiej we Lwowie; drugą 1-klasową szkołę w Sieteszy „Za Potokiem", w okręgu przeworskim; przekształciła 2-klasowe szkoły ludowe na 4-klasowe: w Grobli, w okręgu bocheńskim; w Jasienicy solnej, w okręgu drohobyckim: 1-klasowe szkoły ludowe na 2-klasowe: w Kościatynie, w okręgu buczackim; w Złotkowicach, w okręgu mościskim; w Chełmcu polskim, w okręgu nowosądeckim; w Grzęsce, w okręgu przeworskim; w Błudnikach, w okręgu stanisławowskim.

Rada szkolna krajowa zaliczyła książkę p. t. „Антін Крушельницкий. Руска Читанка для першої кляси середних шкіл. У Львові 1911. Накладом Книгарні Н. Айзенштайна в Станиславові." — w poczet książek dozwolonych do użytku w galicyjskich szkołach średnich. Cena egzemplarza oprawionego 2 K 20 h.

Rada szkolna krajowa zaliczyła czasopismo, wydawane przez ruskie Towarzystwo pedagogiczne we Lwowie p. t. „Учитель" w poczet wydawnictw, poleconych do bibliotek szkolnych nauczycielskich i okręgowych.

Śnieżyca.

Przez cały wczorajszy dzień padał prawie nieustannie śnieg. Niezwykle silny wicher potworzył zaspy na zakrętach ulic, przez które trudno się było przedostać — kałuże i wyboje tamowały komunikacyę. Dopiero nad wieczorem pościnał je lekki przymrozek. W nocy do godziny 12 szalała znowu, ze zdwojoną siłą, wichura śniegowa.

Szkody, jakie niebywała w tej porze roku zamieć śnieżna wyrządziła, są ogromne. Setki drzew i krzewów po parkach, ogrodach i plantacyach połamane — róże, które już odkryto i pękowia niektórych drzew zupełnie zmarzły.

Utrudniona komunikacya odbiła się ogromnie na ruchu sprzedażnym. Wczoraj na Rynku nie było prawie sprzedających, dobijano się o nabiał, a dziś prawie niepodobna było już dostać mleka. Setki rodzin, którym dostarczają mleka kobiety ze wsi okolicznych, musiały dziś na śniadanie pocieszyć się czystą herbatką. Ustał prawie zupełnie ruch przedświąteczny w sklepach. Stanowiska dorożkarskie prawie puste.

Na zasypanych ulicach działy się historye, jakich niepamiętamy wśród najostrzejszych zim. Do wozów, które, co krok utykały w zaspach, przyprzęgano po trzy pary koni. W ulicy św. Mikołaja przez przeszło godzinę stał pozostawiony wóz pocztowy do przewożenia pakunków. Z tych też powodów wybieranie listów ze skrzynek odbywało się wczoraj nieregularnie.

W wielu miejscach ciążący śnieg pozrywał druty telegraficzne i telefoniczne. Linie telegraficzne wszystkie przerwane, z wyjątkiem w kierunku Stanisławowa. Z ogromnym trudem i niejednokrotnie z godzinnemi opóźnieniami odbywa się ruch kolejowy na głównych liniach.

Dyrekcya kolei państwowych we Lwowie donosi: Wskutek wczorajszego orkanu śnieżnego i zupełnego zawiania lwowskiego placu stacyjnego, wstrzymano wczoraj ruch towarowy na wszystkich liniach, z wyjątkiem pociągów pospieszno-towarowych, przypuszczalnie na 48 godzin. Pociągi osobowe na głównych szlakach kursują z wielkiemi opóźnieniami, natomiast na liniach Lwów-Stryj, i na liniach lokalnych Lwów-Bełzec, Lwów-Jaworów, Lwów-Stojanów, Lwów-Podhajce został wczoraj wieczorem ruch przypuszczalnie na 24 do 36 godzin wstrzymany. Wszystkie linie telegraficzne i telefoniczne przerwane, co utrudnia w najwyższym stopniu prowadzenie ruchu. Przy uprzątnięciu śniegu oprócz 400 robotników kolejowych, pracuje na stacyi lwowskiej asystencya wojskowa w sile 100 ludzi.

Około naprawy sieci telegraficznej i telefonicznej pracuje personal techniczny dyrekcyi poczt i telegrafów przy pomocy zarekwirowanego wojska. Dotąd nie zdołano naprawić żadnego przewodu, ani też uskutecznić prowizorycznego połączenia. Istnieje jedyne połączenie telegraficzne (na przewodach telefonicznych), a mianowicie między Lwowem a Stanisławowem i Czerniowcami.

Tą drogą, na Czerniowce i Koloszvar (Klausenburg) w Siedmiogrodzie, można wysyłać telegraficzne pilne korespondencye do Wiednia i w ogóle na zachód. Poza tem telegramy przyjęte na odpowiedzialność nadawców, przesyła się pocztą. Sieć telefoniczna w Zakopanem uległa uszkodzeniu w skutek wichru halnego i nawalnej śnieżycy.

Biuro korespondencyjne otrzymało w nocy tylko kilka telegramów, które przywieziono pociągiem z Przemyśla. Telegramy giełdowe, nadane w Wiedniu po godzinie 11 w południe, przyszły do Lwowa o 12 w nocy!

Po północy śnieg przestał padać, rano niebo się wypogodziło, wyjrzało z za chmur ciepłe słońce, które pochłonie niebawem leżący śnieg.

Od dziś rana setki robotników pracują nad uprzątnięciem całych gór śniegowych, leżących na ulicach i placach. Z dachów zrzucają śnieg, niektóre bowiem, jak w ulicy Łyczakowskiej, grożą zawaleniem. Wczoraj nie można było dostać ludzi do odgartywania śniegu, mimo, że ofiarowywano im po 3 kor. 60 hal. do 4 kor.

Uznanie należy się zarządowi tramwayu, który wszystko robił, aby tylko ruch odbywał się jako tako. Co chwila przejeżdżały specyalne wozy z pługami, ponadto wózki robotnicze z ludźmi, którzy na zawianych liniach pracowali prawie nieustannie.

Szczęście, że obeszło się jeszcze w mieście bez większych wypadków, gdyż ani telefon pożarowy, ani stacyi ratunkowej nie funkcyonowały.

Jak ogromne masy śniegu spadły, wskazuje tabelka obserwatoryum meteorologicznego Politechniki, która ilość opadu w ciągu 24 godzin oznacza na 47·3 mm.

Klęska zapowiada się znaczna, gdyż z pewnością w całym kraju szalała śnieżyca.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Wykaz browarów tudzież ilości hektolitrów brzeczki piwnej zgłoszonych do wyrobu w miesiącu lutym 1912:

Liczba porz.	Nazwa dyrekcyi okręgu skarbowego	Ogólna ilość wynosiła: browarów	zgłoszonych do wyrobu hektolitrów brzeczki piwnej
1	Brody	9	8.547
2	Brzeżany	4	1.933
3	Czortków	1	81
4	Jarosław	11	5.368
5	Kołomyja	2	4.766
6	Kraków	4	1.630
7	Lwów	5	6.206
8	Nowy Sącz	6	3.626
9	Przemyśl	2	3.450
10	Rzeszów	8	4.370
11	Sambor	5	2.904
12	Sanok	4	4.408
13	Stanisławów	6	5.568
14	Tarnopol	8	6.220
15	Tarnów	2	32.750
16	Wadowice	6	10.670
17	Żółkiew	2	285
	Razem	85	102.782
	W zamkniętych miastach:		
	Kraków	1	3.744
	Lwów	1	13.950
	Ogółem	87	120.476

Wykaz gorzelń, które w miesiącu lutym 1912 roku były w ruchu, tudzież ilości oznajmionych przez nie do wyrobu stopni hektolitrowych alkoholu:

Liczba porz.	Okręg skarbowy	Ogólna ilość wynosiła: gorzelń które były w ruchu	zgłoszonych do wyrobu stopni hektolitrowych alkoholu
1	Brody	97	1,111.210
2	Brzeżany	80	875.400
3	Czortków	69	781.700
4	Jarosław	37	408.010
5	Kołomyja	59	723.800
6	Kraków	13	264.110
7	Lwów	50	405.200
8	Nowy Sącz	7	43.000
9	Przemyśl	38	366.970
10	Rzeszów	48	398.906
11	Sambor	30	321.900
12	Sanok	34	375.910
13	Stanisławów	60	662.400
14	Tarnopol	85	980.620
15	Tarnów	30	223.958
16	Wadowice	23	131.035
17	Żółkiew	100	1,340.200
	Razem	860	9,535.479

OSTATNIA POCZTA.

= Do *N. W. Tagblattu* telegrafują z Grazu: Prezydent austr. Delegacyj p. Dobernig oświadczył, że z końcem b. m. odbędzie się krótkie posiedzenie Delegacyj, aby załatwić prowizoryum budżetowe. Są ponadto zabiegi, by wkrótce potem odbyć się mogła normalna sesya Delegacyj, tak bardzo pożądana ze względu na stosunki wewnętrzne i zewnętrzne. Zwołanie takiej sesyi zawisło od stanu rzeczy na Węgrzech.

= Traktat w sprawie protektoratu Francyi nad Marokkiem podpisany onegdaj w Fezie przez sułtana, zastrzega mieszkańcom swobodę religijną i przyznaje Francyi prawo obsadzania wojskiem tych punktów strategicznych, które uzna za ważne; zawiera postanowienia ku ochronie powagi sułtana, określa pełnomocnictwa gen. rezydenta, normuje stosunki przedstawicielstwa zagranicy, nakoniec zajmuje się reorganizacyą skarbu i postanawia, że rządowi marokkańskiemu nie wolno zaciągać pożyczek bez zezwolenia Francyi.

= Prasa hiszpańska mniema, że sprawa kompensaty terytoryalnej w rokowaniach francusko-hiszpańskich co do Marokka północnego, jest załatwiona już w zasadzie z chwilą, gdy Francya zgodziła się na przyznanie Hiszpanii przylądka Capo de Agua. Obecnie poddana będzie omówieniu sprawa uznania Tangeru za terytoryum międzynarodowe, neutralne. Koła polityczne sądzą, że już pod koniec b. m. rząd hiszpański będzie mógł, przy otwarciu Kortezów, przedstawić posłom główne zarysy umowy francusko-hiszpańskiej.

= Przewodniczący Związku robotników górniczych angielskich wyraził opinię, że komitet wykonawczy zaleci we wtorek powrót do pracy, choćby nawet większość robotników była temu przeciwna.

= Były ambasador rossyjski, Czarykow, opuścił Konstantynopol na parowcu „Korolewa Olga", udając się do Odessy. W przystani pożegnali go przedstawiciele sułtana, członkowie ambasady rossyjskiej i konsulatu, oraz przedstawiciele kolonii rossyjskiej.

Nowy ambasador, Giers, ma przybyć do Konstantynopola w tygodniu świątecznym.

= Turcya usunęła armeńsko-katolickiego patryarchę Tercyana w Konstantynopolu. Watykan zażądał opinii w tej sprawie od Apostolskiego delegata. Prawdopodobnie w miejsce patryarchy ustanowiony zostanie na razie *locum tenens*.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Stanisławów, 4 kwietnia. Z powodu zawiei śnieżnej wstrzymano ruch ogólny na szlaku Kołomyja-Stefanówka kolei lokalnej Delatyn-Kołomyja-Stefanówka i na szlakach Kołomyja-Słoboda rungurska kopalnie, Nadwórniańskie Przedmieście-Szeparowce-Kniażdwór, jakoteż na kolei lokalnej Dolina-Wygoda d. 3 b. m. aż do odwołania.

Wiedeń, 4 kwietnia. P. Minister rolnictwa zamianował wicesekretarza ministeryalnego, dr. Pawła Spaniera, sekretarzem ministeryalnym w Ministerstwie rolnictwa.

P. Minister oświaty zamianował suplenta seminaryum nauczycielskiego w Kętach, Bohdana Łuszczyńskiego, prowizorycznym nauczycielem głównym tegoż zakładu.

Grac, 4 kwietnia. Burmistrz zaproponował Namiestnikowi rozwiązanie tut. Rady miejskiej.

Budapeszt, 4 kwietnia. *(Węg. Biuro kor.).* Prezydent ministrów hr. Khuen-Hedervary wczoraj przed południem o godz. 10 odwiedził wspólnego P. Ministra skarbu dr. Bilińskiego w hotelu „Królowa Angielska" i konferował z nim prawie godzinę. Przedmiotem narady były sprawy kolei bośniackich. Następnie wspólny P. Minister skarbu pojechał do ministra skarbu dr. Lukacsa i z nim także konferował. O godz. trzy kwadranse na 3 po południu P. Minister dr. Biliński odjechał do Wiednia.

Zadar, 4 kwietnia. P. Minister skarbu Zaleski przybył tu we wtorek po południu, a wczoraj przyjął urzędników skarbowych. Po zwiedzeniu osobliwości miasta, P. Minister udał się w dalszą podróż do Dalmacyi.

Powodzie w Ameryce.

Memfis (Tenessee) 4 kwietnia. Powódź, zrządzona przez wylew rzeki Missisipi, jest największa ze wszystkich, o jakich tu pamiętają. Tamy zagrożone są w obrębie 200 mil.

W Hickman (Kentucky) szerokie przestrzenie stoją pod wodą, tysiące ludzi są bez dachu. 2000 ludzi cierpi głód. Od Illinois do Helena w Arkansas mieszkańcy nizin opuścili swe domy i starają się przenieść swe mienie na wzgórza. Szkody olbrzymie. Dotąd doniesiono o dwu wypadkach śmierci.

Odpowiedzialny redaktor:
Adam Krechowiecki.

NADESŁANE.

Przyjechali do Lwowa
dnia 4 kwietnia 1912.

HOTEL GEORGEA. Pp.: A. Lewicki z Warszawy, S. Szumlański z Rossyi, A. Lelewicz z Poznania.

HOTEL EUROPEJSKI. Pp.: T. Grabowski z Koniuch, O. Horodyski z Romanówki, M. Arnold ze Stryja.

HOTEL AUSTRIA. Pp.: L. Weich z Czerniowiec, H. Horten z Suczawy, G. Fischer z Tarnopola, K. Jaworczykowski z Żydaczowa.

HOTEL IMPERIAL. Pp.: B. Kopczyński z Roznoszyniec, H. Żurowski z Rossyi, K. Czerwiński z Rossyi, S. Rosicki z Wiednia, J. Stapiński z Krakowa.

CENNIK
Lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 4 kwietnia 1912.

(Listy zastawne i Obligi: kuponu bieżącego)

	płacą K	h	żądają K	h
I. Akcye za sztukę.				
Banku hip. gal. po 200 zł. (400 kor.)	700	—	706	—
Banku gal. dla handlu i przem. po zł. 200 (400 kor.)	438	—	446	—
Kol. Lwów-Czern.-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze (400 kor.)	544	—	549	—
Fabryki wagonów w Sanoku przedtem Lipińskiego po 500 kor.	468	—	482	—
II. Listy zastawne za 100 kor.				
Banku h. g. 5 pr. w. a. wyl. z 10 pr.	109	80	—	—
„ „ „ 4½ pr. w. a. los w 50 l.	98	30	99	—
„ „ „ 4 pr. w. a. 60 l. po 200 k.	91	60	92	30
„ kraj. 4½ pr. w. a. los w 51 l.	98	50	99	20
„ „ 4 pr. w. a. los w 57 l.	92	60	93	30
Banku gal. ziem. kr. 4½% 60 l.	98	50	99	20
List. Zast. Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4½% 60 l.	98	50	99	20
Zemelny Bank hipoteczny Lwów	98	10	98	80
Tow. kred. gal. ziem. 4 pr. pierwsza emisya)	97	—	—	—
Tow. kred. galic. ziemsk. 4 pr. los w 41½ lat	96	—	—	—
4 pr. los w 56 lat	91	80	92	50
III. Obligi za 100 kor.				
Gal. funduszu propin. 4 pr. w. a.	97	80	98	50
Bukow. fund. propin. 5 pr. w. a.	—	—	—	—
Komun. Banku kr. 4½ pr. (3 em.)	98	10	98	80
„ „ „ 4 pr. (4 em.)	89	70	90	40
Kol. lokalne dtto 4 pr.	89	70	90	40
Pożyczki kr. 4 pr. po 200 kor. z roku 1893	90	50	91	20
Pożyczki kraj. 4 prc. z r. 1908	90	—	90	70
„ m. Lwowa 4 pr.	88	50	89	20
„ „ „ 4 konwers.	91	—	91	70
„ m. Krakowa	89	—	89	70
V. Monety.				
Dukat cesarski	11	35	11	45
20 frankówka	19	15	19	30
100 rubli rossyjskich srebrnych	252	—	254	—
„ „ „ papierowych	254	—	255	—
100 marek niemieckich	117	90	118	20

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 2 kwietnia 1912.

	płacą	żądają
A. Ogólny dług państwa.		
Jednolity dług państwa w banknot maj-listopad	89·65	89·85
styczeń-lipiec	89·60	89·80
Jednolity dług państwa w srebrze luty-sierpień	92·85	93·05
kwiecień-pazdziernik	93·—	93·20
Koronowa waluta.		
Losy z r. 1854 po 250 zł. mk. 3·2 pr.	—·—	—·—
„ „ 1860 po 500 zł. w. a. 4 prc.	1585·—	1645·—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 pr.	426·—	438·—
„ „ 1864 po 100 zł.	611·—	623·—
„ „ 1864 po 50 zł.	305·—	311·—
Listy zast. domen państ. po 120 zł. 5 pr.	287·—	289·—
B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).		
Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	114·20	114·40
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	89·65	89·85
C. Obligacye kolejowe.		
Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	91·—	92·—
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	110·50	111·50
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5¾ pr. (ostemp. akcye)	441·—	445·—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5¼ pr.	111·90	112·90
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostemp. akcye)	90·40	91·40
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. korom. wolne od podatku 4 pr.	91·10	92·10
Obligacye pierwszeństwa (kolejowe).		
Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr.	102·—	103·—
w złocie za 200 zł. 5 pr.	120·75	121·75
Kol. Czeskiej zach. za 200, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	91·90	92·90
Kol. czeskiej emiss. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	91·80	92·80
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 prc.	94·65	95·65
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc. (sr.)	94·80	95·80
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 prc.	94·80	95·80
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 prc.	94·25	95·25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 prc.	94·75	95·75
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1898, 4 prc.	94·80	95·80
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 prc.	94·50	95·50
Kol. bukowińskiej lokalnej za 400 kor. 4 pr.	89·—	90·—
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr.	91·50	92·50
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	90·50	91·50
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammergut) za 400 marek 4 pr.	112·35	—·—
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).		
Węg. złota renta 4 pr.	109·20	109·40
„ „ „ w wal. kor. 4 pr.	89·30	89·50
„ obl. pr. regul. Cisy 4 prc.	296·—	308·—
„ poż. prem. za 100 zł. (200 kor.)	426·50	438·50
„ „ „ „ 50 zł. (100 kor.)	213·—	219·—
Koronowa waluta.		
E. Obligacye indemnizacyjne.		
Kroacyi i Slawonii	92·50	93·50
Węgier za 100 zł. 4 pr.	89·85	90·85
F. Inne publiczne pożyczki.		
Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	100·30	101·30
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	89·70	90·70
Bukowińskie obl. propinacyjne los za 100 zł. 5 pr.	—·—	—·—
Gal. poż. kr. z roku 1893 4 pr.	91·—	92·—
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr.	97·85	98·85
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 prc.	88·—	89·—
Renta włoska za 100 lirów (96 koron) 4 prc.	—·—	—·—
Poż. serb. prem. za 100 frank. 2 pr.	121·—	127·—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 frank.	243·40	246·40
G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne (za 100 zł. Nom.).		
Anglo-Austr. banku los 4½ pr.	—·—	—·—
Austr. zakł. kr. ziem. los w 50 l. 4 pr.	—·—	—·—
„ „ obl. prem. z r. 1880 3 pr.	308·50	320·50
„ „ „ „ „ 1888 3 pr.	264·75	276·75
Bukow. zakł. kred. ziem. los 5 pr.	100·—	101·—
„ „ „ „ „ 4 pr.	—·—	—·—
Gal. akc. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	110·—	—·—
„ „ „ „ los 50 l. 4½ pr.	98·35	99·35
„ „ „ „ „ 60 l. 4 pr.	91·75	92·75
Banku gal. ziem. kred. 4½ pr. 60 l.	98·50	99·50
Gal. Tow. kred. ziem. 4 pr. los. 56 lat	91·30	92·30
„ „ „ „ 4 pr. los. 41 lat	96·—	—·—
„ „ „ „ 4 pr. starsze	97·60	98·60
Banku kraj. dla Galicyi Lodomeryi 4½ pr. 51½ lat zwrotne	98·50	99·50
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisya 42 lat 4½ pr.	98·25	99·25
Banku kr. obl. kolej. żel. 57½ l. 4 pr.	89.50	90·10
Austro-węg. banku 50 lat 4 prc.	96·30	97·30
„ „ „ 50 lat w. k. 4 pr.	96·50	97·50
H. Obligacye z prawem pierwszeństwa za 100 zł. nom.		
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 pr. z r. 1893	113·15	114·15
Tow. żegl. par. po Dun. Em. r. 1886 pr.	112·25	113·25
Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł.	83·30	84·30
Kolej Lwów-Czern. z r. 1884 za 200 zł. 4 pr.	89·30	90·30
Gal. kol. lok. wschod. za 100 zł. 4 pr.	—·—	—·—
Węg.-gal. kol. em. 1876 za 200 zł. 5 pr.	100·90	—·—
„ „ „ „ 1892 „ 4 pr.	99·75	—·—
I. Losy (za sztukę).		
Budapeszteńskie (Basilica) 5 zł.	32·25	36·25
Zakł. kred. dla handl. i przem. 100 zł.	493·—	505·—
Clary 40 zł. m. k.	180·—	200·—
Pożyczka miasta Insbruku 20 zł.	—·—	—·—
Koronowa waluta.		
Pożyczka miasta Lublany 20 zł.	71·—	77·—
Palfy 40 zł. m. k.	—·—	—·—
Czerw. krzyża austr. tow. 10 zł.	63·—	69·—
„ „ węg. tow. 5 zł.	40·—	46·—
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 zł.	—·—	—·—
Salme 40 zł. m. k.	330·—	—·—
Pożyczka miasta Salzburga 20 zł.	—·—	—·—
J. Akcye banków (za sztukę).		
Banku Anglo-Austr. 240 kor.	335·60	336·60
Peszt. Banku handl. 500 zł.	3965·—	3975·—
Zakł. kred. dla handlu i przem.	657·25	658·25
Weg. Banku kredyt. 200 zł.	834·—	835·—
Dolno austr. tow. esk. 400 kor.	773·—	775·30
Gal. banku hip. 200 zł.	702·25	703·—
„ „ dla han. i przem. 200 zł.	439·—	441·—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	542·25	543·25
„ Austro-węg. 1400 kor.	1971·—	1981·—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	615·25	616·25
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	272·25	273·25
Zivnostenska banka 100 zł.	282·75	283·75
K. Akcye przedsiębiorstw transportowych.		
Buk. kol. lok. akc. pierw. 200 zł.	453·—	456·—
„ „ „ akcye zakład. 200 zł.	420·—	430·—
Kolei półn. ces. Ferd. 1000 zł. mk.	5090·—	5100·—
Kol. Lwów-Bełzec (akc. pierw.) 200 zł.	400·—	402·—
„ Lwów-Czern.-Jassy 200 zł.	542·—	546·50
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	310·—	320·—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1146·—	1152·—
L. Akcye przedsiębiorstw przemysłowych.		
Tow. kopalń węgla w Brüx 100 zł.	788·—	791·—
Galic. karpackie naft. tow. 500 kor.	713·—	717·—
Austr. tow. górnicze Alpina 100 zł.	936·50	937·50
Prag. tow. żelazn. przem. 200 zł.	2816·—	2826·—
Schodnicy 500 kor.	431·—	433·—
Tur. sarz. tytoniow. 500 franków	334·—	335·—
Trifail. tow. kop. węgla 70 zł.	249·—	250·—
M. Weksle.		
Berlin za 100 marek 5 pr.	—·—	—·—
Londyn za 10 funt. szt. 4 pr.	241·07½	241·32½
Paryż za 100 franków	95·52½	95·67½
Petersburg za 100 rubli 4½ pr.	253·75	254·50
Niemieckie banki	117·77½	118·02½
Włoskie banki	94·60	94·72½
Francuskie banki	—·—	—·—
Szwajcarskie banki	95·35	95·50
N. Waluty.		
Dukat cesarski	11·38	11·41
Austr.-węg. 8 guld. złote monety	—·—	—·—
20-frankówka	19·09	19·13
20-markówka	23·53	23·55
Rossyjski półimperyał	—·—	—·—
Niem. banknoty za 100 marek	117·72½	117·92½
Włoskie banknoty za 100 lir	94·65	94·90
Ruble	2·53¾	2·54¼

DZIENNIK URZĘDOWY.

Licytacye.

L. cz. E. 2786/11 (9) (4133 3—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy pożyczkowej powiatowej w Drohobyczu, odbędzie się dnia 23 kwietnia 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 79 licytacya:

1. realności objętych lwh. 117, 299, 519 ks. gr. gm. kat. Drohobycz-Wojtowska góra składających się:

a) z kompleksu parcel gruntowych lkat. 8802, 8801, 8803, 8804, 8810 i 8809 będących obecnie jedną parcelą budowlaną o łącznej powierzchni 49 a. 27 m. kwadr. na której znajdują się 1 dom mieszkalny parterowy z drzewa wraz z dobudówką, kręgielnią i werandą przytykającą do kręgielni, drugi dom mieszkalny jednopiątrowy w kształcie willi z drzewa zbudowany wraz z komórką, huśtawką, bufetem, gołębnikiem, altaną i stogiem na siano, domek letni z desek, studnia, 1 dom mieszkalny parterowy z drzewa, dom mieszkalny piątrowy z drzewa, stajnia, wychodki, piwnica, budynek fabryczny murowany, magazyn fabryczny, zbiornik wody, lodownia wraz z ogrodem i stawem i

b) z kompleksu parcel gruntowych lkat. 8800, 8805, 8808, 8799, 8798, 8806 i 8807 o łącznej powierzchni 78 a. 16 m. kwadr. stanowiących pole orne,

2. realności objętych lwh. 265, 80, 536 i 593 ks. gr. gm. kat. Drohobycz Wojtowska góra składających się z kompleksu parcel gruntowych lkat. 8473, 8472/2, 8470, 8469/2, 8469 i 8468 o łącznej powierzchni 49 a. 35 m. kwadr. częścią zabudowanych domem mieszkalnym z muru pruskiego wraz z komórką i studnią zresztą zaś nadających się ze względu na swe położenie pod budówkę.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione:

ad 1. na 30.075 kor. 76 hal., zaś przynależności na 1069 kor. 06 hal. z czego potrącić należy wartość ciężaru przez nabywcę bez policzenia przyjąć się mającego ocenionego na 3525 kor.,

ad 2. na 22.738 kor. 10 hal., zaś przynależności na 199 kor. 60 hal.

Najniższa cena wynosi:

ad realności pod 1. wymienione, które zostaną jako całość razem sprzedane kwotę 13.809 kor. 91 hal.,

ad realności pod 2. wymienione, które zostaną jako druga całość razem sprzedane kwotę 11.468 kor. 85 hal. i poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem zatwierdza się i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta można przeglądać podczas godzin urzędowych w tutejszym są dzie, biuro Nr. 81.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Drohobycz, dnia 16 marca 1912.

L. cz. E. IV. 3113/11 (4) (4193)

Edykt licytacyjny.

Dnia 30 kwietnia 1912 o godzinie 8 przed południem w sądzie tutejszym w biurze Nr. 140 odbędzie się licytacya: a) realności objętej lwh. 2 ks. gr. gminy Uhersko, b) realności objętej lwh. 477 ks. gr. gminy Uhersko, c) realności objętej lwh. 484 ks. gr, gminy Uhersko, wraz z przynależnościami, składającemi się ad b) z drzew owocowych, płotu i studni.

Nieruchomości wystawione na licytacyę, są ocenione, ad a) na 320 kor., ad b) na 1800 kor., ad c) na 2500 kor., przynależności zaś ad b) na 50 kor.

Najniższa oferta, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi ad a) 214 kor., ad b) 1234 kor., ad c) 1667 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 192.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępo-

wania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 16 marca 1912.

L. cz. E. 58/11 (4214 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Eiziga Kunzera i Abrahama Pickholza odbędzie się dnia 1 maja 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8 licytacya całych realności, a to: 1. lwh. 1024, 2. lwh. 1046 i 3. lwh. 1161 gm. Brzezina.

Nieruchomości wystawione na licytacyę są ocenione a to: ad 1. na 400 kor., ad 2. na 200 kor., ad 3. na 2050 kor.

Najniższa cena wynosi co do realności ad 1. kwotę 266 kor. 67 h., ad 2. kwotę 133 kor. 34 h., ad 3. kwotę 1366 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mikołajów, dnia 28 lutego 1912.

L. cz. E. 3063/11 (11) (4205)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Anczla Reichmana w Horodence odbędzie się dnia 3 maja 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30 licytacya:

1. realności lwh. 43 gm. Tyszkowce składającej się z pb. 478 obszaru 204 s. kw. wraz z budynkami t. j. chatą, stodołą, stajnią, wozownią i piwnicą, z pg. 66, 67 (ogród) obszaru 408 s. kw.,

2. realności lwh. 1103 tej samej gminy składającej się z pg. 2087/3 i 2088 rola w niwie „Łuczków“ obszaru 774 s. kw.,

3. realności lwh. 1290 tej samej gminy składającej się z pg. 2087/1 roli w niwie „Łuczków“ obszaru 197 s. kw.,

4. realności lwh. 3055 powołanej wyżej gminy składającej się z pg. 1478/3 roli w niwie „Ormianka“ obszaru 1 morg 95 s. kw. wraz z przynależnościami, składającemi się co do realności 1. z koła, łańcucha i wiadra przy studni, co do realności pod 4. ze zasiewu ozieminy.

Z nieruchomości wystawionych na licytacyę jest oceniona: 1. na 2266 kor., jej przynależności na 50 koron, 2. na 774 kor., 3. na 197 kor., 4. na 900 kor., przynależności tejże na 20 koron.

Najniższa cena wynosi: ad 1. 1544 kor., ad 2. 516 kor., ad 3. 132 kor., ad 4. 614 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 4 marca 1912.

L. cz. E. 3536/11 (4) (4204)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy oszczędności w Horodence, zastąpionej przez adw. dr. Bosakowskiego, odbędzie się dnia 30 kwietnia 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30, licytacya realności lwh. 257 gm. Okno składającej się z pgr. 2214/1 (rola) w niwie „Zbrody“ obszaru 1323 s.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona bez uwzględnienia ciężaru dożywocia przysługującego Fedorowi Wełyczowi na 800 kor. a z uwzględnieniem tego ciężaru na 700 kor.

Najniższa cena wynosi 466 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 30.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 1 marca 1912.

L. cz. E. 3584/11 (6) (4203)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa kredytowego i oszczędności w Gwoździcu, zastąpionego przez adw. dr. Barana, odbędzie się dnia 3 maja 1912 o godzinie 8 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30 licytacya realności obj. lwh. 2146 ks. gr. gm. Tyszkowce składającej się z pgr. 2087/2 w niwie Łuczków, ro a I. klasy powierzchnia 7 ar. 5 m² czyli 196 s.².

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 200 kor.

Najniższa cena wynosi 134 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszem zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.). może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Horodenka, dnia 7 marca 1912.

L. cz. E. IX. 2308/11 (5) (4190)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Henryka Hausnera w Krakowie, zastąpionego przez adw. dr. Adolfa Grossa w Krakowie, odbędzie się dnia 15 maja 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 44 w Krakowie przy ul. św. Jana l. 22, II. p. licytacya 2/16 części realności lwh. 53 ks. gr. gm. kat. Bibice objętej, składającej się z parceli budowl. lk. 88 w obszarze 3 ar. 96 metr. kwadr., stojących na niej budynków a mianowicie domu mieszkalnego i stodoły z wozownią i szopą oraz z grdntów o łącznym obszarze 4 ha 97 m².

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę, jest oceniona na 1336 kor.

Najniższa cena wynosi 890 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 44.

C. k. Sąd powiatowy cywilny, Oddz. IX.
Kraków, dnia 28 lutego 1912.

L. cz. E. IX. 3211/11 (3) (4189)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Henryka Hausnera, zastąpionego przez adw. dr. Adolfa Grossa w Krakowie, odbędzie się dnia 15 maja 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 44 w Krakowie przy ul. św. Jana l. 22, II. p. licytacya: 1. 1/16 części realności lwh. 52 ks. gr. gm. Bibice składającej się z parc. gr. lk. 1369 i 1370/1 o łącznym obszarze 87 ar. 44 metr. kwadr., 2. 1/16 części realności lwh. 159 gm. Bibice składającej się z parcel gr. lk. 16, 17, 18 i 19 o łącznym obszarze 1 ha 89 metr. kwadr. oraz 3. 1/16 części realności lwh. 160 gm. Bibice, składającej się z parcel gr. lk. 22 i 21 o łącznym obszarze 31 ar. 08 metr. kwadr.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytacyę, są ocenione: ad 1. na 170 kor. 93 hal., ad 2. na 175 kor. 31 hal., ad 3. na 54 kor.

Najniższa cena wynosi: ad 1. 113 kor. 95 hal., ad 2. 116 kor. 88 hal. i ad 3. 36 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się równocześnie zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 44.

C. k. Sąd powiatowy cywilny, Oddz. IX.
Kraków, dnia 28 lutego 1912.

L. cz. E. IX. 2841/11 (5) (4191)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Banku chrześciańskiego w Krakowie, stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką, zastąpionego przez gen. pełnomocnika adw. dr. Franciszka Mussila, odbędzie się dnia 15 maja 1912 o godz. 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 44 w Krakowie przy ul. św. Jana l. 22, II. p. licytacya 2/16 części Maryanny Piątkowej własnych, realności lwh. 53 ks. gr. gm. Bibice objętej, składającej się z parcel bud lk 88 w obszarze 3 ar. 96 m.² stojących na niej budynków a mianowicie domu mieszkalnego i stodoły z wozownią i szopą oraz z gruntów o łącznym obszarze 4 ha 97 m.², całej realności lwh 45 ks. gr. gm. Bibice objętej, Jakóba Banasia własnej, składającej się z gruntów o łącznym obszarze 1 ha. 80 a. 9 m.² i 741/10.368 części, Jakóba Małka własnych, realności lwh. 68 ks. gr. gm. Zielonki objętej, składającej się z całej parc. bud. lk. 15 w obszarze 5 a. 65 m.² i stojących na niej domu mieszkalnego wraz ze stajnią, chlewem i wozownią, oraz stodoły i z gruntów o łącznym obszarze 5 ha 47 a. 96 m.².

Nieruchomości powyższe są ocenione: 1. 2/16 części realności lwh. 53 w Bibicach na 1336 kor., 2. realności lwh. 45 w Bibicach na 4382 kor., 3. 741/10368 części realności lwh. 68 w Zielonkach na 1429 kor.

Najniższa cena wynosi: ad 1. 890 kor. 67 hal., ad 2. 2921 kor. 34 hal, ad 3. 952 kor. 67 hal, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr 44

C. k. Sąd powiatowy cywilny, Oddz. IX.
Kraków, dnia 1 marca 1912.

L. cz. E. VIII. 1234/11 (22) (4192)

Edykt licytacyjny.

Dnia 24 kwietnia 1912 o godzinie 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14 odbędzie się licytacya realności obj. lwh. 187, 253, 279, 286, 287, 314, 351 685 ks. gr. gm. Byków i 249 ks. gr. gm. Pieszowice.

Nieruchomości te wystawione na licytacyę są ocenione na: 8189 kor. 50 hal., 668 kor., 786 kor., 782 kor., 3704 kor., 2124 kor. 74 hal., 2664 kor. 14 hal., 376 kor. 96 hal., 6441 kor. 37 hal.

Najniższa cena wynosi: 5459 kor. 66 hal., 445 kor. 35 hal., 524 kor., 521 kor. 34 hal., 2469 kor. 34 hal., 1416 kor 46 hal., 1776 kor. 10 hal., 251 kor. 30 hal. i 2494 kor. 24 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Przemyśl, dnia 14 marca 1912.

L. cz. E. 2313/11 (7), E. 2990/11 (7) (4201)

Edykt licytacyjny.

W sądzie tutejszym w biurze Nr. 6 odbędzie się każdocześnie o godzinie 10 przed południem:

A) Dnia 26 kwietnia 1912:

1. Licytacya 1/2 realności lwh. 924 gm. Lubień wielki Herscha Schwimmera własnej składającej się z p. b. lkat. 502 względnie p. b. lkat. 171 obszaru 2 ar. 20 m.² i stojącego na nich domu murowanego, wozowni z komórkami, parkanem i bramą wjazdową.

2. Licytacya 1/2 realności lwh. 1443 gm. Lubień wielki Jechla Schwimmera własnej składającej się z p. b. lkat. 517 obszaru 1 ar. 27 m.² i stojącego na niej domu murowanego z werandą, komórkami ocenionych na 3230 kor.

B) Dnia 7 maja 1912:

3. Licytacya realności lwh. 234 ks. gr. gm. Lubień wielki Wasyla Worobca syna Sfefana własnej, składającej się z połowy domu na p. b. lkat. 214/2 i z gruntów obszaru 76 ar. 80·5 m.² ocenionych na 1950 koron.

Najniższa cena niżej której sprzedaż nie nastąpi wynosi:
ad 1. 1020 kor.,
ad 2. 1615 kor.,
ad 3. 1233 kor. 34 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie w biurze Nr. 6.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III
Gródek Jagiell., dnia 28 marca 1912.

L. cz. E. 895/11 (12) (4209)

Edykt licytacyjny.

Dnia 29 kwietnia 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. I. odbędzie się licytacya 2,3 części z 21/585 części, 10/585 części, 14/585 części, 22/585 części i 6/585 części realności objętej lwh. 1029 gminy Bonów. Całość tej realności obejmuje około 68 morgów 558 sążni kwadr. Licytacya odbędzie się na ustalonych niniejszem warunkach licytacyjnych.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytacyę jest oceniona na 23 550 kor. z której przypada na zlicytować się mające części 2657 kor. 16 hal.

Najniższa cena wynosi 1771 kor. 43 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. II.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Krakowiec, dnia 15 marca 1912.

L. cz. E. 988/11 (5) (4196 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Szymona Rottenberga w Busku, odbędzie się dnia 30 kwietnia 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2 licytacya realności obj. lwh. 903 ks gr. gm Busk.

Nieruchomość ta wystawiona na licytacyę jest oceniona na 1500 kor.

Najniższa cena wynosi 1000 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Busk, dnia 16 marca 1912.

L. cz. E. 5756/11 (15) (4199 1—3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mikołaja Malika odbędzie się dnia 3 maja 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, biurze Nr. 79 licytacya realności obj. lwh. 6 ks. gr. gm. kat. Dereżyce składającej się:

a) z 2 parcel budowlanych o łącznej pow. 6 a. 8 m. kw. na których znajdują się dom mieszkalny drewniany wiejski, drewutnia, kurnik, stodoła, szpichlerz, szopa, studnia, wychodki, 2 obrogi,

b) z 4 parcel grunt. o łącznej pow.

23 a. 14 m. kw. stanowiących jeden kompleks z parcelami bud. i nadającemi się pod budowlę,

c) z 2 parcel gruntowych o pow. 27 a. 37 m. kw. na których znajduje się dwudziestokilkoletni las i

d) z 49 parcel gruntowych w 10 kompleksach o łącznej pow. 5 ha. 74 a. 74 m.² wraz z przynależnościami składającemi się z 3 krów, 2 jałówek, 1 byczka, 1 pary koni, wozu, wózka, pługa i 2 bron.

Nieruchomości wystawione na licytacyę, są ocenione na 32.307 kor., przynależności zaś na 1172 kor.

Najniższa cena wynosi wraz z przynależnościami 22 319 kor. 32 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które niniejszem się zatwierdza i odnoszące się do tych nieruchomości, dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 81.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.

Drohobycz, dnia 20 marca 1912.

L. cz. E. 605/11 (4198)

Edykt.

Dnia 10 maja 1912 o godz. 9 przed południem w sądzie tutejszym odbędzie się relicytacya:

1. realności lwh. 31 ks. gr. gm. kat. Lacko,

2. realności lwh. 407 ks. gr. gm. kat. Lacko, stanowiących parcele gruntowe.

Cena szacunkowa wynosi:

ad 1. 2542 kor.,

ad 2. 1533 kor.

Najniższa oferta wynosi:

ad 1. 1271 kor.,

ad 2. 766 kor.

Warunki licytacyjne zatwierdzone i odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Dobromil, dnia 20 marca 1912.

L. cz. E. 3985/11 (6) (4202)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Mojżesza Eissmana w Czerniatynie, odbędzie się dnia 30 kwietnia 1912 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 30 licytacya realności objętej lwh. 883 gm. kat. Czerniatyn obejmującej pgr. 1271 rola o powierzchni 1250 kw. sąż. w niwie „Tołoka".

Nieruchomość ta t j. pg. 1271 wystawiona na licytacyę, jest oceniona 1000 kor.

Najniższa cena wynosi 666 kor., po niżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 30.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacya byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.

Horodenka, dnia 12 marca 1912.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. C. I. 77/12 (2) (4141 3—3)

Edykt.

Przeciw Piotrowi Hetman, synowi Filipa, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Nowem Siole przez Teklę Hetman z Tok, pozew o zapłatę 582 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 17 kwietnia 1912 o godz. 8 rano w tut. sądzie, biuro Nr. 9.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z życia i miejsca pobytu pozwanego Piotra Hetmana syna Filipa ustanawia się p. Kiryła Bezkorowajnego w Tokach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie swego kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Nowe Sioło, dnia 27 marca 1912.

L. cz. C. I. 83/12 (1), C. I. 84/12 (1), C. I. 85/12 (1) (4138 3—3)

Edykt.

Przeciw Uscherowi Knöblowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesione zostały do c. k. sądu powiatowego w Lutowiskach przez Liebę Liebhard, handlującą w Lutowiskach pozwy a to: do L. cz. C. I. 83/12 (1) o zapłatę kwoty 730 kor., do L. cz. C. I, 84/12 (1) o zapłatę kwoty 730 kor. i do L. cz. C. I. 85/12 (1) o zapłatę kwoty 730 kor.

Na podstawie pozwów wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 18 kwietnia 1912 o godz. 8 rano w sądzie poniżej wymienionym, sala rozpraw Nr. I.

Celem strzeżenia praw pozwanego Uschera Knöbla ustanawia się p. Maryana Nowakowskiego c. k. notaryusza w Lutowiskach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego Uschera Knöbla w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, do póki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Lutowiska, dnia 22 marca 1912.

L. cz. C. I. 86/12 (1), C. I. 87/12 (1), C. I. 88/12 (1) (4137 3—3)

Edykt.

Przeciw Uscherowi Knöblowi, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesione zostały do c. k. sądu powiatowego w Lutowiskach przez Szyję Rosenbacha kupca w Lutowiskach pozwy a to: do l. cz. C. I. 86/12 (1) o zapłatę kwoty 730 kor, do l. cz. C. I. 87/12 (1) o zapłatę kwoty 730 kor. i do l cz. C. I. 88/12 (1) o zapłatę kwoty 730 kor.

Na podstawie pozwów wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 18 kwietnia 1912 o godz. 8 rano w sądzie poniżej wymienionym, sala rozpraw Nr. I

Celem strzeżenia praw pozwanego Uschera Knöbla ustanawia się p. Maryana Nowakowskiego c. k. notaryusza w Lutowiskach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego Uschera Knöbla w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Lutowiska, dnia 22 marca 1912.

L. cz. C. 76/12 (1) (4153 3—3)

Edykt.

Przeciw Fediowi Łanyk, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Podbużu przez Tymka Łanyka syna Fedia, rolnika z Załokcia, pozew o uznanie własności realności lwh. 104 ks. gr. gm. Załokieć i zezwolenie na intabulacyę.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 29 kwietnia 1912 o godz. 8 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego Fedia Łanyka ustanawia się p. Dawida Bernhauta c. k. notaryusza w Podbużu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Podbuż, dnia 18 marca 1912.

L. dz. hip. 10281/11 (4134 2—3)

Edykt.

W stanie biernym realności lwh. 133 ks. grt. gm. kat. Drohobycz Zagrody miejskie wpisane są następujące stare długi hipoteczne pochodzące z czasu przed 50 laty.

1. w poz. 1 i 4 prawo zastawu dla reszty sumy 34 złr. 30 ct. ex majori 40 złr. na podstawie wyroku z 27 lutego 1847 na rzecz Tewla Chajesa,

2. w poz. 3 prawo zastawu dla sumy 70 złr. na podstawie skryptu dłużnego z 23 lipca 1847 na rzecz Kataryny Hubickiej,

3. w poz. 5 prawo zastawu dla sumy 8 złr., 63 złt. 9 ct. z 4 prc. od 10 czerwca 1848 i kosztami 3 złt. 19 ct. i 1 złr. 12 ct. na podstawie wyroku z 28 sierpnia 1852 l. 2440 i uchwały z 30 listopada 1852 l. 3294 na rzecz Abrahama Schwarza.

Na wniosek Izaaka Kriegla wzywa się tych wszystkich, którzy do którejkolwiek z tych pretensyj roszczenia podnieść zamierzają, ażeby roszczenia te podnieśli najpóźniej do dnia 31 marca 1913 a to tem pewniej, ile że po bezskutecznym upływie tego czasokresu na ponowne żądanie uprawnionego zarządzi się wykreślenie wyżej określonych wpisów prawa zastawu z księgi gruntowej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział X.

Drohobycz, dnia 1 lutego 1912.

L. cz. Nc. III. 419/12 (1) (4162 2—3)

Edykt.

W tutejszym depozycie złożone są od lat przeszło 30 i 40 następujące przedmioty i gotówki, do których w przeciągu tego czasu nikt praw nie zgłosił, a mianowicie w masie:

1. Wasyla Malickiego książeczka samborskiej Kasy oszczędności na 13 kor. 72 h,

2. Iwana Łesyka książeczka samborskiej Kasy oszczędności na 1 kor. 94 hal.,

3. Mikołaja Fłysa książeczka sambor skiej Kasy oszczędności na 26 kor. 52 hal.,

4. Matwija Biłego książeczka samborsk Kasy oszczędn. na 35 kor. 24 hal,

5. cerkiew Żółtańce przeciw gminie Żółtańce książeczka samborsk. Kasy oszczędności na 666 kor. 28 hal,

6. Hrycia Palucha książeczka sambors. Kasy oszczędn. na 64 kor. 44 hal.,

7. Katarzyny Antoniuk książeczka samborskiej Kasy oszczędn. na 8 kor. 8 hal.,

8. Tekli i Pelagii Danilaków książeczka samborsk. Kasy oszczędn. na 19 kor. 62 h,

9. Adolfa Niedenthala książeczka samborskiyj Kasy oszczędności na 16 kor. 50 h.,

10. Romana Łocha książeczka samb Kasy oszczędn. na 28 kor. 28 hal.,

11. Stefana Buraka gotówka w kwocie 1 hal,

12. Katarzyny Sowki książeczka samborskiej Kasy oszczędn. na 14 kor. 72 hal,

13. Waleryana Kulczyckiego książeczka samborsk. Kasy oszczędn. na 403 kor. 56 h,

14. Konstantego Kiella gotówka w kwocie 1 hal. i książeczka samborskiej Kasy oszczędn. na 321 kor. 40 hal.,

15. Tekli Panasiuk książeczka samb. Kasy oszcz. na 18 kor. 14 hal.,

16. Feliksa Patynki gotówka w kwocie 60 hal.,

17. Marcina Stelmaszka gotówka 1 kor. 68 hal.,

18. Daniela Biłousa gotówka 12 hal,

19. Michała i Ireny Kuraszów książeczka samborsk. Kasy oszcz. na 29 kor,

20, Eisika Zobla książeczka samb. Kasy oszczędn. na 63 kor. 83 hal.,

21. Mikołaja Tokara gotówka 1 kor. 46 hal.,

22. Teodozyi Kurockiej gotówka 1 kor. 34 hal.,

23. Petryka Teokista gotówka 4 kor. 74 hal.,

24. Anny Prus gotówka 13 kor. 63 h,

25. Jana Rzepeckiego jeden weksel,

26. niewiadomego gotówka 2 kor. 80 h.,

27. Romana Kurzsnyci gotówka w kwocie 10 kor.,

28. Hrycia Gerbołki gotówka w kwocie 8 kor. 60 hal.

Wzywa się wszystkich, którzy do po wyższych depozytów roszczą sobie prawa, aby w przeciągu roku 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia ostatniego ogłoszenia tego edyktu prawa te zgłosili i wykazali, w przeciwnym bowiem razie po upływie tego czasu przedmioty powyższe i gotówki wydane zostaną na własność c. k. Skarbowi Państwa, a weksel zostanie przechowany w registraturze,

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.

Kulików, dnia 22 lutego 1912,

L. cz. Cg. I. 57/12 (1) (4170)

Przeciw Salomei z Godków Jasińskiej, której miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Jaśle przez Wojciecha Stefanika pozew o 1500 koron.

Na podstawie pozwu wyznaczoną została audyencya na dzień 15 marca 1912 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw Salomei z Godków Jasińskiej ustanawia się p. dr. Michnika adw. kraj. w Jaśle, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyż wymienioną w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział I.

Jasło, dnia 6 marca 1912.

L. cz. Dz. h. 237/12 (4161)

Kolej żelazna Lwów-Stojanów wniosła do tutejszego sądu powiatowego po myśli § 19 ustawy z dnia 19 maja 1874 Nr. 70 Dz. p. p. prośbę o zarządzenie dochodzeń w celu rozpoznania gruntów kolejowych w tutejszym okręgu sądowym położonych, którą wraz z załącznikami w kancelaryi tutejszego c. k. sądu powiatowego przejrzeć można.

W tutejszym okręgu sądowym przechodzi kolej przez gminy katastralne: Żółtańce, Kłodno wielkie, Pieczychwosty i Czestynie.

Ci, którzy żądaniem kolei żelaznej co do przeniesienia gruntów kolejowych do wykazu kolejowego uważają się za pokrzywdzonych, winni się zgłosić z roszczeniami swemi w tutejszym c. k. sądzie powiatowym najdalej do dnia 8 czerwca 1912.

Prawa rzeczowe dopiero w tym dniu, w którym wywieszono edykt w tutejszym c. k. sądzie powiatowym t. j. w dniu 10 kwietnia 1912, albo po tymże dniu, na gruntach zapisać się mających do wykazu hipotecznego dla kolei żelaznej nabyte przeciwko osobom, które takowe przed koleją posiadały, nie będą uwzględnione w zapisywaniu tychże gruntów do księgi dla kolei żelaznej.

Takie prawa rzeczowe wywierają skutek tylko w tym wypadku i o tyle, o ile grunta owe nie zostaną zapisane do księgi dla kolei żelaznej

Zgłoszenia (deklaracye) mogą być piśmienne, lub ustnie wnoszone.

Termin wyznaczony do zgłoszenia nie może być przedłużony, przywrócenie do pierwotnego stanu w razie uchybienia terminu nie jest dozwolonem.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kulików, dnia 25 marca 1912.

L. cz. C. I. 69/12 (2) (4210)

Edykt.

Przeciw nieznanym z miejsca pobytu Michałowi, Iwanowi, Hryckowi i Andrijowi Darczukom z Horoszowy, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Mielnicy przez Wasyla Darczuka syna Maksyma włościanina z Horoszowy, pozew o własność i intabulacyę.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 12 kwietnia 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. 8.

Celem strzeżenia praw Michała, Iwana, Hrycka i Andrucha Darczuków ustanawia się p. adw. dr. Joachima Bindera w Mielnicy, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Michała, Iwana, Hrycka i Andrija Darczuków w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Mielnica, dnia 20 marca 1912

L. cz. C. I. 108/12 (4212)

Edykt.

Przeciw Petrowi Klnikowi z Krzywcza dolnego, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Mielnicy przez Józefa Klnika z Krzywcza dolnego pozew o 330 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 4 kwietnia 1912 o godz. 9 rano, b. Nr. 8.

Celem strzeżenia praw Petra Klnika ustanawia się p. dr. Joachima Bindera w Mielnicy, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Petra Klnika w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Mielnica, dnia 16 marca 1912.

L. cz. C. I. 162/12 (4224)

Edykt.

Przeciw Wasylowi Ilnickiemu, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Turce przez firmę Jos. Silberstein i Synowie przez adw. dr. Landesa pozew o 270 kor. 90 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 10 kwietnia 1912 o godz. 10 rano, sala Nr. I.

Celem strzeżenia praw nieobecnego Wasyla Ilnickiego ustanawia się p. dr. Lubingera adw. kraj. w Turce, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnego kuranda w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Turka, dnia 14 marca 1912.

L. cz. C. I. 41/12 (1) (4223)

Edykt.

Przeciw Janowi Bałamutowi w Sokołowie, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Sokołowie przez Szczepana Bałamuta w Sokołowie pozew o 400 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 12 kwietnia 1912 o godz. rano, b. Nr. 19.

Celem strzeżenia praw Jana Bałamuta ustanawia się p. Wojciecha Bałamuta w Sokołowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Jana Bałamuta w rzeczonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Sokołów, dnia 28 marca 1912.

L. cz. VII. 167/95 8/IV (4178 1—3)

Edykt.

Stanisławowski c. k. Sąd obwodowy w sprawie przekazania wypośrodkowanego kapitału wynagrodzenia w kwocie 755 K. 26 h., za zniesione powinności poddańcze z gruntów

należących do części majętności Hołyń „Zaleszczyzna“ zwanej dawniej Dom 96 p. 83 obecnie lwh. 517 tus księgi gruntowej dla większej posiadłości własność: Tauby Rubin, Ozyasza Sternhella, Chany Mandelbaum, Małki Lazar, Aarona Sternhela, Piny Luft, Simy Weiss, Minci Sternhell, Ruchli Finkelstein i Ryfki Finkelstein stanowiących, wzywa z życia i miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych tych części dóbr względnie tychże z życia i miejsca pobytu wiadomych spadkobierców, jak niemniej wszystkich wierzycieli, którzy przed dniem 12 grudnia 1911 jakiekolwiek pretensye nabyli, by te najdalej do dnia 1 lipca 1912 w tymże Sądzie obwodowym zgłosili, inaczej bowiem stosownie do przepisu §§ 13 i 21 Cesarskiego patentu z 8 listopada 1853 l. 237 Dz. p. p. przy przyszłej rozprawie słuchani nie będą i jako na przekazanie swych pretensyi na kapitał wynagrodzenia wedle porządku tabularnego zezwalający uważani będą.

Nadto utraciliby prawo wniesienia opozycyi i wszelkich środków prawnych przeciw ugodzie przy przyszłej rozprawie między wierzycielami i stronami do skutku przyjść mogącej w myśl § 5 wspomnianego Ces. patentu przyczem jednak ich prawa przekazania pretensyi na kapitał, wynagrodzenia lub zabezpieczenia na gruncie według § 27 wyżej powołanego patentu możliwą ugodę naruszone nie będą.

Zgłoszenie ma zawierać: imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i numer domu zgłaszającego się, kwotę wierzytelności hipotecznej, której się domaga i odsetki mające równe prawo pierwszeństwa z kapitałem, a wreszcie pod jaką pozycyą ta wierzytelność w księdze gruntowej jest wpisaną.

Wierzyciele po za obrębem tutejszego sądu zamieszkali obowiązani są podać tut. Sądowi tutaj zamieszkałego pełnomocnika do odbierania uchwał sądowych, inaczej bowiem zostaną one zgłaszającemu się odsełane pocztą z tym samym skutkiem prawnym jak gdyby doręczenie do rąk własnych nastąpiło.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Stanisławów, 9 stycznia 1912.

L. cz. C. II. 70/12 (1) (4208)

Edykt.

Przeciw Petrowi Wawryszyn, którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Kopyczyńcach przez Martyna Szydłowicza syna Iwana pozew o uznanie prawa własności.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 16 kwietnia 1912 o godz. 10 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanawia się p. dr. Moslera adw. w Kopyczyńcach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.

Kopyczyńce, dnia 28 marca 1912.

L. cz. C. III. 26/12 (4) (4200)

Edykt.

Przeciw Michałowi Slączka i Dmytrowi Naleśnik z Pawłokomy, których miejsce pobytu jest nieznane, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Dynowie przez Eufrozynę z Barbaraków Romanik w Pawłokomie pozew o uznanie i wpis prawa własności pgr. 1114/2, 1115—1116/2 gminy Pawłokoma.

Na podstawie pozwu wyznaczono rozprawę na dzień 29 kwietnia 1912 o godz. 9 rano w tut. sądzie.

Celem strzeżenia praw Michała Slączki i Dmytra Naleśnika ustanawia się p. Adama Marcinkiewicza c. k. notaryusza w Dynowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższych w rzeczonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III

Dynów, dnia 18 marca 1912.

L. cz. C. VI. 72, 73, 74/12 (1) (4225)

Edykt.

Przeciw nieobjętej masie spadkowej śp. Ignacego Grossera, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Tyczynie przez Antoninę Grosser pozew o 500 kor., 40 kor., 500 kor., 380 kor. i 700 kor.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 5 kwietnia 1912 o godz. 10 rano w tut. sądzie, b. Nr. 4

Celem strzeżenia praw powyższej masy ustanawia się p. dr. Sabanka adw. w Tyczynie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie powyższą masę w rzeczonej sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona objętą nie zostanie, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.

Tyczyn, dnia 26 marca 1912.

L. cz. C. I. 98/12 (1) (4215)

Przeciw nieobecnym Stefanowi Andruszków, Nykołajowi Andruszków, Maryi Andruszków, Iwanowi Andruszków i Annie Hewko przedtem w Zastawiu, wniosła Magda Maligłówka zam. Dacków w Zastawiu przez adw. dr. Brumera w Mikulińcach pozew o zniesienie współwłasności realności objętych lwh. 124 i 390 gm. Zastawie.

Rozprawa odbędzie się dnia 17 kwietnia 1912 w biurze Nr. 4.

Ustanowiony celem strzeżenia praw pozwanych kuratorem adw. dr. Rossberger w Mikulińcach, zastępować ich będzie dopóki się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie ustanowią.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.

Mikulińce, dnia 26 marca 1912.

L. Prez. 650 (18) P./12 (4177 1—3)

Ogłoszenie.

Prezydent c. k. Sądu krajowego wyższego we Lwowie zamianował dla drugiej zwyczajnej kadencyi posiedzeń sądu przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Samborze dnia 20 maja 1912 o godzinie 9 rano się rozpoczynającej przewodniczącym c. k. radcę Dworu i prezydenta sądu obwodowego Józefa Gołkowskiego, a zastępcami przewodniczącego: c. k. wiceprezydenta sądu obwodowego dr. Fryderyka Jakubowskiego, tudzież c. k. radców sądu krajowego: Karola Reinera, Leona Bereźnickiego, Jana Turkiewicza dr. Konstantego Rybickiego, Czesława Wójcickiego i Juliusza Kołczykiewicza.

Prezydyum c. k. Sądu obwodowego.

Sambor, dnia 26 marca 1912.

Ч. сп. C. III. 31/12 (2) (4206)

Едикт.

Против Марії Терлич зам. Сьвідрик і Петрови Сьвідрикови синови Якима, котрих місце побуту не є відоме, внесений зістав до ц. к. суду повітового в Комарні через Товариство задаткове в Комарні позов о 800 кор.

На підставі позву визначено розправу на день 11 цьвітня 1912 о год. 9 рано ч. салї Нр. 30.

В цїли стереження прав установляє ся для пізваних куратора Йосифа Дерефінка, війта в Голодівцї.

Тойже куратор буде заступати пізваних на їх кошт і небезпеку доки они ся не зголосять або повновласника не заіменують.

Ц. к. Суд повітовий, Відділ III.

Комарно, дня 15 марта 1912.

Konkursa.

LW. 46 970/912 (4157 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem nadania jedenastu galicyjskich miejsc funduszowych w c. i k. wojskowych zakładach wychowawczych, ogłasza się niniejszem konkurs.

W roku szkolnym 1912/1913, który się rozpoczyna w c. i k. wojskowych szkołach realnych z dniem 1 września 1912, w c. i k. Akademiach wojskowych z dniem 21 września 1912, a w c. i k. Akademii marynarskiej we Fiume z dniem 16 września 1912, będzie można wstąpić tylko na pierwszy rok wojskowej niższej szkoły realnej, albo też na pierwszy rok Akademii wojskowej (terezyańskiej) w Wiener-Neustadt, technicznej Akademii wojskowej w Wiedniu i Akademii marynarskiej we Fiume.

Kandydaci na wyższe lata wojskowej niższej szkoły realnej i wojskowej wyższej szkoły realnej, z powodu braku miejsca, nie będą w bieżącym roku przyjmowani.

Każdy z kandydatów wykazać winien:

1. iż posiada prawo obywatelstwa w Monarchii austryacko-węgierskiej;

2. iż jest fizycznie uzdolniony do wojskowego wychowania i przyszłej służby wojskowej;

3. iż zachowanie się jego pod względem obyczajów jest zadowalniające;

4. iż nie przekroczył właściwego wieku; którym jest rok 13 dla I. roku wojskowej niższej szkoły realnej, rok 13 dla II. roku, rok 14 dla III. roku, zaś rok 15 dla kandydatów, chcących wstąpić na IV. rok tejże szkoły, dalej rok 16 dla I. roku wyższej szkoły realnej, rok 17 dla II. roku i rok 18 dla III. roku tej szkoły, wreszcie rok 20 dla Akademii wojskowych i rok 16 dla Akademii marynarskiej, a ukończył przepisane minimum wieku (dla I. roku niższej szkoły realnej 10 lat, dla II. roku 11 lat, dla III. roku 12 lat, zaś dla IV. roku tejże szkoły 13 lat, dla I. roku wyższej szkoły realnej 14 lat, dla II. roku 15 lat, a dla III. roku 16 lat, zaś dla I. roku Akademii wojskowych 17 lat, a dla Akademii marynarskiej 14 lat. Wiek oblicza się z dniem 1 września 1912, w razie różnicy wieku można prosić o uwzględnienie;

5. winien każdy kandydat wykazać, iż odbył przynajmniej z dobrym postępem ogólnym potrzebne nauki przygotowawcze, a mianowicie jeżeli chce wstąpić na I. rok szkoły niższej realnej, iż z zadowalniającym skutkiem ukończył czwartą lub piątą klasę szkoły ludowej; na II. rok, iż z zadowalniającym skutkiem ukończył pierwszą klasę szkoły średniej; jeżeli zamierza wstąpić na III. rok niższej szkoły realnej, iż z zadowalniającym skutkiem ukończył drugą klasę szkół średnich; wreszcie na IV. rok tejże szkoły, iż z zadowalniającym skutkiem ukończył trzecią klasę szkoły średniej. Jeżeli zaś chce wstąpić na I. rok wyższej szkoły realnej, winien kandydat wykazać, iż z zadowalniającym skutkiem ukończył czwartą klasę szkoły średniej; na II. rok, iż ukończył z takimże skutkiem piątą klasę szkoły średniej; zaś na III rok, iż ukończył szóstą klasę tej szkoły. Jeżeli wreszcie chce wstąpić na I rok Akademii wojskowej, ma wykazać, że ukończył z zadowalniającym postępem wszystkie klasy zupełnej szkoły średniej (t. j. szkoły realnej lub gimnazyum), zaś na I. rok Akademii marynarskiej, iż ukończył cztery niższe klasy szkoły realnej lub gimnazyum. Na niedostateczny postęp w języku łacińskim lub greckim nie będzie się zwracać uwagi.

Uczniowie prywatni winni dołączyć świadectwa odnośnego zakładu naukowego z odbytych egzaminów, udowadniające ich kwalifikacyę naukową.

Wojskowa Akademia (terezyańska) w Wiener-Neustadt kształci wychowanków swoich dla piechoty, strzelców i kawaleryi, zaś wojskowa Akademia techniczna dla artyleryi, korpusu pionierów, pułku kolejowego i telegraficznego, wreszcie Akademia marynarska dla służby wojennej na morzu. Kandydaci do technicznej Akademii wojskowej winni przytoczyć w podaniu, czyli życzą sobie wstąpić do oddziału artyleryi, lub do oddziału inżynieryi, gdyż życzenie ich w miarę możności zostanie uwzględnione. Kandydaci, którzy już są asenterowani, nie będą przyjęci.

Do podań połączyć należy: 1. poświadczenie o przynależności kandydata do jednej z gmin w kraju;

2. metrykę chrztu lub urodzenia;

3. świadectwo o fizycznem uzdolnieniu kandydata, wydane przez graduowanego lekarza wojskowego, zostającego w czynnej służbie wojskowej;

4. poświadczenie o przebyciu szczepionej lub naturalnej ospy, jeżeli okoliczności tej nie stwierdza świadectwo lekarskie;

5. ostatnie świadectwo szkolne z roku 1911/1912 tudzież świadectwa za cały rok 1910/11 (powołani do egzaminu wstępnego aspiranci mają ze sobą przynieść całoroczne świadectwo szkolne za rok bieżący szkolny 1911/1912, ewentualnie świadectwo dojrzałości, aspiranci zaś do Akademii marynarskiej wszystkie świadectwa szkolne ze szkoły średniej łącznie ze świadectwem z ostatniego półrocza);

6. zaświadczenie o stosunkach majątkowych kandydata lub jego rodziców, w którem ma być wyrażone, ile kandydat ma rodzeństwa i czyli takowe ma już samoistne utrzymanie, jakie miejsce funduszowe lub stypendyum;

7. jeżeli kandydat odwołuje się do szlacheckiego pochodzenia, co daje pierwszeństwo przed innymi kandydatami, wiarogodne dowody, że należy do szlachty (certyfikat szlachectwa).

Kandydaci przyjęci na miejsca funduszowe obowiązani są złożyć na początku każdego roku szkolnego opłatę szkolną w kwocie dwudziestu ośmiu (28) koron. W podaniach swoich winni wszyscy kandydaci wyraźnie zobowiązać się do uiszczenia tej opłaty, nadto kandydaci do niższej szkoły realnej wymienić siedzibę tej szkoły, do której życzą sobie wstąpić. Kandydaci przyjęci na miejsca funduszowe poddać się muszą przed wstąpieniem do Zakładu ponownym oględzinom lekarskim i egzaminowi wstępnemu z wymaganych nauk przygotowawczych. Kandydaci chcący wstąpić do wojskowej niższej szkoły realnej, mogą egzamin wstępny składać w swoim języku ojczystym i nieznajomość języka niemieckiego nie stanowi u nich przeszkody uchylającej możność przyjęcia do Zakładu, byle tylko zresztą dobrą posiadali kwalifikacyę, natomiast muszą kandydaci ubiegający się o przyjęcie do wyższej szkoły realnej wojskowej i do Akademii wojskowych składać egzamin w języku niemieckim i władać językiem niemieckim o tyle biegle, aby z wykładów w tym języku ze skutkiem korzystać mogli.

Podania o powyższe miejsca należy wnieść bezpośrednio do Wydziału krajowego najdalej do 5 maja 1912. Prośby wniesione po tym terminie, albo też niezaopatrzone w przepisane wyżej dokumenta, zostaną petentom bez skutku zwrócone.

Przyjęci do Zakładów wojskowych winni odbyć podróż na miejsce przeznaczenia własnym kosztem. Ktoby chciał mieć jeszcze bliższe wskazówki o warunkach przyjęcia i egzaminie wstępnym do Zakładów wojskowych, znajdzie takowe w osobnej odbitce odnośnych przepisów, którą można nabyć w drukarni L. W. Siedl i syn we Wiedniu, lub też w c. k. Nadwornej drukarni tamże.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem
Księstwem Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 28 marca 1912.

Piotrowski, w. r.

L. W. 48.066/912 (4158 2—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania dwunastu bezpłatnych miejsc funduszowych w c. k. zakładach wojskowych z fundacyi p. n.: „Cesarza Franciszka Józefa I. fundacya jubileuszowa“ ogłasza się niniejszem konkurs.

Miejsca te zostaną nadane począwszy od roku szkolnego 1912/1913 w c. k. Akademii wojskowej (terezyańskiej) w Wiener-Neustadt, w c. i k. Akademii technicznej wojskowej w Wiedniu i w c. i k. Akademii marynarskiej w Fiume, ewentualnie zaś także w c. i k. wojskowej wyższej szkole realnej, na wypadek, gdyby wedle artykułu IV. listu fundacyjnego nie znalazła się dostateczna liczba kompetentów ukwalifikowanych do wyższych c. i k. Akademii wojskowych.

Do c. i k. Akademii wojskowych i c. i k. Akademii marynarskiej w Fiume z powodu braku miejsca będą przyjmowani kandydaci tylko na pierwszy rok.

Rok szkolny 1912/1913 rozpocznie się w c. i k. Akademiach wojskowych z dniem 21 września 1912 r., w c. i k. Akademii marynarskiej w Fiume z dniem 16 września 1912, zaś w c. i k. wojskowej wyższej szkole realnej z dniem 1 września 1912.

O powyższe miejsca funduszowe mogą się ubiegać tylko galicyjscy młodzieńcy polskiej lub ruskiej narodowości, posiadający obywatelstwo austryackie, wykazujące warunki poniżej podane. Stan, wyznanie i obrządek nie stanowią różnicy. Każdy z kandydatów winien wykazać:

1. iż posiada prawo obywatelstwa w monarchii austro węgierskiej;

2. iż jest fizycznie uzdolniony do wojskowego wychowania i przyszłej służby wojskowej;

3. iż zachowanie się jego pod względem obyczajów jest zadowalające;

4. iż nie przekroczył właściwego wieku, którym jest dla I. roku wyższej szkoły realnej rok 16, dla II. roku wyższej szkoły realnej rok 17, zaś dla III. roku tej szkoły rok 18 — wreszcie dla I. roku Akademii w Wiener Neustadt i technicznej Akademii wojskowej we Wiedniu rok 20, zaś dla Akademii marynarskiej rok 16, a ukończył przepisane minimum wieku jako to: dla I. roku Akademii w Wiener-Neustadt i technicznej Akademii wojskowej 17 lat a dla marynarskiej lat 14, zaś dla I. roku wyższej szkoły realnej 14 lat, dla drugiego roku wyższej szkoły realnej lat 15, a dla III. roku tej szkoły lat 16. Wiek oblicza się z dniem 1 września 1912;

5. iż odbył przynajmniej z dobrym postępem ogólnym potrzebne nauki przygotowawcze. W szczególności wymaga się od kandydatów: na I. rok Akademii wojskowej w Wiener-Neustadt i w Wiedniu dowodu, że z zadowalającym postępem ukończyli wszystkie klasy zupełnej szkoły średniej (t. j. szkoły realnej lub gimnazyum) zaś na I. rok Akademii marynarskiej, iż ukończyli cztery niższe klasy szkoły realnej lub gimnazyum. Jeżeli zaś zechce kandydat wstąpić na I. rok wyższej szkoły realnej, winien wykazać, iż z zadowalającym skutkiem ukończył czwartą klasę szkoły średniej; na II. rok, iż ukończył czwartą klasę szkoły średniej; na II. rok, iż ukończył z takim skutkiem piątą klasę szkoły średniej, zaś na III. rok, iż ukończył szóstą klasę tej szkoły. Na niedostateczny postęp w języku łacińskim i greckim nie będzie zwracać się uwagi.

Uczniowie prywatni powinni dołączyć świadectwa odnośnego zakładu naukowego z odbytych egzaminów, udowadniające ich kwalifikacyę naukową.

Wojskowa Akademia w Wiener-Neustadt kształci wychowanków swoich dla piechoty, strzelców i kawaleryi, a techniczna Akademia wojskowa dla artyleryi, korpusu pionierów, pułku kolejowego i telegraficznego, zaś Akademia marynarska dla służby wojennej na morzu. Kandydaci do technicznej Akademii wojskowej winni przytoczyć w podaniu, czy życzą sobie wstąpić do oddziału artyleryi lub inżynieryi, gdyż życzenie ich zostanie w miarę możności uwzględnione.

Kandydaci, którzy już zostali asenterowani, nie będą przyjęci.

Do podań dołączyć należy:

1. poświadczenie przynależności kandydata do jednej z gmin w kraju tutejszym;

2. metrykę chrztu, lub urodzenia;

3. świadectwo o fizycznem uzdolnieniu kandydata, wystawione przez graduowanego lekarza wojskowego, zostającego w czynnej służbie wojskowej;

4. świadectwo szczepienia ospy, jeżeli świadectwo lekarskie okoliczności tej nie stwierdza;

5. ostatnie świadectwo szkolne z roku

1911/1912. tudzież świadectwa za cały rok szkolny 1910/1911. Powołani do egzaminu wstępnego aspiranci mają ze sobą przynieść całoroczne świadectwa szkolne za bieżący rok szkolny 1911/1912, ewentualnie świadectwo dojrzałości — aspiranci zaś do Akademii marynarskiej dołączyć mają wszystkie świadectwa szkolne ze szkoły średniej, łącznie ze świadectwem z ostatniego półrocza;

6. zaświadczenie o stosunkach majątkowych kandydata lub rodziców jego, w którem ma być wyrażonem, ile kandydat ma rodzeństwa i czy takowe ma już samoistne utrzymanie, jakie miejsce funduszowe lub stypendyum. Kandydaci, którzy będą przyjęci na miejsce funduszowe, poddać się muszą przed wstąpieniem do zakładu ponownym oględzinom lekarskim i egzaminowi wstępnemu z wymaganych nauk przygotowawczych w języku niemieckim, którym muszą władać o tyle biegle, iżby z wykładów ze skutkiem korzystać mogli.

Ktoby chciał mieć jeszcze bliższe wskazówki o warunkach przyjęcia i egzaminie wstępnym do zakładów wojskowych, znajdzie je w osobnej odbitce odnośnych przepisów, które można nabyć w księgarni nadwornej L. W. Seidla i Syna we Wiedniu, lub też w c. k. Nadwornej i państwowej drukarni tamże.

Przyjęci do zakładów wojskowych muszą odbyć podróż na miejsce przeznaczenia własnym kosztem, tylko ubodzy kandydaci otrzymają na ten cel zasiłek w kwocie 80 koron z niniejszej fundacyi. Fundacya pokrywać będzie także za wszystkich swych stypendystów opłatę szkolną i koszta wyekwipowania przy prawidłowem wstąpieniu z zakładu.

Prawo nadawania niniejszych bezpłatnych miejsc wykona Najjaśniejszy Pan na propozycyę Wydziału krajowego.

Podania należy wnosić bezpośrednio do Wydziału krajowego najdalej do dnia 5 maja 1912 r.

Prośby wniesione po tym terminie, albo niezaopatrzone w przepisane dokumenty nie zostaną uwzględnione.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z W. Ks. Krakowskiem.
We Lwowie, dnia 28 marca 1912.
Piotrowski, w. r.

L. 41.769/II. (4164 2—3)

Konkurs.

Na posady ekspedyentów przy c. k. urzędach pocztowych.

1. W Lipnicy wielkiej z poborami 3 klasy 5 stopnia i ryczałtem 882 koron rocznie na służącego,

2. W Rzuchowej z poborami 3 klasy 5 stopnia i ryczałtem 378 koron rocznie na służącego,

3. W Derewlanach w powiecie Kamionki strumiłowej, z poborami 3 klasy 6 stopnia i ryczałtem na służącego później oznaczyć się mającym i

4. W Wiktorowie w powiecie Stanisławowskim z poborami 3 klasy 6 stopnia i ryczałtem na służącego później oznaczyć się mającym.

Podania należy wnieść do c. k. Dyrekcyi poczt i telegrafów, a to o 2 wpierw podane posady najpóźniej do 7, zaś następne najpóźniej do 15 kwietnia b. r.

Lwów, dnia 1 kwietnia 1912.
C. k. Prezydent.

L. 1297/12 (4084 3—3)

Konkurs.

Dnia 15 kwietnia 1912 upływa termin do wniesienia podań na posadę pomocnika kancelaryjnego, przy c. k. Zakładzie kary dla mężczyzn we Lwowie wedle konkursu z dnia 29 marca 1912 l. 1297/12 w „Gazecie Lwowskiej“ ogłoszonego.

Lwów, dnia 29 marca 1912
C. k. Dyrekcya Zakładu kary.

L. Prez. 5684 (3903 3—3)

Konkurs.

Odnośnie do konkursu w Nr. 76 „Gazety Lwowskiej“ ogłoszonego, oznajmia się, że konkurs na posady dozorców maszyn w Czerniowcach i Samborze upływa z dniem 30 kwietnia 1912.

Prezydyum c. k. Sądu krajowego wyższego.
Lwów, dnia 25 marca 1912.

L. cz. 47/V. (4228 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W c. k. szkole rzemiósł budowlanych w Buczaczu, będzie do obsadzenia z dniem 1 października 1912 posada dyrektora szkoły w VIII. klasie rangi.

Do tej posady przywiązane są pobory unormowane ustawą z 19 września 1898 Dz. u. p. Nr 175 a mianowicie 3600 kor. płacy rocznej, 828 kor. dodatku aktywalnego i dodatek funkcyjny w kwocie 1200 kor. rocznie.

O uzyskanie w danym razie wyższych poborów, posunięcie do wyższej klasy rangi i policzenie czasu służby spędzonej w praktyce technicznej, artystycznej lub przemysłowej, albo też w zawodzie nauczycielskim stanowią §§ 2 i 6 ustawy z 19 września 1898 Dz. u. p. L. 175 i §§ 19 i 20 ustawy z 24 lutego 1907 Dz. u. p. L. 55.

Kandydaci zajmujący już stałą posadę służbową w państwowem szkolnictwie przemysłowem, zatrzymują w razie nadania im niniejszej posady nauczycielskiej nadal swe dotychczasowe pobory.

Podania wystosowane do c. k. Rady szkolnej krajowej, a zaopatrzone w krótki opis życia i studyów, metrykę chrztu (urodzenia) świadectwo przynależności, wszystkie świadectwa studyów i aplikacyi, tudzież w świadectwo zdrowia, należy wnosić najpóźniej do końca maja 1912.

Kandydaci nie zajmujący stałej posady państwowej mają nadto dołączyć świadectwo moralności, potwierdzone przez powiatową władzę polityczną i określające cel, dla którego je wydano.

Kandydaci pozostający w czynnej służbie państwowej lub krajowej, winni wnieść odnośne podania na ręce przełożonej władzy.

Celem uzyskania niniejszej posady winni kandydaci nadto wykazać się egzaminami z odbytych studyów technicznych na wydziale architektury.

Pożądane jest osobiste przedstawienie się kandydata w Radzie szkolnej krajowej.

C. k. Rada szkolna krajowa.
Lwów, dnia 28 marca 1912.

L. cz. 4876/IV. (4229 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Celem obsadzenia posady rzeczywistego nauczyciela historyi powszechnej i geografii w gimnazyum II. z niemieckim językiem wykładowym we Lwowie ewentualnie takiej posady mogącej się opróżnić w innym zakładzie ogłasza się niniejszem konkurs.

Do tej posady przywiązane są pobory ustanowione ustawą z dnia 24 lutego 1907 Dz. p. p. Nr. 55.

Kompetenci winni wnieść podania zaopatrzone w potrzebne dokumenty za pośrednictwem przełożonej Dyrekcyi do c. k. Rady szkolnej krajowej najpóźniej do dnia 20 kwietnia 1912, a dyrekcye odeślą je bezzwłocznie na ręce dyrekcyi gimnazyum II. we Lwowie.

Kandydaci, którzy uzyskawszy zupełną kwalifiacyę nauczycielską, pełnili służbę w szkołach średnich, lub w seminaryach nauczycielskich w charakterze zastępców nauczycieli a pragną, aby im tę służbę policzono, mają w tabelach kwalifikacyjnych dokładnie wykazać, podając datę i liczbę dekretów, od którego czasu, jak długo i w jakiej liczbie godzin tygodniowo pełnili w tym czasie obowiązki nauczycielskie.

Kandydaci, którzy nie wyszli jeszcze z wieku obowiązującego do służby wojskowej, winni wykazać, czy temu obowiązkowi uczynili zadość.

C. k. Rada szkolna krajowa.
Lwów, dnia 30 marca 1912.
W zastępstwie:
Okęcki w. r.

L. 18.816/IV. (4227 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W c. k. państwowej szkole przemysłowej w Krakowie będzie do obsadzenia z dniem 1 września 1912 posada nauczyciela dla nauk inżyniersko-matematycznych w IX. klasie rangi.

Do tej posady przywiązane są pobory unormowane, ustawą z 19 września 1898 Dz. u. p. l. 175, a mianowicie 2800 kor. rocznej płacy i 960 kor. dodatku aktywalnego.

O uzyskaniu w danym razie wyższych poborów, posunięciu do wyższej klasy rangi i policzeniu czasu służby spędzonej w praktyce technicznej, artystycznej lub przemysłowej, albo też w zawodzie nauczycielskim, stanowią §§ 2 i 6 ustawy z dnia 19 września 1898 Dz. u. p. l. 175 i §§ 19 i 20 ustawy z dnia 24 lutego 1907 Dz. u. p. l. 55.

Kandydaci zajmujący już stałą posadę służbową w państwowem szkolnictwie przemysłowem, zatrzymają w razie nadania im niniejszej posady nauczycielskiej nadal swe dotychczasowe pobory.

Podania wystosowane do c. k. Rady szkolnej krajowej a zaopatrzone w krótki opis życia i rodzaj studyów, metrykę chrztu (urodzenia), świadectwo przynależności, we wszystkie świadectwa studyów i aplikacyi, tudzież w świadectwo zdrowia, należy wnosić do Dyrekcyi c. k. państwowej szkoły przemysłowej w Krakowie najpóźniej do końca maja b. r.

Kandydaci nie zajmujący stałej posady państwowej mają nadto dołączyć świadectwo moralności, potwierdzone przez powiatową władzę polityczną i określające cel, dla którego je wydano.

Kandydaci pozostający w czynnej służbie państwowej lub krajowej winni wnieść odnośne podania na ręce przełożonej władzy.

Celem uzyskania niniejszej posady winni kandydaci nadto wykazać się egzaminami z odbytych studyów technicznych.

Pierwszeństwo mają ci kandydaci, którzy się wykażą świadectwami z odbytej dłuższej praktyki zawodowej

Pożądane jest osobiste przedstawienie się kandydata w Dyrekcyi c. k. państwowej szkoły przemysłowej w Krakowie.

Z c. k. Rady szkolnej krajowej.
Lwów, dnia 28 marca 1912.

L. 501/V. (4230 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Niniejszem ogłasza się konkurs na posadę werkmistrza malarstwa dekoracyjnego w c. k. szkole przemysłowej we Lwowie z remuneracyą 2010 kor. Posada będzie nadana na kontraktowo z trzymiesięcznem wypowiedzeniem.

Podania wystosowane do c. k. Rady szkolnej krajowej zaopatrzone w krótki opis życia i studyów zawodowych, metrykę chrztu (urodzenia), następnie w świadectwo przynależności, świadectwo zdrowia, świadectwo dostatecznej praktyki zawodowej, dowód samoistnego wykonywania swego zawodu i świadectwo moralności, potwierdzone przez powiatową władzę polityczną i określające cel, dla którego je wydano, należy wnosić na ręce Dyrekcyi wymienionej na wstępie szkoły, najpóźniej do do 31 maja 1912.

Pierwszeństwo będą mieli kandydaci, którzy wykażą się świadectwem ukończonej nauki malarstwa dekoracyjnego w jednej z c. k. państwowych szkół przemysłowych w Austryi.

Pożądane jest osobiste przedstawienie się kandydata Dyrekcyi zakładu.

C. k. Rada szkolna krajowa.
Lwów, dnia 28 marca 1912.
W zastępstwie:
Okęcki w. r.

Upadłości.

G. Zl. S. 6/12 (1) (4121 3—3)

Concursedict.

Das k. k. Kreisgericht in Tarnopol hat die Eröffnung des Concurses über das Vermögen des Bernard Aksen nichtprotokollierten Maschinenhändlers in Tarnopol bewilligt.

Der k. k. Landesgerichtsrath Klemens Zahradnik wird zum Concurscommissär, Herr Dr. Izak Menkes, advocat in Tarnopol zum einstweiligen Masseverwalter bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert, bei der auf den 11 April 1912 Nachmittags 4 Uhr, bei diesem Gerichte, Zimmer Nr. 8 anberaumten Tagsatzung unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege über die Bestätigung des einstweilen bestellten oder die Ernennung eines anderen Masseverwalters und dessen Stellvertreters ihre Vorschläge zu erstatten und den Gläubigerauschuss zu wählen.

Ferner werden alle, die einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, aufgefordert, ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis 17 Mai 1912 bei diesem Gerichte nach Vorschrift der Concursordnung zur Anmeldung und bei der auf den 22 Mai 1912 Nachmittags 4 Uhr ebendort anberaumten Liquidierungstagsatzung zur Liquidierung und Rangbestimmung zu bringen.

Gläubiger, welche die Anmeldungsfrist versäumen, haben die durch neue Einberufung der Gläubigerschaft und Prüfung der nachträglichen Anmeldung sowohl den einzelnen Gläubigern als der Masse verursachten Kosten zu tragen und bleiben von den auf Grund eines förmlichen Vertheilungsentwurfes bereits stattgehabten Vertheilungen ausgeschlossen.

Die bei der Liquidierungstagsatzung erscheinenden angemeldeten Gläubiger sind berechtigt, durch freie Wahl an Stelle des Masseverwalters, dessen Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubigerausschusses, die bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der „Lemberger Zeitung“ erfolgen.

Gläubiger, die nicht in Tarnopol oder in dessen Nähe wohnen, haben in der Anmeldung einen daselbst wohnhaften Bevollmächtigten zum Empfange der Zustellung zu benennen, widrigenfalls auf Antrag des Concurscommissärs für sie auf ihre Gefahr und Kosten ein Zustellungsbevollmächtigter bestellt werden würde.

K. k. Kreisgericht, Abtheilung IV.
Tarnopol, am 29 März 1912.

L. cz. S. 7/12 (1) (4226 1—3)

Edykt konkursowy.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie zezwolił na otwarcie (kupieckiego) konkursu do majątku Moritza Boscowitza zarejestrowanego właściciela handlu towarów optycznych i elektrotechnicznych pod nazwą Maurycy Boscowitz we Lwowie pl. Halicki 15.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. radcę Sądu krajowego p. Józefa Dobiję we Lwowie, zaś tymczasowym zawiadowcą masy pana adw. dr. Bernarda Tennera we Lwowie.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi, wyznaczonej na dzień 11 kwietnia 1912, o godz. 9 przed południem w tym sądzie w biurze Nr. 20 przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy i przystąpili do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić jako wierzyciele konkursowi z roszczeniami, ażeby swe roszczenia, chociażby co do nich spór już był w toku, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w tym sądzie najdalej do dnia 15 maja 1912 a na audyencyi likwidacyjnej na dzień 20 maja 1912 godz. 9 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą koszta urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów uskutecznionych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Postępowanie konkursowe co do spółki i pojedynczych spólników będzie oddzielnie prowadzonem.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej“.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają we Lwowie lub w pobliżu mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd krajowy cywilny, jako handlowy
Oddział VII.
Lwów, dnia 30 marca 1912.

Spadki.

L. cz. A. 430/11 (9) (4071 2—3)

Edykt.

C. k. Sąd powiatowy w Przemyślanach ogłasza, że dnia 5 czerwca 1911 w Łoniach zmarła Anastazya z Cukrowskich Sobeczko pozostawiając rozporządzenie ostatniej woli, a do spadku z ustawy konkuruje między innymi tejże syn Semko Sobeczko.

Ponieważ sądowi miejsce pobytu Semka Sobecko nie jest znanem, przeto wzywa się go, aby w przeciągu jednego roku licząc od dnia niżej podanego zgłosił się w tutejszym sądzie i wniósł owiadczenie co do dziedziczenia, w przeciwnym bowiem razie spadek zostanie przeprowadzony ze zgłaszającymi się dziedzicami i z kuratorem Franciszkiem Szelewskim, c. k. notaryuszem z Przemyślan ustanowionym dla nieobecnego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Przemyślany, dnia 29 lutego 1912.

Amortyzacye.

G. Z. T. 97/10 (1) (4109 2—3)

Amortisierung.

Auf Ansuchen des Julius Weiss, k. k. Postoffizial in Wrsowitz 400 (Böhmen) wird Verfahren zur Amortisierung des dem Gesuchsteller angeblich in Verlust geratenen Depotscheines des Kreditvereines der Mitglieder Wechselseitigen Versicherungsgesellschaft in Krakau de datto Krakau am 23 Juli 1902 Nr. 55 über die bei derselben verpfändete auf 2000 Kronen lautende Polizze der der Wechselseitigen Versicherungs-Gesellschaft in Krakau Nr. 71.549.

Der Inhaber dieses Depotscheines wird daher aufgefordert, seine Rechte binnen 1 Jahr 6 Wochen und 3 Tagen geltend zu machen widrigens derselbe nach Verlauf dieser Frist wird unwirksam erklärt würde.

K. k. Landesgericht, Abth. VI.
Krakau, am 9 Oktober 1910.

G. Z. T. II. 4/12 (1) (4110 2—3)

Amortisierung.

Auf Ansuchen des Herrn Heinrich Liebermann, Privatbeamten in Wien IX. Clusiusgasse wird das Verfahren zur Amortisierung des dem Gesuchsteller angeblich in Verlust geratenen, am 12 Februar 1912 ausgestellten auf die eigene Ordre lautenden von Moritz Friedmann, Kaufmann in Kra-

kau, Gertrudengasse 29 als Adressaten und Akceptanten gefertigten jedoch mit der Unterschrift des Ausstellers und mit dem Verfallsdatum nicht versehenen Wechsels über 1500 Kronen eingeleitet.

Der Inhaber dieses Wechsels wird daher aufgefordert diesen binnen 45 Tage nach Verlautbarung des letzten Edictes hiergerichts zu erlegen, widrigens dieser nach Verlauf dieser Frist für unwirksam erklärt würde.

K. k. Landes- als Handelsgericht, Abteilung II.
Krakau, am 19 März 1912.

L. cz. T. VI. 8/12 (2) (4108 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Maryi Szaniorowej w Krakowie wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następujących rzekomo przez wnioskodawczynię zaginionych książeczek wkładkowych Banku galicyjskiego dla handlu i przemysłu w Krakowie a to:

a) książeczki Nr. 6801 na nazwisko Anieli Kałuskiej wystawionej a na kwotę 57 kor. 61 hal. opiewającej,

b) książeczki Nr. 6802 na nazwisko Swiegoniowej (bez imienia) wystawionej a na kwotę 57 kor. 67 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższych książeczek wkładkowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu liczonego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 24 lutego 1912.

L. cz. T. VI. 9/12 (2) (4107 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Juliana Kwolewskiego z Bitkowa wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej karty zastawniczej filii c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego w Krakowie Nr. 14.207 na imię Juliana Kwolewskiego opiewającej.

Posiadacza powyższej karty zastawniczej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu liczonego od dnia 3 ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 4 marca 1912

L. cz. T. VI. 12/12 (2) (4105 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Agnieszki Łyszczarczykównej z Krakowa wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładkowej Powiatowej Kasy Oszczędności w Krakowie Nr. 71.470 na nazwisko Karoliny Łyszczarczyk wystawionej a z dniem 1 stycznia 1912 na kwotę 707 kor. 99 hal. opiewającej.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu liczonego od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy, Oddział VI.
Kraków, dnia 11 marca 1912.

L. cz. T. VI. 11/12 (2) (4104 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. dr. Arona Gottlieba w Sereth i p. Heleny Gottlieb w Czerniowcach wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej policy asekuracyjnej Krakowskiego Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń z daty Kraków 16 stycznia 1897 Nr. 18.802 Tab. VII. na sumę 5000 złr. w. a.

Posiadacza powyższej policy wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia trzeciego ogłoszenia edyktu w gazecie urzędowej, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VI.
Kraków, dnia 8 marca 1912.

L. dz. hip. 1587/12 (4015 2—3)
Edykt.

Edykt z dnia 15 listopada 1911 l. dziennika hipotecznego 8758/11 w sprawie tabularnej Jakóba Krepsa we Lwowie o wdrożenie postępowania amortyzacyjnego po myśli § 118 ustawy hipotecznej i dalszych celem wykreślenia prawa nadzastawu dla 1/4 części (poz. 10) z 2/3 (poz. 6 i 7) sumy 3000 złr. m. k. wpisanego na rzecz Zofii Pohlhammer w stanie biernym 7/24 części sumy 5000 złr. m. k. (poz. 75) na rzecz Jakóba Krebsa w stanie biernym 1/2 lwh. 265 śdm. gm. m. Lwowa zaintabulowanych prostuje się w ten sposób, że wspomniane w tej uchwale prawo zastawu dla sumy 3000 złr. w. w. co do której wdrożonem zostało postępowanie amortyzacyjne zaintabulowaną jest 1. na 7/24 częściach z połowy realności pod l. k. 272 we Lwowie obj. lwh. 265 śdm ks. gr. dla gminy miasta Lwowa, 2. na sumie 4400 zł. m. k. z większej sumy 5000 zł. pochodzącej na połowie tej samej realności wpisanej w końcu, że 1/4 część sumy 3000 zł. w. w. obciążona jest wedle pozycyi 10 karty ciężarów podatkiem spadkowym i szpitalnym na rzecz skarbu, a nadto wedle pozycyi 13 karty ciężarów na podstawie dekretu sądu wojskowego z dnia 23 listopada 1832 l. 4445 atrybucya sumy 3000 zł. w. w. na rzecz spadkobierców Pohlhammera intabulowanej na zaspokojenie sum 87 złr. 30 kr. m. k. i 13 złr. 2 23/49 k. m. k. o ile 1/4 części sumy 3000 złr. waluty wiedeńskiej Zofii Pohlhammer dotyczy intabulowana została.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VIII.
Lwów, dnia 28 lutego 1912.

L. cz. T. II. 1/12 (1) (3866 2—3)
Edykt.

Na wniosek Wolfa Engla, kupca w Tyczynie wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do blankietu wekslowego za 80 hal, zaopatrzonego podpisami Włodzimierza Pruca jako akceptanta, Wiktoryi Pruc jako wystawicielki zaś na grzbiecie podpisani Teofila Pruca i Tomasza Lesia jako żyrantów, zresztą niewypełnionego, który to blankiet wekslowy rzekomo zaginął z posiadania Wolfa Engla, kupca w Tyczynie, wzywa się edyktem posiadacza tego blankietu weklowego, by go w przeciągu 45 dni licząc od dnia ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ w tutejszym sądzie złożył, gdyż po bezskutecznym upływie czasokresu blankiet ten za umorzony uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 7 marca 1912.

L. cz. T. 3/12 (3) (4043 2—3)
Amortyzacya.

Na wniosek Franciszka Kołodziejczuka w Trembowli wdraża się postępowanie amortyzacyjne względem zagubionej $4^{1}/_{2}$ prc. książeczki wkładkowej powiatowej Kasy oszczędności w Trembowli Nr. 7204 na imię Franciszka Kołodziejczuka wystawionej opiewającej na kwotę 1568 kor. 22 hal.

Posiadacza tej książeczki wzywa się, aby praw swoich w przeciągu 6 miesięcy od dnia tego edyktu dochodził, inaczej książeczka ta po upływie tego czasokresu będzie uznaną za bezskuteczną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Tarnopol, dnia 12 lutego 1912.

L. cz. T. 26/12 (1) (3905 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek p. Anny Kibał wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego kwitu depozytowego stwierdzającego odbiór w przechowanie policy Towarzystwa im. Gizeli Nr. 263.370, opiewającej na 1000 kor. a na rzecz Anny Kibał płatnej 1 kwietnia 1920 przez powyższe Towarzystwo.

Posiadacza powyższego kwitu depozytowego wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu jednego roku 6 tygodni i 3 dni licząc od dnia trzeciego ogłoszenia niniejszego edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostany.

C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 16 marca 1912.

L. cz. T. II. 3/12 (1) (4106 2—3)
Amortyzacya.

Na wniosek Andrzeja Kruszyny, właściciela realności w Krowodrzy Nr. 235 wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla na kwotę 700 kor. opiewającego, podpisanego in bianco przez wnioskodawcę jako wystawcę i przez Stefana Siemieńskiego, właściciela realności w Krowodrzy jako przyjemcę.

Posiadacza powyższego weksla wzywa się przeto, aby go przedłożył tut. sądowi w ciągu 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział II.
Kraków, dnia 15 marca 1912.

L. cz. T. IV. 6/12 (2) (3802 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Franciszka i Józefy Kośmidrów ze Suchy jako spadkobierców Wiktoryi Kośmidrowej wdraża się postępowanie celem amortyzacyi rzekomo przez spadkodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej Powiatowej Kasy oszczędności we Wadowicach Nr. 24.906 opiewającej na 1632 kor.

Posiadacza powyżej oznaczonej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu 6 tygodni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy Oddział IV.
Wadowice, dnia 7 marca 1912.

L. cz. T. 5/12 (1) (4033 2—3)
Wdrożenie postępowania amortyzacyjnego.

Na wniosek Maryi Hrebeniakowej z Drohobycza wdraża się postępowanie celem amortyzacyi następującej rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionej książeczki wkładkowej Towarzystwa zaliczkowego w Drohobyczu, stow. zarej. z nieogr. poręką Nr. 7120 wystawionej na imię i nazwisko Maryi Hrebeniak opiewającej na kwotę 110 kor. 11 hal.

Posiadacza powyższej książeczki wkładkowej wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swojemi prawami w ciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejącą uznaną zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Sambor, dnia 25 lutego 1912.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. III. 37/12 (3) (4165)
Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczony w Nr. 74 czasopisma „Głos narodu z dnia 31 marca 1912 ustęp artykułu pod tytułem: „Subwencyonowany anarchista“ od słów: „Sprawa robotnicza broni“ do słów: „bezpaństwowe społeczeństwo“, zawiera w swej osnowie znamiona zbrodni z § 65 u. k. i występku z § 305 u. k. ust II. ustawy z d. 17 grudnia 1862 l. 8/65 Dz. p. p. i § 24 ust. pras. z d. 17 grudnia 1862 l. 6/63 Dz. p. p., że zakazuje się rozszerzania inkryminowanego ustępu.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy, S. III.
Kraków, dnia 1 kwietnia 1912.

Zl. 70 (4000)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landesgericht Wien als Preßgericht hat mit dem Erkenntnisse vom 20 März 1912, Pr. XXXV. 106 12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 9, 20 Jahrgang, der periodischen Druckschrift: „Der Eisenbahner“ vom 20 März 1912 in der Stelle von „so müssen wir“ (Seite 6, Spalte 3) bis „was da getrieben wird!“ (Seite 6, Spalte 3) in dem Artikel mit der Überschrift: „Was ist eigentlich mit den Urlauben der Arbeiter?“ das Vergehen nach § 300 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. P. O. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen die von der k. k. Staatsanwaltschaft verfügte Beschlagnahme nach § 489 St. P. O. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der saisierten Exemplare erkannt.

Wien, am 20 März 1912.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Görz hat mit dem Erkenntnisse vom 21 März 1912, Pr. V. 8/12, die Weiterverbreitung der Nummer 63 der Zeitschrift: „Il Corriere Friulano“ wegen des Artikels: „Povera serieta“ nach § 300 und 305 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnisse vom 22 März 1912, Pr. 16/12, die Weiterverbreitung der Nummer 703 der Zeitschrift: „L'Idea Italiana“ vom 21 März 1912 wegen der Stelle von „E non dimentichiamo che“ bis „fare tutto il contrario“ des Artikels: „Condizioni tristissime“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 20 März 1912, Pr. IX. 65/12, die Weiterverbreitung der Nummer 303 der Zeitschrift: „L'Emancipazione“ vom 16 März 1912 wegen des Artikels: „Ali'erta!“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 20 März 1912, Pr. IX. 66/12, die Weiterverbreitung der Nummer 2292 der Zeitschrift: „Il Lavoratore“ vom 16 März 1912 wegen der Stellen von „Se il provvisorio“ bis „dai suoi mandanti“, von „Ma cio che vuole“ bis „ne risulta aggravato“ und von „ma a beneplacito“ bis „di preferenze, di astii“ des Artikels: „Il provvisorio del militarismo“ nach § 300 sowie gemäß Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 21 März 1912, Pr. IX. 69/12, die Weiterverbreitung der Nummer 19 der Zeitschrift: „La Coda del Diavolo di Trieste“ vom 16 März 1912 wegen der ersten und dritten Karikatur in der ersten Kolonne der zweiten Seite samt diesbezüglichem Texte; der Karikatur in der zweiten und dritten Kolonne der zweiten Seite samt Text, der mit „A Monfalcone“ beginnt und mit „nome Rebuila“ endet, nach § 300 und 305 St. G. sowie gemäß Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Trient hat mit dem Erkenntnisse vom 21 März 1912, Pr. 16/12, die Weiterverbreitung der hieramts am 18 März 1912 eingelangten ausländischen Zeitschrift: „L'Idea nazionale“ ohne Datum und Nummer im Verlage der Tipografia E Armani e Stein“, Rom, Via Babuino 173, nach § 65 a und 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 22 März 1912, Pr. I. 168/12, die Weiterverbreitung der Nummer 67 der Zeitschrift: „XX. vek“ vom 21 März 1912 wegen der Stelle von „Nejvetsi manifestaci“ bis „se lovi“ des Artikels: „O nasich zidech. III.“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 22 März 1912, Pr. I. 166/12, die Weiterverbreitung der Nummer 12 der Zeitschrift: „Lid“ vom 21 März 1912 wegen der Stelle von „Smrad dle Jemelky“ bis „a nabozenstvi“ des Artikels: „V dome bozim v Bystrici...“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 22 März 1912, Pr. I. 165/12, die Weiterverbreitung der Nummer 12 der Zeitschrift: „Zar“ vom 21 März 1912 wegen der Stellen von „To pry je“ bis „poslancem“ des Artikels; „Volebni pravo ma mit dum...“; von „Tu polehcujici“ bis „pravo“ des Artikels: „Atentat na italskeho krale“ nach § 305, 491 und 493 St. G. sowie gemäß Artikel V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 22 März 1912, Pr. I. 164/12, die Weiterverbreitung der Nummer 66 der Zeitschrift: „XX. vek“ vom 20 März 1912 wegen der Stelle von „Tu vidis“ bis „vitezstvi zidu“ des Artikels: „O nasich zidech“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Ung.-Hradisch hat mit dem Erkenntnisse vom 22 März 1912, Pr. 3/12, die Weiterverbreitung der Nummer 12 der Zeitschrift: „Slovacko“ vom 22 März 1912 wegen der Stellen von „Dale byli jsme“ bis „stupnicich“, von „aby papez“ bis „Evropu“ und von „O hruzo“ bis „svobode“ nach § 493 St. P. O. verboten.

Zl. 71 (4001)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 23 März 1912, Pr. I. 170/12, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Prag erschienenen Druckschrift: „Agnolo Firenzuola: „Podivne hry lasky. Prel. V. Rovinsky. Cyklus ‚Pan‘. Svazek 11. Nakladem K. Janskeho. Praha II, 1781. Knihovny ‚Clunu‘. Svazek VI. Tiskem A. Reise. Kr. Vysehrad“ wegen der Stelle von „Baba chtela mermomoci“ bis „nema ceho litovati“ des Artikels; „Zbozny Florentan a mazana venkovanka“ nach § 516 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 23 März 1912, Pr. I. 171/12, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, in Prag erschienenen Druckschrift: „M. U. D. Alexander Bers: Jak rozresiti zidovskou otazku? Z pustiny prelozil Jan V. Doubek. Praha 1912. Tiskem Politiky. Nakladem prekladatele“ nach § 302 St. G. und § 24 Pr. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 24 März 1912, Pr. I. 173/12, die Weiterverbreitung der Nummer 12 der Zeitschrift: „Rovne pravo“ vom 23 März 1912 wegen des Artikels: „Vane vetricek...“ nach § 64 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 24 März 1912, Pr. I. 175/12, die Weiterverbreitung der

Nummer 12 der Zeitschrift: „Zizkovsky obzor“ vom 24 März 1912 wegen des Artikels: „Krest dreadnoughtu“ nach § 300 und 302 St. G. sowie gemäß Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 24 März 1912, Pr. I. 172/12, die Weiterverbreitung der Nummer 13 der Zeitschrift: „Neruda“ vom 23 März 1912 wegen der Stellen von „Miliony lidi“ bis „vzdycky dost“ des Artikels: „Valecne zbrojeni“; von „Charvatsky ban“ bis „za zasluhu“ des Artikels: „Rakousko“ nach § 65 a und 300 St. G. sowie gemäß Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 23 März 1912, Pr. 16/12, die Weiterverbreitung der Nummer 23 der Zeitschrift: „Egerthaler Zeitung“ vom 20 März 1912 wegen der Stelle von „daß aber“ bis „Munificentia vorzugehen“ des Artikels: „Die Lurja-Zenker-Versammlung in Karlsbad eine Freimaurerversammlung“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 23 März 1912, Pr. 15/12, die Weiterverbreitung der Nummer 23 der Zeitschrift: „Egerland“ vom 20 März 1912 wegen der Stelle von „daß aber“ bis „Munificentia vorzugehen“ des Artikels: „Die Lurja-Zenker-Versammlung in Karlsbad eine Freimaurerversammlung“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 23 März 1912, Pr. 14/12, die Weiterverbreitung der Nummer 23 der Zeitschrift: „Westböhmisches Volksblatt“ vom 20 März 1912 wegen der Stelle von „daß aber“ bis „Munificentia vorzugehen“ des Artikels: „Die Lurja-Zenker-Versammlung in Karlsbad eine Freimaurerversammlung“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgricht in Eger hat mit dem Erkenntnisse vom 23 März 1912, Pr 13/12, die Weiterverbreitung der Nummer 23 der Zeitschrift: „Marienbad Tepler Bezirksblatt“ vom 20 März 1912 wegen der Stelle von „daß aber“ bis „Munificentia vorzugehen“ des Arti-kels: „Die Lurja-Zenker-Versammlung in Karlsbad eine Freimaurerversammlung“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pisek hat mit dem Erkenntnisse vom 23 März 1912, Pr. 5 12, die Weiterverbreitung der Nummer 6 der Zeitschrift: „Vesna“ vom 18 März 1912 wegen der Stelle von „Cesna li clovek“ bis „a por tov-nihodni des Artikels: „C p-pcifism“ nach § 300 St G. sowie gemäß Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Pisek hat mit dem Erkenntnisse vom 23 März 1912, Pr. 6/12, die Weiterverbreitung der Nummer 4 des Jahrganges XV de nichtperiodischen, in Prag erschienenden Druckschrift: „Casopis pokrokoveho studentstva“ wegen der Stelle von „Vezmete ku pr.“ bis „od neho oddelenych dusi“ des Artikels: „Nevera studentstva“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis als Preßgericht in Neutitschein hat mit dem Erkenntnisse vom 23 März 1912, Pr. V. 10/12, die Weiterverbreitung der Nummer 24 der Zeitschrift: „Duch casu“ vom 23 März 1912 wegen des Artikels: „Prumyslnici proti“ in den Stellen von „Je znamo jaka“ bis „na uzde drzet“ und von „C. k. urady“ bis „neprately lidu“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Czernowitz hat mit dem Erkenntnisse vom 24 März 1912, Pr. I. 35/12, die Weiterverbreitung der Nummer 75 der Zeitschrift: „Russkaja Prawda“ vom 22 März 1912 wegen des auf Seite 1, Spalte 2, abgedruckten Artikels in der Überschrift sowie in der Stelle von „i tam komisar Tarnowiecki“ bis „tak jak preskasujet zakou“; des Artikels: „Pesmo bukowenskem prawoslawnem swja szczennekam is Argenteni“ von „Katoleceski ksendsi“ bis „prawoslawie“ nach § 300 und 302 St. G. verboten.

Zl. 72 (4002)

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 23 März 1912, Pr. IX. 70/12, die Weiterverbreitung der Nummer 80 der Zeitschrift: „Edinost“ vom 20 März 1912 wegen des Artikels: „Imenovanja pisarniskih uradnikov v podrocju c. k. visega dezelnega sodisca v Trstu“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Triest hat mit dem Erkenntnisse vom 28 Februar 1912, Pr. 44/12, und das k k Oberlandesgericht in Triest mit dem Erkenntnisse vom 14 März 1912, D 16/12, die Weiterverbreitung der Nummer 11.000 der Zeitschrift: „Il Piccolo“ vom 27 Februar 1912 wegen des Artikels: „I gendarmi al Comune di Pola“ nach § 300 St. G. sowie gemäß Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnisse vom 24 März 1912, Pr. I. 174/12, die Weiterverbreitung der Zeitschrift: „Ceske Slovo, vecernik“ vom 22 März 1912 wegen der Stellen von „Dva se prisne“ bis „mluvit o lidskosti“ und von „Dustojnici jsou“ bis „ovsem bez pense“ des Leitartikels: „Vojenske sebevrazdy“ nach § 300, 491 und 493 St. G. sowie gemäß Artikel IV. und V. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 26 März 1912, Pr. 11/12, die Weiterverbreitung der Nummer 12 der Zeitschrift: „Vychodocesky kraj“ vom 23 März 1912 wegen des Artikels: „Dustojnickemu sboru ve Vysokem Myte“ nach § 300 St. G. sowie gemäß Artikel IV. des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnisse vom 26 März 1912, Pr. 12/12, die Weiterverbreitung der Nummer 18 der Zeitschrift: „Samostatne smery“ vom 24 März 1912 wegen der Stellen von „Cisar jmenoval“ bis „nic neodpovidajici“, von „Tusim Narodni Politika“ bis „kralovstvi Ceskeho“ und von „Avsak nam staci“ bis „cesk ho krale“ des Artikels: „Tri lhostejnosti“ nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Preßgericht in Brünn hat mit dem Erkenntnisse vom 26 März 1912, Pr. I. 33 12, die Weiterverbreitung der Nummer 9 der Zeitschrift: „Matice svobody“ vom 28 März 1912 wegen der Stelle von „Any svatek“ bis zum Schlusse des Absatzes: „Velkonoce“, dann wegen der Absätze; „Vira“ und „Pust“ des Artikels: „Jadro bohoslovi“ nach § 122 a und 303 St G. verboten.

Firmy.

Ч. сп. Фірм. 50 12 Стов. III. 422 (4029)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских при фірмі Господарско-молочарска спілка „Добра Воля“, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Чортівци.

1. Члени дирекциї виступили: Василь Калон Федора і о. Остап Манастирский.

2. Члени дирекциї вибрані: Гриць Серчинюк Андрія, Петро Бялецкий, оба господарі в Чортівци.

Дата впису: 2 марта 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Коломия, дня 2 марта 1912.

Ч сп. Фірм. 44/11 Стов. II. 26 (4166)

Вписано в реєстрі стоваришень зарібково-господарских, що на відбувших дня 30 падолиста 1910 загальних зборах Спілки торговельної „Зоря“ в Скалї, зареєстроване стоваришене з обмеженою порукою, вибрані зістали до управи стоваришеня з попередних Адам Караїм, а в місце Григория Старицкого і Осипа Мартинця яко нові Франц Ґроцкий, емерит в Скалї і Петро Румак, рільник в Скалї

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ II.

Чортків, дня 29 лютого 1912.

Ч. сп. Фірм. 981/11 Стов. II. 254 (3795)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осїдок стоваришеня: Купновичі старі.

Фірма звучить: Господарско-молочарска Спілка, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Купновичах старих.

Дата статуту: 22 жовтня 1911.

Предмет підприємства:

а) куповати, продавати, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цїли веденя спільного господарства спільними силами, своїх членів і в їх хосен,

б) уряджувати склади (маґазини) знарядів господарских, навозів, збіжа, насїня і инших землеплодів для своїх членів та в їх хосен,

в) продавати для своїх членів торговлю средствами поживи і предметами потрібними для домашного і рільничого господарства, та для ремесла і промислу своїх членів,

г) займати ся перетворюванем продуктів господарских своїх членів і продажию витворів своїх членів,

ґ) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованем,

д) уділювати лиш своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесенє їх господарства або промислу.

Час істнованя: необмежений.

Дирекция зложена з трох членів: справника, касиера і книговодця. Загальні Збори 22 жовтня 1911 вибрали першу управу стоваришеня з отсих трох членів:

1. Всч. о. Михайло Наклович, завідатель в Купновичах, справник,

2. п. Осип Піцюра, господар в Купновичах старих, касиєр,

3. п Петро Щепанкевич, господар в Купновичах старих, книговодець.

Підпис фірми: Управа буде підписувати стоваришенє в той спосіб, що при фірмі стоваришеня уміщені будуть підписи двох членів управи і се є услівєм важности зобовязань стоваришеня.

Оголошеня будуть поміщувані на призначеній на се таблици на будинку (льокали) стоваришеня або в одній з львівских часописий.

Уділ членів: 10 корон.

Відвічальність до пятиразової висоти уділу.

Дата впису: 28 лютого 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ V.

Самбір, дня 17 лютого 1912.

Ч. сп. Фірм. 984 11 Стов. II. 258 (3794)

Впис фірми заробкового і господарского стоваришеня.

Вписано до реєстру заробкових і господарских стоваришень.

Осїдок стоваришеня: Старий Самбір.

Фірма звучить: Спілка для збуту худоби, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою в Старім Самборі.

Дата статуту: 24 падолиста 1911.

Предмет підприємства:

1. продавати худобу лише своїх членів на їх рахунок і лише в їх хосен,

2. уділяти лише своїм членам задатки на худобу і безроги, які мають бути спілкою продані,

3 закуповати лише для своїх членів і лише на їх рахунок худобу і безроги,

4. лише своїми членами доставлену худобу і безроги в різнях спілкою означених бити (різати) і мясо продавати,

5. згрошевлювати скіру і прочі відпадки матеряльу призначеного на заріз а доставленого лише своїми членами спілцї,

6. худобу, яку лише свої члени доставлять, а також худобу, яку спілка лише для своїх членів закупить, випасати на пасовисках, які спілка возьме в аренду, а то в тій цїли, щоби спілка могла продавати матерял доврілий і в часї до збуту відповіднім,

7. приймати капітали до обороту за условленим опроцентованем в хосен своїх членів.

Час істнованя: необмежений.

Дирекция зложена з трох членів: справника, касиера і книговодця. Загальні збори 24 падолиста 1911 вибрали:

1. о. Іван Яворский, парох в Стрілбичах, справник,

2. Іван Ґерич, господар в Лїшні великій, касиєр,

3. Іван Шевчик, парох в Лїшні малій, книговодець

Підпис фірми: Управа буде підписувати стоваришенє в той спосіб, що під фірмою стоваришеня уміщені будуть підписи двох членів управи і се є услівєм важности зобовязань стоваришеня

Оголошеня будуть поміщувані на призначеній на се таблици на льокали стоваришеня або о одній з львівских часописий.

Уділ членів: 10 корон.

Відвічальність до пятиразової висоти уділу.

Дата впису: 28 лютого 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ V.

Самбір, дня 17 лютого 1912.

Ч. сп. Фірм. 52/12 (4034)

Впис фірми стоваришеня заробкового і господарского.

Вписано до реєстру стоваришень заробкових і господарских.

Осїдок стоваришеня: Мізунь старий.

Фірма звучить: Руска Каса для ощадности і позичок „Народний Дім“, стоваришенє зареєстроване з обмеженою порукою в Мізуни старім.

Дата статуту: Долина, дня 3 лютого 1912.

Предмет підприємства:

а) куповати, арендувати і наймати ґрунти і будинки в цїли веденя спільного господарства спільними силами своїх членів і лише в їх хосен,

б) будовати і набувати доми мешкальні лише для своїх членів і лише в їх хосен, а також продавати або давати в наєм доми мешкальні, взглядно поодинокі мешканя лише своїм членам і лише в їх хосен,

в) уряджувати склади (маґазини) знарядів господарских, навозів, збіжа, насїня і инших землеплодів для своїх членів та лише в їх хосен,

г) провадити лише для своїх членів і лише в їх хосень торговлю средствами поживи, алькоголїчними і неалькоголїчними напоями та предметами потрібнимн для особистих потреб а також для домашного і рільничого господарства та для ремесла і промислу лише своїх членів,

ґ) займати ся перетворюванем продуктів господарских лише своїх членів і продажию продуктів та плодів господарских (збіжа, худоби і т. п.) лише своїх членів і лише в їх хосен,

д) набувати і удержувати знаряди господарскі і віддавати їх до ужитку в господарстві лише своїх членів і лише в їх хосен через наєм,

е) уряджувати лише для своїх членів і лише в їх хосен млини до меленя збіжа своїх членів,

ж) виробляти силами своїх членів знаряди, знадоби і всїлякі предмети потрібні так для особистого ужитку як і для домашного і рільничого господарства а також для ремесла і промислу лише своїх членів і лише в їх хосен,

з) приймати капітали до обороту за условленим опроцентованем в хосен своїх членів,

і) уділяти лише своїм членам дешевих і приступних позичок на піднесенє їх господарства або промислу.

Особи, що не є членами стоваришеня суть виключені від участи в цїлях стоваришеня і від користий, які випливають для членів з дїяльности стоваришеня поданої в уступах під а), б), в), г), ґ), д), е), ж), з), і)

Час треваня необмежений.

Дирекция: п. Карло Попович, емеритований учитель в Мізуни старім. Дмитро Сова, господар в Мізуни старім, Федор Тюшка, господар в Мізуни старім.

Підпис фірми: під фірмою стоваришеня уміщені будуть підписи двох членів управи.

Оголошеня будуть поміщувані на призначеній на се таблици на льокали стоваришеня, або одноразово оголошувані в одній з львівских часописий яку означить Надзираюча Рада.

Уділ членів: Один уділ членьский виносить двайцять корон. Кождий член стоваришеня може мати більше уділів. Число уділів є необмежене.

Відвічальність за зобовязаня стоваришеня не лише своїм уділом, але кромі того також дальшою квотою до пятьразової висоти заявленого уділу, о скілько на покрите зобовязань стоваришеня не вистарчилоби майно его на случай ліквідациї або упалости стоваришеня.

Дата впису: 6 марта 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ IV.

Стрий, дня 1 марта 1912.

Ч. сп. Фірм. 470/11 С. 103 (4179)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осїдок стоваришеня: Крушельниця.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Крушельници, стоваришенє зареєстроване з необмеженою порукою.

1. Член дирекциї виступив: Николай Яворский.

2. Членом дирекциї вибраний: Федор Маделик, господар в Крушельници, яко настоятель заряду.

Дата впису: 25 січня 1912.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Відділ IV.

Стрий, дня 12 січня 1912.

Ч. сп. Фірм. 366/11 С. 134 (4180)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарских.

Осїдок стоваришеня: Стрий.

Фірма звучить: Каса задаткова в

Стрию, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою.

1. Члени дирекциї виступили: Іван Ревакович, директор і Ольга Бачиньска, заступник директора

2. Члени дирекциї вибрані: Ольга Бачиньска, дотеперішний заступник директорів яко директор і Володимир Шепарович, емер. ц. к. управитель уряду податкового в Стрию, яко заступник директорів.

Дата впису: 15 падолиста 1911.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний Віддїл IV.

Стрий, дня 10 падолиста 1912.

L. cz. Firm. 41/12 Stow. II. 1611 (3711)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Kałusz.

Brzmienie firmy: Związek kredytowy dla drobnego handlu i drobnego przemysłu w Kałuszu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu w przepisach §§ 3, 22 i 30 uchwalona na walnem zgromadzeniu dnia 5 lutego 1911.

Członek dyrekcyi umarł: dr. Bernhard Wittlin.

Członkowie dyrekcyi wybrani na walnem zgromadzeniu dnia 5 lutego 1911: Dawid Likwornik zastępca przewodniczącego i Jakób Koffler członkiem dyrekcyi obaj w Kałuszu.

Data wpisu: dnia 22 stycznia 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 22 stycznia 1912.

L. cz. Firm 317/10 Stow. II. 1561 (3698)
Zmiany i dodatki do wpisanych już już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Stanisławów.

Brzmienie firmy: Stanisławowskie stowarzyszenie dla budowy mieszkań urzędników, stowarzyszeniea zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Zastępca dyrektora umarł: Józef Czyżewski.

2. Zastępca dyrektora wybrany inżynier Adolf Hora.

Data wpisu: 25 sierpnia 1910.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 23 sierpnia 1910.

L. cz. Firm. 581/11 Stow. II. 1711 (3721)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Ottynia.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Ottynii, stowarzy zenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Członek dyrekcyi wystąpił: Antoni Stempurski zastępca przełożonego.

Członkowie dyrekcyi wybrani: Józef Piecuch właściciel realności w Ottynii i Jan Bień syn Michała Maćkowego rolnik w Uhornikach.

Data wpisu: 26 grudnia 1911.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Stanisławów, dnia 26 grudnia 1911.

L. cz. Firm. 128/12 Stow. I. 30 (3648)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Rymanów.

Brzmienie firmy: Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Rymanowie

Zmiana § 22 statutu. Treści zmienionego paragrafu statutu nie ogłasza się, gdyż nie zawiera postanowień, które publicznie obwieszczone być mają.

Data wpisu: Sanok, 3 marca 1912.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 29 lutego 1912.

L. cz. Firm. 242/11 Stow. III. 148 (1692)
Wpis firmy stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Należy wpisać do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych:

Siedziba stowarzyszenia: Ustrzyki dolne.

Brzmienie firmy: Zakład kredytowy w Ustrzykach dolnych, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, po niemiecku Credit Anstalt in Ustrzyki dolne, registrirte Genossenschaft mit beschränkter Haftung.

Data statutu: Ustrzyki dolne 12 grudnia 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) udzielanie członkom gotowych pieniędzy na umiarkowany procent potrzebnych im do handlu, przemysłu, rzemiosła lub gospodarstwa

Udzielanie członkom kredytu może nastąpić na weksle, rymesy, na faktury z podkładem lub bez podkładu, na otwarte pretensye książkowe za poręką lub zabezpieczeniem.

b) eskont weksli członków i reeskont tychże,

c) przyjmowanie lokacyi na rachunek bieżący (Konto Korrente) wkładek do oprocentowania, wkładek oszczędności i depozytów za prowizyą: z kredytu w jakiejkolwiek bądź formie, korzystać mogą jedynie członkowie stowarzyszenia, gdyż wszelkie interesa stowarzyszenia mogą być tylko ze swoimi członkami zawarte.

Czas trwania nieograniczony.

Zarząd: składa się z osób których wybiera walne zgromadzenie z pośród członków stowarzyszenia absolutną większością głosów na 10 lat, a to w ten sposób, iż na każdego z osobna ustnie się głosuje.

Podpis firmy: Zarząd umieszcza swe podpisy pod brzmieniem firmy stowarzyszenia. Do ważności zobowiązań stowarzyszenia wymagane są podpisy dwóch członków zarządu.

Ogłoszenia: wszelkie ogłoszenia będą uskutecznione przez afiszowanie w lokalu stowarzyszenia.

Udziały członków: Udział członka wynosi 50 koron.

Odpowiedzialność: członkowie odpowiadają za wszelkie straty poniesione przez stowarzyszenie o ile nie wystarczają zyski i fundusz rezerwowy na ich pokrycie jeszcze dalszą kwotą równającą się sumie deklarowanego udziału.

Data wpisu: Sanok, 7 stycznia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 5 stycznia 1912.

L. cz. Firm. 89/12 Stow. II. 40 (3398)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Długie pod Zarszynem.

Brzmienie firmy: Kasa pożyczkowa i oszczędności w Długiem pod Zarszynem.

Zmiana §§ 10, 14, 17, 18, 21, 59, 66, 78, 79, 81 statutu.

Treści tych paragrafów nie obwieszcza się, gdyż nie zawierają postanowień, które publicznie ogłoszone być mają.

Data wpisu: Sanok, 26 lutego 1912.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 19 lutego 1912

L. cz. Firm. 196/11 Stow. I. 30 (1693)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Siedziba stowarzyszenia: Rymanów.

Brzmienie firmy: Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Rymanowie

Zmiana §§ 1, 3, 5, 6, 8, 18, 23, 25, 26, 33, 34 i 35 statutu, z których § 1 będzie opiewać:

Na zasadzie ustawy z dnia 9 kwietnia 1873 Nr. 70 Dz. u. p. tworzą podpisani związek pod firmą „Towarzystwo kredytowe dla handlu i przemysłu w Rymanowie, zarejestrowane stowarzyszenie z potrójną odpowiedzialnością ograniczoną, którego celem jest dostarczenie członkom na umiarkowany procent pieniędzy potrzebnych im do obrotu w handlu i przemyśle jakoteż w gospodarstwie za pomocą wspólnego kredytu wszystkich członków.

Treści reszty zmienionych paragrafów nie ogłasza się, gdyż nie zawierają takich postanowień, które publicznie ogłoszone być mają.

Data wpisu: Sanok, dnia 15 grudnia 1911.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 19 listopada 1912.

L. cz. Firm. 9/12 Stow. I. 7 (1901)
Wpis zmiany statutu firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Rymanów.

Brzmienie firmy: Towarzystwo zaliczkowe w Rymanowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Data statutu: Rymanów, 21 grudnia 1911.

Przedmiot przedsiębiorstwa: udzielanie członkom kredytu na umiarkowany procent i na warunkach możliwie dogodnych oraz dorada i pomoc w sprawach gospodarczych i finansowych.

Czas trwania: jest nieograniczony.

Dyrekcya składa się z trzech dyrektorów i trzech zastępców, których wybiera Rada nadzorcza z pośród członków stowarzyszenia narodowości polskiej bezwzględną większością głosów na przeciąg trzech lat.

Podpis firmy: (F. Z) Dyrekcya podpisuje za stowarzyszenie kładąc podpisy pod firmą stowarzyszenia w sposób, w myśl § 17 do Sądu zgłoszony. Do ważności zobowiązań potrzeba podpisu dwóch członków dyrekcyi, lub jednego członka dyrekcyi i jednego zastępcy.

Ogłoszenia: Wszelkie ogłoszenia w sprawach stowarzyszenia będą wychodziły pod jego firmą, z podpisem przynajmniej dwu członków dyrekcyi. Zaproszenia na zgromadzenia ogólne, gdy to pochodzi od Rady, podpisuje przewodniczący lub zastępca i sekretarz Rady.

Wybrane do ogłoszeń i zawiadomień czasopismo będzie przez Radę podane do wiadomości członków przez pisemne ogłoszenia w biurze stowarzyszenia

Udział członka: wynosi 60 kor.

Odpowiedzialność: Członkowie są zobowiązani odpowiadać w razie poniesionych strat do wysokości pięciokrotnej ponad udział deklarowany, za dopełnienie wszelkich przez stowarzyszenie przyjętych zobowiązań o ileby majątek stowarzyszenia na ich pokrycie nie wystarczał.

Data wpisu: Sanok, dnia 26 stycznia 1912.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.

Sanok, dnia 21 stycznia 1912.

L. cz. Firm. 80/12 Odd. A. 83 (3641 3—3)
Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego.

Wpisano do rejestru handlowego Oddział A.

Siedziba firmy: Nowy Targ.

Brzmienie firmy: Maurycy Herz restauracya, hotel, wyszynk piwa i wina w Nowym Targu.

Przedmiot przedsiębiorstwa: restauracya, hotel, wyszynk piwa i wina w Nowym Targu.

Właściciel (I): Maurcy Herz.

Dzień wpisu: 20 marca 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział IV.

Nowy Sącz, dnia 24 lutego 1912.

L. cz. Firm. 6 Stow. IV. 19 (3620)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Krystynopol.

Brzmienie firmy: „Kasa zaliczkowa w Krystynopolu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką".

Zmiana statutu: na nadzwyczajnem ogólnem zgromadzeniu członków odbytem dnia 28 grudnia 1911 uchwalono zmianę §§ 33, 53, 58 i 78 statutu w brzmieniu, jak odpis protokołu ogólnego zgromadzenia w zbiorze załączek przechowany.

Data wpisu: 16 stycznia 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 9 stycznia 1912.

L. cz. Firm. 66/12 Stow. I. 159 (3656)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Gołogóry.

Brzmienie firmy: „Towarzystwo kredytowe w Gołogórach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: Nadzwyczajne walne zgromadzenie stowarzyszenia z dnia 30 listopada 1911 uchwaliło zmianę §§ 38—39, 40 i 116 dotychczasowego statutu w brzmieniu jak w przedłożonym odpisie protokołu uchwał.

Data wpisu: 20 lutego 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Złoczów, dnia 20 lutego 1912.

L. cz Firm. 20/12 Stow. I. 635 (3654)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Gołogóry.

Brzmienie firmy: Towarzystwo zaliczkowe „Wzajemność" w Gołogórach, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką".

Zmiana statutu: Nadzwyczajne walne zgromadzenie stowarzyszenia z dnia 29 listopada 1911 uchwaliło zmianę §§ 53, 58, 76 i 78 dotychczasowych statutów w brzmieniu jak w przedłożonym protokole uchwał.

Data wpisu: 13 lutego 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Złoczów, 13 lutego 1912.

L. cz. Firm. 31/12 Stow. I. 615 (3405)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Toporów.

Brzmienie firmy: Towarzystwo pożyczkowe „Nadzieja" w Toporowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: Nadzwyczajne walne zgromadzenie stowarzyszenia z dnia 23 listopada 1911 uchwaliło zmianę §§ 36, 53 i 58 dotychczasowego statutu, w brzmieniu jak w przedłożonym odpisie protokołu uchwał.

Data wpisu: 13 lutego 1912.

C. k. Sąd obwodowy, jako handlowy, Oddział II.

Złoczów, dnia 13 lutego 1912.

L. cz. Firm. 107 Rg. B. 68 (3915)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru B. należy wciągnąć co następuje:

Siedziba firmy: Lwów, Hetmańska 12

Brzmienie firmy: „Union Bank we Wiedniu, filia Lwów".

Uprawnieni do podpisywania firmy w myśl § 2 statutu, jako firmant Norbert Mehrer, prokurzysta tejże firmy.

Prokurę udzielono: Leonowi Schneidowi, urzędnikowi powyższej firmy we Lwowie.

Dzień wpisu: 25 stycznia 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy. Oddział IV.

Lwów, dnia 24 stycznia 1912.

L. cz. Firm. 67 Rg. A. I. 349 (3909)
Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru Oddział A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Zniesienie koło Lwowa.

Brzmienie firmy: Józef Kronik.

Zmiana firmy: „Józef Kronik i syn", po niemiecku: „Josef Kronik & Sohn".

Przystąpili: dr. Maurycy Kronik, inżynier we Lwowie, skutkiem czego powstała jawna spółka od 1 stycznia 1912.

Odtąd właścicielem: Józef Kronik i dr. Maurycy Kronik.

Uprawnieni do zastępstwa: każdy ze spólników z osobna.

Podpis firmy: brzmienie firmy wypisane własnoręcznie przez jednego ze spólników.

Dzień wpisu: 23 stycznia 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 20 stycznia 1912.

L. cz. Firm. 29 Rg. A. 348 (3614)
Wpis do rejestru handlowego firmy spółkowej.

Do rejestru firm spółkowych oddział A. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Lwów, pl. Smolki l. 1 a.

Brzmienie firmy: Dom techniczno-handlowy W. Ostachowicz & Jan Górniak.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dostawa wszelkiego rodzaju maszyn dla przedsiębiorstw przemysłowych i sprzedaż artykułów technicznych.

Forma spółki: Spółka jawna.

Spólnicy osobiście odpowiedzialni: Władysław Ostachowicz i Jan Górniak, do zastępstwa istniejącego zakładu głównego są uprawnieni każdy ze spólników.

Podpis firmy: pod wydrukowaną firmą lub pieczęcią firmy podpisy obu spólników.

Dzień wpisu: 17 stycznia 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy, Oddział IV.

Lwów, dnia 11 stycznia 1912.

L. cz. Firm. 24 Rg. A. I. 347 (3616)
Wpis do rejestru handlowego firmy kupca pojedynczego.

Wpisano do rejestru handlowego oddział A.

Siedziba firmy: Lwów, ul. Akademicka 18.

Brzmienie firmy: „Jan Królikiewicz, handel towarów korzennych, delikatesów i pokój do śniadań.

Właściciel: Jan Królikiewicz kupiec we Lwowie.

Podpis firmy: własnoręczny podpis właściciela firmy Jana Królikiewicza.

Dzień wpisu: 16 stycznia 1912.

C. k. Sąd krajowy, jako handlowy Oddział IV.

Lwów, dnia 11 stycznia 1912.

L. cz. Firm. 40/12 Poj. I. 261 (3657)
Wykreślenie firmy.

Z rejestru oddział A wykreślono.

Siedziba firmy: Łopatyn.

Brzemienie firmy: Kisiel Katz.

Przedmiot przedsiębiorstwa: dzierżawa propinacyi i kramarstwa w Łopatynie, skutkiem śmierci firmanta i zwinięcia przemysłu.

Dzień wpisu: 17 lutego 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.

Złoczów, dnia 17 lutego 1912.

DONIESIENIA PRYWATNE.

DROBNE OGŁOSZENIA
od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym petitem 4 halerzy.

Fortepian najnowszej konstrukcyi, koncertowy, heban inkrustowany, tanio sprzedam. Ruska 3, front piętro.

Kolporter trzeźwy, pracowity, zostanie natychmiast przyjęty. Biuro dzienników St. Sokołowskiego, Lwów, Pasaż Hausmana.

Spokojna partya

poszukuje od 1 maja 2-ch słonecznych pokoi i kuchni z komfortem (może być oficyna) niedaleko **Śródmieścia.** Zgłoszenia do portyera Banku hipotecznego.

Ogłoszenie.

Towarzystwo „Russkaja Drużyna" w gminie Stanisławczyku powiat Radziechów, zostało zwinięte.

Jan Kuczarski.

Zaproszenie

na

IV. Zwyczajne Walne Zgromadzenie

Ogólnego Związku kredytowego urzędników we Lwowie,

które odbędzie się

we wtorek, dnia 16 kwietnia 1912, o godz. wpół do 7 wieczorem w lokalu Związku przy ul. Sobieskiego l. 3.

Porządek dzienny:

1. Odczytanie i przyjęcie protokołu z ostatniego Walnego Zgromadzenia.
2. Sprawozdanie Dyrekcyi za rok 1911
3. Sprawozdanie komisyi rewizyjnej z wnioskiem o udzielenie absolutoryum dla Dyrekcyi.
4. Rozdział zysku.
5. Wybór 5 członków Rady nadzorczej i 2 zastępców na lat trzy.
6. Wnioski samoistne.

Rada Nadzorcza
Ogólnego Związku kredytowego urzędników we Lwowie,
stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.

Jan Rozborski
Wice-prezes.

Do wydzierżawienia
od 1-go kwietnia b. r. majątek Trojany w powiecie Tłumackim:
600 morgów ornego z gorzelnią o 9 kotłach kontyngentu.
Zgłoszenia przyjmuje wyłącznie: Spółka Agronomów we Lwowie, Podlewskiego 8.

Z drukarni Wł. Łozińskiego (pod zarządem J. Niedopada), ul. Czarnieckiego l. 12 — Telefon 527.